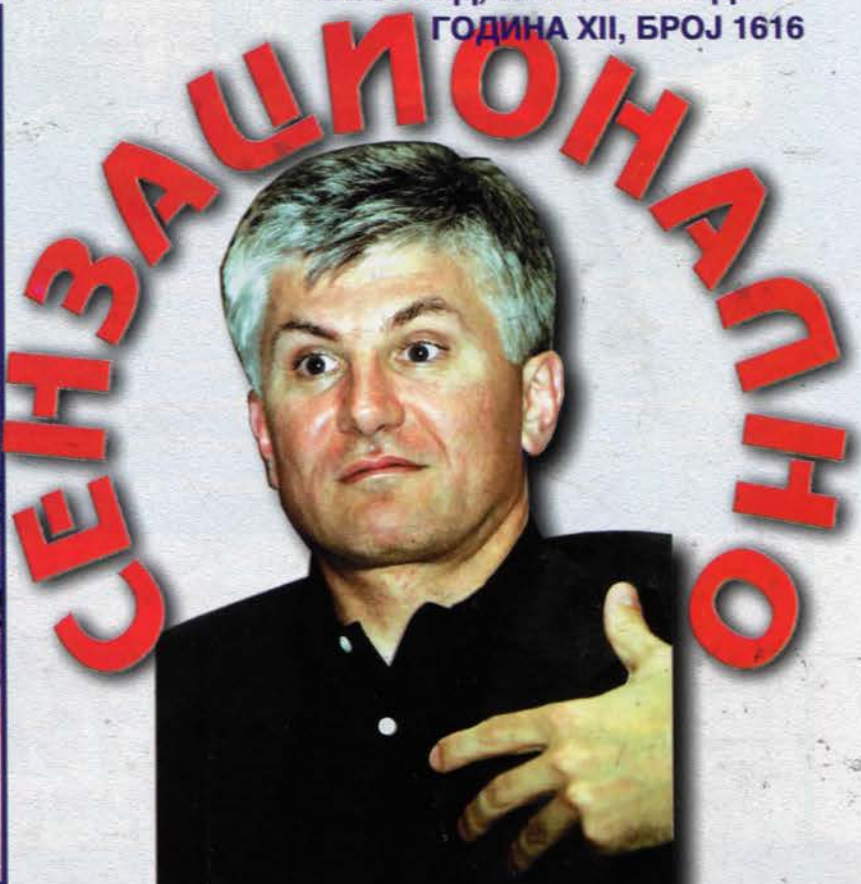

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ЈУЛ 2001. ГОДИНЕ
ГОДИНА XII, БРОЈ 1616

ОТКРИВЕНО НОВО ГНЕЗДО КАНЦЕЛАРА ЂИНЂИЋА

СРПСКИ РАДИКАЛИ НА ИНТЕРНЕТУ!

Пут до истине иде преко

WWW.SRS.ORG.YU

Српска
радикална
странка

*Памет, знање и поштење!
Мудрост, храброст, поверење!*

Обећавали су реформе и демократију, добили смо прогоне и хапшења. О томе неки ћуте. Рекли су да ћемо боље живети, удесетостручили су порезе и цене. Живот обичног човека постаје неподношљив. За само неколико недеља интернет презентација Српске радикалне странке постала је најпосећенија у односу на све друге политичке странке.

Путем интернет презентације Српска радикална странка сваког дана издаје саопштења за јавност, а сваког петка преноси комплетан садржај конференције за новинаре председника Странке, др Војислава Шешеља.

САБРАНА ДЕЛА ЛАЗЕ М. КОСТИЋА У ДЕСЕТ ТОМОВА

У ИЗДАЊУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

**КЊИГЕ СУ У
ТВРДОМ
ПОВЕЗУ СА
ЗЛАТОТИСКОМ**

**КЊИГЕ МОЖЕТЕ КУПИТИ ПО ЦЕНИ ОД 1000 ДИНАРА ПО ПРИМЕРКУ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, Трг победе 3, Земун,
Све информације на телефон: 011/316-46-21**

ЧЕКАЈУЋИ...

Чекајући градски превоз на аутобуској станици шргнула ме је шкрипа аутомобила и шуш ударац. Пошом крик. Спорија жена одишена је на пола коловоза ударцем једног фијата. Лежи и зајомаже. Из аутомобила лагано излази намонштрана девојка и некако одсушно гледа спорицу која јауче. Износи неке крпе како би јој подмешнула под главу. А ове сцене не би било само да се мало пазило. Да је девојка мало спорије возила, да је бакица пождала пре нешто што је крочила на пуш, овог мучног догађаја не би било. Дошла је хишна помоћ и однела баку. Спизла је и полиција, а мени је спуцао аутобус.

Колико нам се неопшребних спвари дешава само из разлога неажање. Бивши председник Србије и Југославије, Слободан Милошевић, налази се у зашворском комлексу Хашког штрибунала, јер је неко из Републичке владе шако одлучио. Возио је пребрзо и палешео на Милошевића. О последицама ћемо шек разговарати, али бојим се да ће шада бити касно. Биће касно када свима спштане јасно да је Србија једина земља која своје лидере, неколико пуша изабране, гази колима и пребацује их у неки холандски зашвор. Ко ће нас шакове уважавати, ко ће нас пошшовати. Тако се понашају само послушници, којих велике силе имају колико им воља. Са послушницима је лако, њима се удели неки долар и они су мирни... до следећих великих захшева.

Са злочинцима сваки народ шпреба сам да се обрачуна и одреди им заслужену казну. Али у свом двористиу. Само шако ће и оспашак народа знати шша се све чинило у њихово име, ко је све пљачкао, убијао, и силно се обошатио у име испош народа. Само ће шако Срби шребродити ужасних десет и више година роисшва, убисшава, злочина, који су чинили други према нама.

Испоручивањем Слободана Милошевића Хашком штрибуналу, који је због нега и основан вољом неких великих сила, Срби су учинили себи медвеђу услугу. Власи у Србији показала је свешу да је спремна да ушлиши сваки миш који нам упуше велики, да би друћима показали како смо кооперативни и демократски. А шша је са нама?!

Ко ће нама да покаже и објасни зашшо и даље шешко живимо. Зашшо су пшаше мање нешто шшо су биле пре доласка, како сами себе називају, демократска власи. Зашшо и поред шолике подршке из свеша, како нам обећава нова власи, у Србији гошшово ниједна фабрика не ради. Шша ће бити са Југославијом, како ћемо се дошворити са Црногорцима. На све сличне одшворе до сада је једини одшвор био Слободан Милошевић и бивша власи. У реду, а шша је сада? Бивше власи више нема, а Милошевић је у Хагу. Где су одшвори?

А све је мошло да буде сасвим друшачије да се мало пазило. Да је нова власи била свесна шшога да се испоручивањем Милошевића неће повећавати пшаше, неће прорадиши шривреда, да народ неће боље живети. После је касно. Као и са оном бакицом са пошешка овог шекшиа. Ми и даље чекамо... Не још дуго!

Оснивач и издавач: др Војислав Шешел; Главни и одговорни уредник: Срниша Аксентијевић; Заменик главног и одговорног уредника: Марина Рагуш; Редакција: Јана Живаљевић, Огњен Михајловић, Весна Арсић, Дејан Анђус, Ивана Томић, Јадранка Шешел, Драгана Глушац, Наташа Јикић, Весна Зобеница, Добрица Гајић, Весна Марић, Момир Марковић, Елена Божић-Талијан, Злата Радовановић; Техничко уређење, компјутерски прелом: Северин Поповић; Фоторепортер: Марко Поплашен; Лектор: Зорица Илић; Секретар редакције: Љиљана Михајловић; Председник Издавачког савета: др Борђе Николић; Заменик председника Издавачког савета: др Бранко Надовеза; Издавачки савет: др Војислав Шешел, Томислав Николић, др Никола Поплашен, Маја Гојковић, др Небојша Величковић, Александар Вучић, Драган Тодоровић, Мирко Благојевић, Ратко Гонди, Момир Војводић, Стево Драгишић, Драгољуб Стаменковић, Гордана Поп-Лазић, Лука Митровић, др Бранислав Блажић; Карикатуре: Срниша Аксентијевић; Штампаша: "Етикета", 20. октобра 2, 11307 Болеч; Редакција прима пошту на адресу: "Велика Србија", Трг победе 3, 11080 Земун; Рукописи се не враћају; Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цена огласа за издање у 100.000 примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

Зоран Жижич, савезни премијер у оставци:

- Никако не би било добро да бирачима изгледа како извозимо ратне злочинце у Хаг.

Владан Батић, министар правде у Влади Србије:

- Поводом одлуке Одбора за здравство савезног парламента којом се препоручу-

је да се бивши председник СРЈ Слободан Милошевић пошаље на болничко лечење, из Централног затвора стижу многобројни предлози да се многи затвореници лече ван затвора и да их посете конзилијуми са Војно-медицинске академије.

Гашо Кнежевић, министар просвете:

- Министарство просвете, које је надлежно и за веронауку, има позитиван однос према њој, али због припрема уџбеника и потребних 800 до 1.100 вероучитеља, нема услова да се веронаука уведе пре школске 2002/03. године. А савезни министар вера Богољуб Сијаковић, ако му се жури, може да уведе веронауку само на граничној линији Србије и Црне Горе и нигде више.

Млађан Динкић, гувернер Народне банке Југославије:

- Ако после лета људи не буду видели побљшање, на пример, обновљене путеве или бољи животни стандард, могли би да крену у масовне протесте.

Тома Фила, адвокат, тренутно брани Слободана

Милошевића:

- Онај ко буде продао Србина треба јавно да каже: "Ја сам то ђубре које га продаје".

Богољуб Пејчић, уредник "Српске речи":

- Пошто су Владини експерти раскринкали бивши режим и неуредне платише као главне кривце за мрак над Србијом, на црту су извели оног лолу

Вука Обрадовића чије намигивање женама руши углед Ђинђићевог кабинета и делује нездравом морал нације. Пред парламент, дакле, изводе првог потпредседника Владе због неких зајапурених дама, забринутих за недоказано угрожавање своје невиности. Остаје, међутим, отворено питање да ли је моралније удварање женама или озбиљна веза са шверцерима дувана...

Коста Чавошки, професор права:

- Челници Социјалистичке народне партије (СНП) хоће да натерају Мила Ђукановића да он донесе закон о екстрадицији, како би га оптужили да врши егзекуцију.

Јозеф Каса, посланик ДОС-а, лекарима забринутим због Милошевићевог стреса:

- Како се нисте сетили на стотине хиљада избеглица које су, због наопаке Милошевићеве политике, већ годинама под стресом.

Предраг Марковић,

председник Политичког савета Г 17 плус:

- Србија је демократски добила власт, а да ли је добила демократску власт - то ћемо видети врло брзо, како се и да ли се изграђују институције демократског друштва. То се за сада не види.

Драган Вукшић, пензионисани пуковник ВЈ, члан руководства Покрета за демократску Србију:

- Начелник генералштаба је најтрагичнији човек у историји српске војске, човек који је био "херој" некаквог рата против НАТО-а и који је на ономе што се десило на Косову и у вези са Косовом зарадио чинове, положаје, безброј одликовања и гвожђурије. И он је сада за Партнерство за мир, и не само то, него и за чланство у НАТО.

Александар Влаховић, министар за привреду и приватизацију:

- Успећемо. Нећу обећати да ћу дати оставку за годину, две. Бићемо прва транзициона влада која ће успети, а ја нећу завршити у затвору.

Борис Беговић, саветник потпредседника Савезне владе Миролуба Лабуса:

- Донатори имају незгодан карактер. Они који дају паре заузврат траже свашта и никад ту нема гаранције да ће нешто бити "исплаћено". Нисмо у кафани, па да узмемо јеловник и наручимо шта желимо, или да сваке године тражимо паре за по-

правку исте деонице пута од Љига до Чачка.

Маја Гојковић, функционер Српске радикалне странке:

- Мени је Вук Обрадовић последњи витез у овој држави. Ако је стварно рекао: "Хајде да се пољубимо" или "Хајде да нам се усне споје", онда је то стварно лепо од њега. Коначно неки мушкарац хоће да се пољуби са женом. Видите поплаву ових нових политичара који хоће да озаконе и брак између особа истог пола, па је очигледно да се Вук Обрадовић није уклопио у ту варијанту. Зато - гласам за Вука.

Божидар Ђелић, српски министар финансија:

- Ми смо пропали. Ми смо уникат. Једина земља која је у двадесетом веку успела да за десет година изгуби 60 одсто свог богатства.

Слободан Вучетић, правник:

- Нисам права адреса за питање зашто не заседа Уставни суд Србије. Не знам шта се тамо дешава, 17 месеци од мог разрешења нисам тамо био, а Народна скупштина није донела одлуку да поништи моје разрешење. Да јесте, ја бих се вратио и наставио да радим у истом континуитету као да никада није ни донета одлука о мом разрешењу.

Матија Бећковић, књижевник:

- Ако постоји врх Небос на планини Јелици у Србији и планина Његош у Херцеговини, да ли се ова два имена сама доводе у везу, а потом се подводе под судбину ћириличног слова Н које је на свом недокучивом путу до Херцеговине и Црне Горе постало Њ.

Горан Новаковић, министар енергетике:

- Електропривреда Србије је као старац од 95 година за кога никад не знате да ли ће се сутра пробудити.

Весна Перовић, нова председница црногорског парламента:

- Нас је у Црној Гори толико мало, да смо готово сви између себе рођаци, пријатељи или макар познаници и грех је да будемо завађени.

Драган Веселинов, министар пољопривреде, о томе зашто неће испунити захтеве Синдиката пољопривреде Србије и поред бло-

каде путева:

- То што траже могу да траже од свога ћаће. Њихови директори нису уплаћивали доприносе, а да ми сада на штету буџета узмемо од оних који добро раде - нећемо и не желимо.

Љубиша Ристић, председник дирекције ЈУЛ-а:

- У ЈУЛ-у је била велика гужва и превише оних којима ту није било место. Онда се, уз власт, пришљамчило много света коме су идеје левице биле задња рупа на свирали. Кад је власт отишла, отишли су и сви они. Ако пребројите ко је остао, видите да су то они којима је до идеје стало. Отишла су руководства, остали су нормални људи.

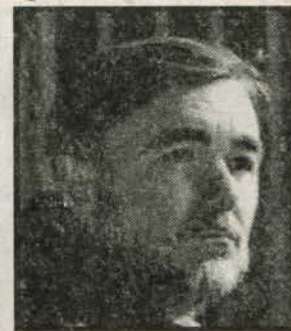
Радован Биговић, декан Богословског факултета:

- Што се тиче божије и хашке правде, можда ту постоји и нека веза, ма колико то, на први поглед, изгледало богохулно. Пословица каже: "Ко другоме јаму копа сам у њу упада". Они који су проузроковали, а затим и прихватили Хашки трибунал постају најинтересантнији пацијенти за Хашки суд. То није неправедно. Ипак, убеђен сам да ће и тај контроверзни суд бити човечнији према злочинцима него што су они били према невиним људима.

Синиша Вучинић, председник Српске левице:

- Ослобађањем Слободана Милошевића спасићемо националну част и достојанство и ударити темеље слободне Србије и свеколиког српства.

Душан Ковачевић, драмски писац:

- Кад ми неко каже да је "старост лепа", увек га погледам као да није нормалан. Старост је "техничка" припрема за смрт. Биологија нас пакује и припрема за пут. Одузима нам сећање, смањује нас, понижава, вређа, руга нам се, све до оног тренутка кад сами кажемо: Доста је!

Здравко Чолић, певач, на питање да ли ће још некада певати "Друже Тито ми ти се кунемо":

- Не планирам да је певам, али се не стидим ни једне моје песме. Ако публика затражи, можда је и отпевам. Зашто да не? Волео сам Тита и добро ми је било у његово време. И дан-данас имам сли-

ку са њим и поносно је чувам. На слици смо Тито, ја, пудлице и Локице.

Александар Црквењаков, нови директор РТС-а:

- Не плашим се уопште да кажем: довиђења, пријатно, ако то буде било потребно. Сносим одговорност једино према публици и нећу дозволити никад да стрепим да ли ће неко да ме бије на улици.

Маргит Савовић, председница Партије успешних жена:

- Вук Обрадовић може да ми буде само девојка.

Небојша Човић, потпредседник српске владе, о генералу Павковићу:

- Јесте ли видели свечану академију ВЈ? Фалили су само Слоба и Мира."

Слободан Томовић, посланик СПС-а у републичком парламенту:

- Тврдим да у СПС-у постоји много више струч-

них кадрова него у свим другим партијама заједно.

Михајло Вукобратовић, редитељ:

- Да се разумемо, свака држава експлоатише своје грађане. Раде то и све развијене земље. Али, у њиховим потпалубљима свира лепа музика, ради еркондишн, не гурају се, пријатно им је...

Вида Петровић-Шкоро, председник Окружног суда у Београду:

- Сиромашан човек не може бити независан."

Из Саопштења СПС-а:

- Грађани Србије нису вампири који, због скупе струје током дана, морају да после поноћи перу, кувају, пеглају и користе електричне апарате за обављање других послова у домаћинствима.

Обрен Јоксимовић, српски министар здравља:

- Знам да ме и прате и проверавају и треба питати премијера и министра полиције ко сме да ме прати и зашто, јер ја нисам луд, знам и видим да је тако.

Веселин Церовић, адвокат Слободана Милошевића, о томе како се осећа његов клијент:

- Испричао је да није прихватио уцене НАТО-а да сведе ову земљу на колонију, да му је савест чиста и да, када би бирао између медаље НАТО-а и затвора, одлучио би се за затвор.

Милан Милутиновић, председник Србије, о хашкој оптужници:

- Мислим да је то грешка, али, шта је - ту је, из ове коже не може се искочити.

Ратко Кнежевић, црногорски бизнисмен и некадашњи близак сарадник Мила Ђукановића:

- За разлику од Миловић папагаја, мислим да Црна Гора треба прво да буде демократска, а онда независна. Они би да прво буде независна, а демократија би дошла после, 'брзином Ђекне'.

Драган Маршијанин, председник Скупштине Србије, Војиславу Шешелу за говорницом:

- Па, човече, спуштате ли ви икада руку?

Мирољуб Лабус, потпредседник савезне владе, о сарадњи са Хашким трибуналом:

- Нужна су драматична, али једноставна решења. Или он или ми.

Божо Копривица, писац и критичар:

- Данас и међу писцима имамо две врсте балканских профитера - ратне и антиратне, али то није ништа ново.

Милорад Вучелић, лидер ДСП-а:

- Некима је сметало и што сам био гост на Аркановој свадби, а сада чак има и оних који ме виде у Хагу...

Душан Михајловић, српски министар унутрашњих послова:

- Ма какав распад државе. Милошевић експресно

путује у Хаг!

Милан Пауновић, стручњак за међународно јавно право:

- Замислите ситуацију да о предаји оптужених на седници Владе Србије или Црне Горе гласају министри шумарства, туризма, спорта, културе, здравља или вера. Има ли то смисла?

Фидел Кастро, кубански председник, поводом тврдњи да Куба разматра "сајбер-нападе" на САД:

- Ми никада не бисмо користили Интернет за нападе.

СКАНДАЛОЗНО!!!

ДОС ПРОДАО МИЛОШЕВИЋЕВУ ГЛАВУ ХАГУ

▶ *Тома Фила:
Нека је ДОС-у
бог у помоћи*

◀ *Ко кроји
карџу Балнана?*

▶ *НАТО у служби
Велике Албаније*

*Где се налазе ошени Срби
са Косова и Метохија?*

ТРЕЋА ГЛАВА ЗА ВАЗАЛСТВО

*Године 1817. је, по налогу Милоша Обреновића, убијен Карађорђе. Образина је одерана са његове главе, осушена, испуњена памуком и послата султану у Стамбол, на пешкеш. Аписова глава је послата 1917. на пешкеш аустријском цару а 2001. године глава Слободана Милошевића, послата на пешкеш султану, додуше не у Хагу, него можда у Вашингтону
То говори о томе на шта су све наши властодршци спремни*

Слободан Милошевић, и поред тога што је био политичар и шеф наше државе, он је и грађанин наше државе. Кад говоримо о Слободану Милошевићу као грађанину, треба имати на уму и све остале грађане, онда треба знати да наш Савезни устав, члан 17. став 3, а још изричите Устав Србије, забрањују изручење југословенских држављана Хашком суду.

Када данас у јавности говорим против изручења Слободана Милошевића, мислим да је то било тешко кривично дело отмице и самовлашћа садашњег режима. Не брани се Милошевић као бивши председник, него се брани сваки други грађанин ове земље који, по савезном и републичком уставу, има ту привилегију држављанства да му се може судити искључиво од стране домаћих судова. То је, дакле, искључиви разлог због којег се супротстављам о том бруталном и незаконитом изручењу.

Слободан Милошевић је, у ствари, киднапован. Свако ко се бави правом зна да, кад је човек ухапшен, он је заправо под надзором и влашћу оног суда који је наложио хапшење. Другим речима, човеком који је у затвору не господари извршна власт, нити њиме господари полиција, него њиме искључиво господари суд. Као што је по налогу суда ухапшен, тако једино по одлуци суда може бити и пуштен из затвора или пребачен у неки други затвор.

Председник Окружног суда у Београду, госпођа Шкоро, изјавила је да са упућивањем Слободана Милошевића у Хаг Окружни суд нема никакве везе, и да он чак о томе није био ни обавештен. Када се неко лице, које је ухапшено, налази у затвору, под надзором

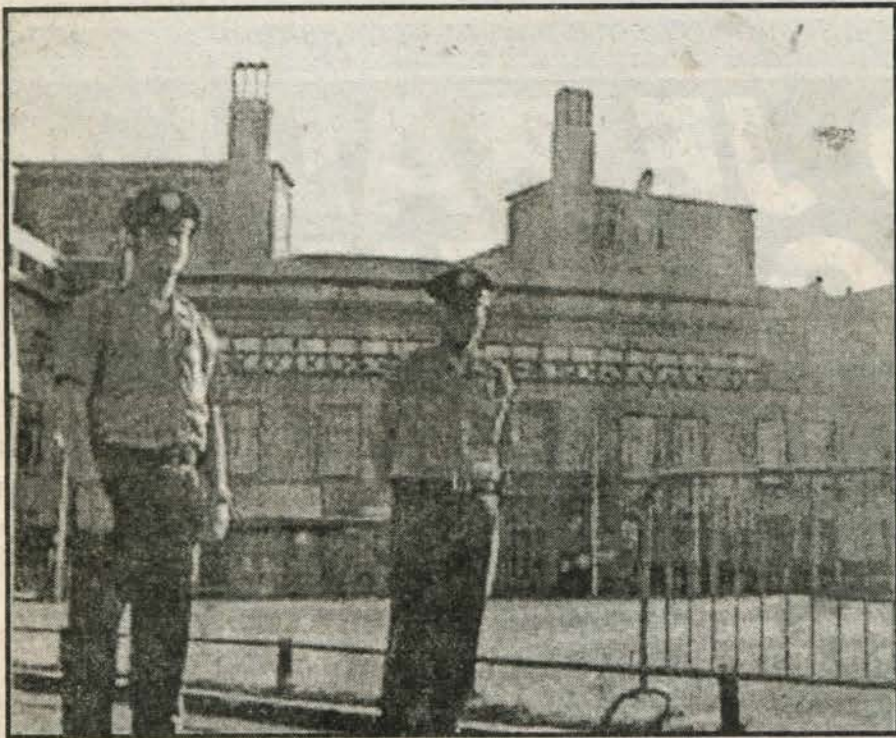
и по одлуци Окружног суда, и из тог затвора узме, оно се једино може узети на силу и рушењем ауторитета, и како правници кажу, јурисдикције Окружног суда. Уколико се то лице узме на силу, онда је то кривично дело, а уколико се противно одлуци Окружног суда упути у неки други затвор, или с њим другачије поступи него што је то одлуком утврђено, онда је то кривично дело самовлашћа.

Ћинђић би могао да бира кривично дело - између самовлашћа и отмице, а питање је шта би за њега било повољније. Верујемо да би кривично дело са-

мовлашћа било повољније, и за то се изриче мања казна. Ако ова држава једног дана заиста буде имала пристojну власт, она ће, поставити питање кривичне одговорности оних државних званичника, дакле и министара, који су то потписали и наложили полицији да то изврши.

Председник Окружног суда, госпођа Шкоро, потпуно је недужна са становишта права, јер, са једне стране, ништа није потписала - није ни могла. Није она надлежна, као председник суда, надлежно је веће или истражни судија. Очигледно је да ништа није могла да спречи.

Правна држава, поред осталог, подразумева да се акти принуде могу вршити само по налогу судских власти. Увек је извршна власт, у погледу вршења принуде према властитим грађанима, под надзором и одлуком судства. Уколико то није, онда ту, заправо, нема никаквог права него је на делу гола сила, као што је било у овом случају.

Грађанини морају знати да је, у по-

гледу правне ваљаности, одлука највишег суда, а код нас то је Савезни уставни суд, коначна. Њу могу критиковати, али је морају поштовати. Уколико се одлука Савезног уставног суда одбаци, онда се, заправо, баца под ноге цео уставни поредак, јер је Уставни суд врховни и коначни тумач устава и уставности.

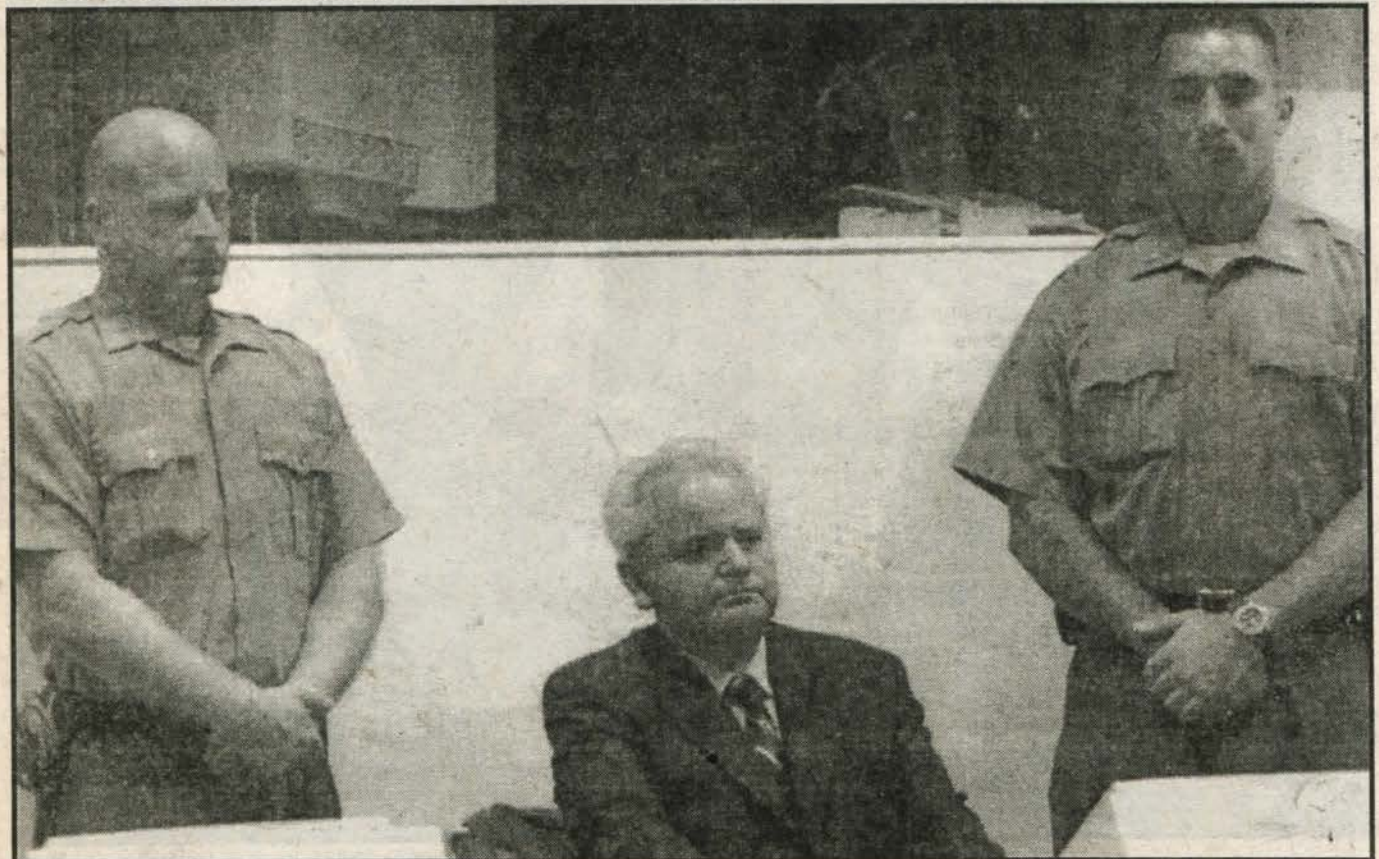
У завршним одредбама Устава налази се члан 135, који је донет 1990. го-

дине. Тада се СРФЈ налазила пред распадом, и тадашњи састављачи тог Устава из 1990. године, унели су у Устав једну клаузулу која је допуштала да републички органи могу извести тзв. нулификацију.

На самом почетку своје власти Зоран Бинђић је показао да нимало не држи ни до устава ни до закона. Он се, просто, сналази и довија како је то својевремено чинио Јосип Броз. Броз је остао запамћен по чувеној изреци - да се не треба држати параграфа као пијан плота! И у том погледу је, не само Слободан Милошевић, него и Зоран Бинђић, Брозов ученик.

Свака држава би била дужна да својим људима у Хагу пружи правну помоћ. Рецимо, Република Хрватска је према тим својим суграђанима изузетно коректна. Она је у једном тренутку била принуђена да неколико својих држављана изручи Хашком трибуналу. Тада су их са сплитског аеродрома испратили као хероје, непрестано им пружају материјалну помоћ, брину се о њиховим породицама и плаћају адвокате.

Власти Републике Српске и СР Југославије и Србије потпуно су безочне кад је у питању однос према тим нашим несрећницима у Хагу. До сада ни једна ни друга држава није ништа издвојила из својих званичних средстава за, рецимо, ангажовање и плаћање адвоката који би те наше сународнике тамо бранили.

"ТО ЈЕ ВАШ ПРОБЛЕМ"

Милошевић: И суд и оптужница лажни. Ово суђење треба да оправда НАТО.

– Овај суд сматрам лажним, исто као и оптужницу! Трибунал је противзаконита институција коју није основала Генерална скупштина Уједињених нација и зато ми не треба никаква одбрана.

– То што кажете моћи ћете накнадно да поднесете писмено, нас овде интересује осећате ли се кривим – инстигирао је судија. – Имате право да вам се она (оптужница) прочита, а ако желите можете да се одморите и размишлите о томе како да поступите.

– То је ваш проблем! – одсекао је кратко оптужени и изазвао жагор и смех у делу новинарске публике.

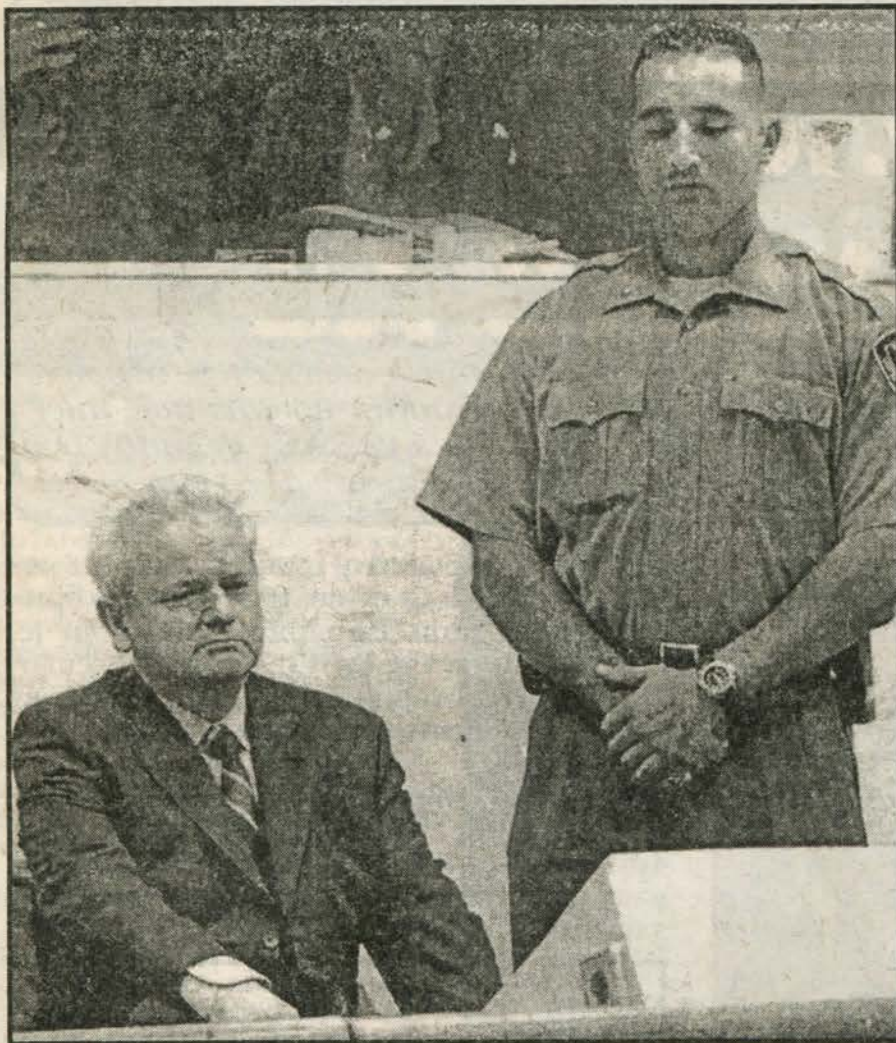
Слободан Милошевић остао је веран обећању из Београда да не признаје Хашки суд. Бивши председник СРЈ

јуче се пред кривичним већем Трибунала појавио без бранилаца, а на питање председавајућег судије Британца Ричарда Меја – жели ли да изнесе своју одбрану, одлучно је изговорио реченице из првог пасуса текста.

Бившег председника СРЈ увели су у Трибунал тачно четири минута пре десет, за када је био заказан почетак саслушања. Пратила су га двојица чувара, а деловао је еленгантно. Имао је одлучан, онај свој намрштени поглед и стиснуте усне, деловао је смирено и само за тренутак показао делић нервозе лупајући шакама по ноzi. У тренутку када су ушле судије, чувари су га опменули да устане што је и учинио, ставивши руке на леђа. Судија је, потом, дао реч представнику Секретаријата суда, који је објавио да Трибунал заседа у предмету ИТ број 99-37 и дао реч Карли дел Понте.

– Добро јутро, Ваша висости, главни тужилац Карла дел Понте у име оптужнице, помаже ми Рејмонд заједно са Кристином Романом, Вилбером Шином и Дејном Стопсон. Хвала вам, Ваша висости. Ово је прво појављивање оптуженог у овом случају после његове предаје Трибуналу. Саслушање ће се одржати у складу са правилима и доказима Трибунала Правило број 62.

Господине Милошевићу, видим да данас овде немате правног заступника, да вас не представља адвокат – обратио му се судија Меј. – Схватимо да сте то желели, да је то ваш лични избор. Имате право, наравно, сами да се браните. Такође, имате право на правног заступника и требало би да пажљиво размотрите да ли је то у вашем најбољем интересу. Ова саслушања, процедуре, биће дугачке и комплексне и можда је боље то да поново размотрите. Уколико желите више времена да поново размотрите, ми смо спремни да вам то време омогућимо. Да ли вам је потребно време да поново размотрите то, да ли желите да будете заступљени?

– Ја сматрам да је ово исувише лажан суд, баш као што су лажне оптужбе.

Он је нелегалан само због тога што га није наименовала Генерална скупштина Уједињених нација. Зато и немам потребе да наизменујем заступнике за нелегални суд – одговорио је Милошевић.

– Господине Милошевићу, у своје време имаћете прилику да оспорите овај суд или било које друго питање које желите да отворите. Ми сматрамо да заиста желите да будете без правног заступника иако имате прилику да се предомислите. Ваше је право да се изјасните према оптужници и ако ви желите да се изјасните са "крив" или "није крив", да то кажете. Прва ствар је оптужница. Као што вероватно знате имате право да добијете оптужницу пре него што се изјасните о њој. То је право од кога такође можете одустати. Да ли желите да Вам се оптужница прочита или не.

– То је ваш проблем! – одбрусио је Милошевић.

– Господине Милошевићу, налазите се пред овим судом и под јурисдикцијом овог Трибунала. Овај суд ће Вам судити, добићете пуна права оптуженог према међународном праву и по Статуту овог Суда.

– Господине председниче... заустии

је окривљени, али је судија одговорио:

– Само моменат..., – и исклучио микрофон да би се кратко проконсултовао са колегама из Већа Мохамедом Фасифиријем из Марока и Патриком Робинсоном са Јамајке.

Неколико тренутака касније, судија је предочио оптуженом:

– Ваш одговор ћемо сматрати као одустајање од тога да Вам се прочита оптужница и као одбијање навода оптужнице. Господине Милошевићу, можете, ако то желите, да још једном размислите. Правило омогућава да можете добити до 30 дана, ако то желите. Ако не разумете о чему се ради, можете да се консултујете са правним заступником пре него што се изјасните. То можете и данас. Да ли желите да се данас изјасните по оптужници или тражите одлагање да бисте даље размотрили ствари?

– Ово суђење има задатак да произведе оправдање за злочине НАТО-а почињене у Југославији... – одговорио је Милошевић.

– Господине Милошевићу, питао сам вас да ли желите да се данас изјасните или тражите одлагање?

Судија га је поново прекинуо и за тренутак исклучио микрофон.

Правило каже да ако се оптужени не изјасни, тиме ће судско веће сматрати да се изјаснио као "није крив". Господине Милошевићу, ми ћемо тумачити ваш одговор као да се нисте изјаснили и сматраћемо да сте рекли да нисте криви по свим тачкама оптужнице.

– Ово суђење... зато је ово лажни суд... покушао је да још нешто каже бивши председник СРЈ.

– Господине Милошевићу, ово није тренутак за говор. Као што сам рекао, имаћете ви време да се одбраните и спремате своју одбрану пред овим Судом. Сада то није тренутак. Следеће саслушање ће бити 27. августа, па надаље, осим ако се не одреди саслушање раније.

Цео дијалог трајао је дванаест минута. Након тога председник Већа је констатовао да је јучерашња расправа завршена.

Док је оптужени уштитним погледом тражио неко од познатих лица међу новинарима, један чувар је хитно пришао и намакао завесу преко заштитног стакла. Један полицајац је кренуо напред, ка вратима, а Милошевић је кренуо за њим. Погледао је на ручни сат. Пратио га је други, високи, снажан полицајац.

Врата су се затворила.

Милошевић је данас у "врата суда" и хашке правде ударио доста јако. И само са неколико реченица. Да ли их тиме још више затвара или макар мало отвара – видеће се, можда, тек последњих дана августа, на првом правом саслушању.

МИЛОШЕВИЋ ИСМЕЈАО ТРИБУНАЛ

Није било велике светске телевизије која јуче није имала камере испред или у судници Хашког трибунала, није било великих новина које нису имале репортере, фотографе... Милошевићева слика уласка у судницу обила је свет

"Почело суђење "века"...први председник једне земље пред међународним трибуналом", "од Нирнберга највеће суђење за ратне злочине"... откривали су се извештачи.

"Милошевић исмејао Трибунал", лого је који је Би-Би-Си вртио цео дан, "Милошевић одбио да уђе у игру", вест је АП која је прострујала светом. "Милошевић, Милошевић..." јављала је свака светска агенција, новине.

Дванаестоминутно саслушање иза-

звало је невероватну пажњу. Страни медији поклањали су велики простор британском судији Ричарду Меју, који је, како преноси Си-Ен-Ен, оштро "исекао" бившег југословенског председника јасно му рекавши: "Ово није време за говоре".

Поводом суђења "Њујорк тајмс" каже: "Милошевић ће се сам бранити пред Трибуналом, кога не признаје", па наставља да је "бивши југословенски лидер за злочине оптужио НАТО".

КОБНА ЖЕНА ЗА БАЛКАН

Прошлог лета била је на одмору у Тоскани, када је сазнала да је на најужој листи кандидата генералног секретара Уједињених нација, Кофи Анана, за место тужиоца за бившу Југославију и Руанду. "Била сам изненађена, и моја влада је била изненађена", каже Дел Понтеова. Анан је позвао да дође у Њујорк. "Рекла сам генералном секретару да не могу да дођем јер сам на годишњем одмору. Била сам у дилеми. Говорила сам себи - остани где си, ја волим борбу против организованог криминала. Рекли су ми да имам дуго и богато искуство и да могу добро да обавим посао и да би то била изванредна прилика да Швајцарска да свој допринос. Убедили су ме", каже Карла.

Истог дана рекла је Анану да је њена главна брига око тог посла везана за одржавање независности Суда. Желела је да се зна да неће радити на ниједи миг. А нашла се на челу тела које је на удару интензивног политичког обрачуна унутар Уједињених нација и на милости влада које могу, али не морају, да се повинују њеним захтевима да јој предају или ухапсе осумњичене. Није она "капетан Ахаб" који жури великог белог кита харпуном, запазио је званичник Стејт департамента.

Тешко је рећи да ли је она научила нешто од послова мафије, на чије је онеспособљавање утрошила највећи део каријере, или јој је њено бављење Русијом обезбедило неку информацију о Милошевићу, или је она још један

Главни тужилац Хашког трибунала, Карла дел Понте, крипиковала је НАТО што није учинио све што је у његовој моћи када је реч о хапшењу осумњичених пред тим судом.

Карла дел Понте истиче да снаге НАТО-а у Босни и другим областима бивше Југославије хапсе осумњичене само онда када је реч о акцијама ниског ризика по војнике у саставу ових снага.

Што се тиче Милошевића, она је изразила наду да ће првобитна оптужница против њега, која обухвата ратне злочине против косовских Албанаца, бити проширена и на злочине почињене у Хрватској и Босни.

Бивши југословенски председник Слободан Милошевић данас се, накратко, после првог појављивања пред Хашким трибуналом, састао са главним тужиоцем Карлом дел Понте.

Према процедури у Хашком трибуналу, тужилац се састаје са оптуженима после њиховог првог појављивања пред судским већем да би им објаснио детаље процеса.

тужилац са лицем покераша који блефира, тек, била је сигурна да ће успети да притисне српску владу на сарадњу и предају бившег председника. Рекла је само: "Рећи ћу им шта ја знам".

У јуну 1989. године, Карла дел Понте срела се са Фалконием, истражним судијом у Палерму, на Сицилији, у срцу мафије.

"Било нам је то једно од ретких слободних поподнева. Ђовани ме је позвао у своју викендицу на обали, а ја нисам била сигурна да ли би да идем, па нисам рекла ни да ни не. Касније, истог дана, одлучила сам да разгледам Палермо, уместо да одемо у кућицу на обалу. И то је био добар избор. Италијанске власти су откриле да је пола тоне експлозива било смештено тик уз место где је требало да оде", прича Дел Понтеова.

Три године касније, Фалконе и његова жена погинули су када је његово возило дигнуто у ваздух.

Те ноћи, за вечером у Скопљу, Дел Понте се нагла преко стола и саопштила: "Желим да идем у Београд".

То је било немогуће, иако је српски главни град био удаљен само 400 километара од Скопља. Нема југословенску визу, а тешко да би је и добила. "Хајде да тражимо визе", рекла је Грејему Блуиту, свом заменику из Аустралије. "Хајде, нека нас ухапсе". Он је изгледао потпуно затечен.

Зна се да су се српске власти односиле према Трибуналу као непожељном уљезу и пре него што је Милошевић додат на листу осумњичених за ратне злочине. Последња оптужба терети Милошевића и његова четири помагача за планирање, наређивање или извођење депортација и убиства за време кампање српских јединица са циљем да истерају косовске Албанце из њихових домова.

Трибунал је прошао дуг пут погађања око улоге у Уједињеним нацијама до буџета од 10,8 милиона долара у

1994. години. Сада он износи 94 милиона, од чега је 30 милиона годишње намењено за трошкове канцеларије тужиоца. Карла дел Понте располаже малом армијом коју чини 400 истражитеља, аналитичара и тужилаца који раде на случају који се истражује пре него што их трочлано судско веће подвргне кривичним одредбама.

Биће занимљиво видети колику ће подршку Карла имати од других зема-

ља. Сједињене Америчке Државе, које су биле млаке према раду Трибунала, када су од Милошевића правиле миротворца, сада пружају пуну подршку Дел Понтеовој.

"Америка је најважнији чинилац који подржава Трибунал", каже Бил Стјубнер, некадашњи саветник Трибунала, "али треба имати у виду да ранијих година нису хапсили људе које је требало хапсити. Нисмо хватали бика за рогае. Доста је тешко и чуваво доказати директну Милошевићеву одговорност за злочине. Управо ту Дел Понтеова хода по врло танкој жици. Не може себи да дозволи да не удовољи НАТО-у, нарочито Сједињеним Америчким Државама, с једне стране. С друге, она мора да убеди сваког у Србији да је непристрасна".

Када је Карла дел Понте преузела Међународни суд за ратне злочине, нико са кратке листе оптужених није био ухапшен. Иако је једном била рањена приликом хеликоптерског обиласка фабрика кокаина у џунглама Колумбије, истиче да ни бирократија није ништа мање страшна. Тада је била у згради Уједињених нација у Њујорку, на расправи око буџета суда.

СРБИЈА - "ПРОКЛЕТА АВЛИЈА"

Србија пробуди се, видиш ли да тобом влада мафија и агенције мултинационалних компанија. Тражимо оставку Савезне и Републичке владе јер ко им је наложио да газе по Закону и Уставу ове земље. Нека нам Кошпица објасни како се воде државнички послови и ко данас влада овим мраком, обратио се са бинџе на Тргу Републике Живорад Јовановић првог дана протесног окупљања, који су настављени. Протестима су се у међувремену придружили и радикали, који су заједно са ССЈ отказали свој рад у Скупштини и најавили митинге до поништавања "Уредбе".

"Распродаја цела Срба. Цена повољна, испорука одмах", била је једна од парола овог скупа.

- Да не говоримо о националном достојанству и поносу, али држава која уставом и законом не штити своје грађане, остаје без свих атрибута своје државности. Веровала сам да је воља и

Зар Србе продајемо оној курви!

Док жељно шицкекује говор лидера Српске радикалне странке Војислава Шешеља, пензионерка Вилосава Томић, из Земунa, диже оклагину, и замахујући својим "оружјем", виче: "Војо, Војо!"

- Да ти поштено кажем, нема ништа без Воје! Сад кад је и он са нама, запамтиће нас хер Ђинђић! - каже Вилосава. - А онај мали Вучић, тако лепо прича. То је Србин, а не они што се смучају по свету и само траже паре.

Ова добродржећа бака прича како је доживела изручење Слободана Милошевића:

- Прво нисам могла да поверујем, а онда сам рекла сину: вози право на Трг! Онако, у тренуци, одјурим тамо, а људи плачу. Срце ме заболело. Да Србе продајемо оној курви Дел Понте! Ово је најсрамнији дан за Србију.

Александар Вучић: Чекам да ме ухапсе

После подношења кривичних пријава против генералних секретара СПС и Српске радикалне странке, Зорана Анђелковића и Александра Вучића, као формално одговорних организатора протестних митинга, Вучић је рекао:

- Нећу се позвати на посланички имунитет, чекам да ме ухапсе. Јер, што ме пре ухапсе, пре ће пасти са власти.

српског и црногорског народа јача од тренутних односа политичких снага и посебно овог што се данас дешава у Србији, изјавила је Горница Гајевић током протесног окупљања, и додала:

- Чак ни по тој неуставној, незаконитој уредби нису смели и могли да испоруче нашег председника, али све је у овој земљи насиље. Нажалост, овде је на сцени закон проклете авлије. Не могу зато да схватим да је одбрана земље, што је чинио Милошевић, злочин, а агресија моћника, како је тумачи ова власт, хумани циљ, казала је посланик у Републичком већу Горница Гајевић.

НЕКА ЈЕ ДОС-У БОГ У ПОМОЋИ

И док је Коштуница, како је на РТС-у саопштонено одмах, неколико минута после митинга СПС-а, наводио да ће у погледу Милошевићевог одласка бити испоштоване све процедуралне норме и Устав, Ђинђић је најавио "скраћени поступак" да до Милошевићеве испоруке може доћи већ у петак (сутра)

Милошевићев адвокат, Тома Фила, био је сигуран да "неће успети", како је рекао, да "Милошевића продају до петка", када је била заказана и Донаторска конференција. Ево шта је о томе Фила изјавио:

- Још кад је почела реализација те уредбе, погрешили су на савезном нивоу. Министар правде Грубач, који је знао да је уредба неуставна, није знао како да је примени, па је наредио истражном судији Окружног суда у Београду да са слуша Милошевића, на шта смо ми реagoвали. Пошто је акт враћен Грубачу, овај се сетио да мора да га проследи републичком министру правде, на шта Батић тог дана до један сат није "одговорио". У међувремену, истражни судија

Горан Чавлина отишао је да пита Милошевића шта има да каже, на шта га је Милошевић подсетио да има право на браниоца.

Добили смо ту 24 сата рока да Милошевић одлучи ко ће га бранити, и сутра у пола дванаест је то настављено. Поента је била да добијемо у времену да Милошевић не оде док Савезни уставни суд не потврди да је та Уредба неуставна. Она је директно неуставна јер југословенски устав не "предвиђа" испоруку наших грађана, а има и других правних "мањкавости" јер је доњета без преамбуле.

• Веровали сте да ће све то успети?

- Да не верујем у то не бих бранио оптужене, увек бих се сложио са тужиоцем и онда би сви људи били стрељани.

Ми о тој уредби, наставио је даље Фила, нисмо размишљали јер смо се надали да неће бити примењена, а и уколико дође до тога, за њену реализацију било је потребно је 4-5 дана. Сигурно га, дакле до петка, нису могли предати Хагу, када се одржавала та Донаторска конференција. Што год су обећавали, никада више од четрдесет посто нису дали, и то илуструје пример Босне и Македоније. Нек се покаже колико је

до данас дато Србији од свега онога што је обећавао Бодо Хомбах и сви остали белосветски типови који су "нагрнули" овде. Дакле, ја сам тврдио да Милошевића неће успети да продају до петка. Што се тиче Милошевићевог здравственог стања, имао је висок притисак и срчаних проблема, али психички се све време осећао стабилно и ментално добро.

Наши разговори били су разговори клијента и адвоката, не персирамо се, ми смо генерација, двадесет дана сам старији од њега. Био је државник десет година, није узнемирен нити уплашен, како су новине писале. Није размишљао о одласку, и гледао би на то, како је говорио, као издају свог народа, Србије.

Теретили су га за Косово, небулозе, неки списак од педесетак људи, Рачак и слично, али то је провизорна оптужница, подигнута "prima facie", као кад ми поведемо истрагу, тек да личи на нешто, "да може да буде али не мора да значи", како је говорио Никола Пашић.

Сад је та назови оптужница "дорађена" и промењена, као код многих Срба који су данас тамо. Овде су теретили за Косово, тамо ће му увалити Хрватску, Босну и све живо.

• Да ли је тачно да се Милошевић на помен "хладњача", "сlediо".

- Сlediо се јер су биле хладне ноћи, па смо му укључивали грејалицу у затвору. Наслушах се глупости и будалаштина по новинама, за које нико жив не одговара за то што лупета. Да би се потврдио случај "хладњача", потребно је сакупљати доказе од пола до годину дана.

• Колико ће Милошевић, ако "проговори" у Хагу, искомпромитовати Американце?

- Милошевић не признаје тај светски "квизимодо", ни у правном ни у било каквом погледу ми нисмо разговарали о Хагу. Иначе, поздравио сам оно што је СНП учинио, зашто би давао алиби ДПС-у и учествовао у нечему што је противуставно. Да је Ђукановић хтео да одашиље неког у Хаг, ухватио би га за уво и послао, не би тражио да му Срби у томе помогну. Србији је требао алиби, да после пет дана каже како нису они испоручили Милошевића, већ су Црногорци криви за то. Слажем се са овим што је учинио Булатовић, и ја у нечему тако прљавом никада не бих учествовао, да омогућавам Милу, или Пеђи, ауторитет и покриће, да преко мојих леђа нешто ураде. Не прогнозирам баш тако светлу будућност ове Републичке владе, и мислим да ће се преко сто Срба, од сада па надаље, наћи под "хашким окриљем". А како ће ДОС после проћи, нека им је Бог у помоћи.

• Како бисте прекоментарисали изјаву капетана Драгана, да се Милошевићу овде судило и укључиле све камере света, да би нам то донело више пара него фудбалско првенство.

- Слажем се.

ДОСМАНЛИЈСКЕ ВОЂЕ ПРЕД СУД НАРОДА

"Браћо Срби и сестре Српкиње, у целокупној славној српској историји није било већих издајника од ових садашњих османлија. Досовски криминалци, досовски разбојници, Зоран Ђинђић, Војислав Коштуница и остали издајници српског народа, обрुकали су српско национално име, ударили на српски понос, част, достојанство, на дан највеће српске светиње, на дан светог Вида издали су истакнуте српске политичке предводнике и борце из ослободилачких ратова.

Досовски разбојници погазили су Устав, правни поредак, испоручили Хашком трибуналу бившег председника Републике, Слободана Милошевића, и сви ми, српски патриоти, знамо да је Слободан Милошевић одведен у Хаг да би се судило Србији и српском народу.

Ко га је испоручио Хашком трибуналу? Агенти НАТО-а, Ђинђић, Коштуница, Батић, Душан Михајловић. Испоручили су досовски разбојници председника Републике Српске Крајине Милана Мартића, испоручили су многе српске официре, а планирају да испоруче још 300 војних и полицијских официра.

Српски народе, не дај да те понижавaju досовски издајници. Отаџбино Србију усправи се, још има Срба у којима куца патриотско срце.

Овај данашњи величанствени митинг српских патриота сведочанство је да српске мајке нису престале да рађају јунаке. Српска војско, српска полицијо, не дај наше официре, не дај најбоље јунаке, не дај хероје овога рата, не дај злочиначком НАТО-у. Закунимо се данас, браћо Срби и сестре Српкиње, закунимо се светим Видом, највећом српском светињом да ћемо казнити, строго казнити све српске издајнике, да ће досманлијске вође пред суд народа.

Браћо Срби и сестре Српкиње, овај талас народног револта, народне туге и народног беса, народног понижења и народног поноса, ниједна сила овога света не може зауставити. Борићемо се док имамо даха, оборићемо и Републичку издајничку владу, оборићемо и Коштуницу и Ђинђића, оборићемо све издајнике.

Браћо Срби и сестре Српкиње, у понедељак, у 15,00 часова, на захтев патриотских савезних посланика заказана је ванредна седница Савезне скупштине. Поднели смо захтев да се укине издајничка и противуставна уредба. Наш је циљ да пред народом дефинитивно жигосемо досовску издајничку власт, да позовемо на

одговорност и Ђинђића, и Коштуницу.

Ми, савезни посланици, из савесних патриотских партија у згради Савезне скупштине, а српски народ овде пред Савезном скупштином, да покажемо да је Србија јединствена и да се Србија са издајом помирити неће, да им покажемо, браће и сестре, да Србија не верује њиховим лажима.

Размеђу се милионима и милијардама долара, које су им српски непријатељи наводно обећали. Ништа од

тога у Србију неће ући. Само ћемо дубље упасти у дужничко ропство. Дају им нове кредите да исплаћујемо старе камате, а суде српским лидерима да би се оправдало бомбардовање и агресија.

Браћо Срби и сестре Српкиње, наша борба ће бити снажна, непомирљива, непоколебљива. Ово је само први у низу великих митинга на које ћемо вас позвати. Када овај митинг завршимо, ми ћемо се одмах разићи, а у понедељак, у 15,00 часова, опет ћемо се састати. Ми ћемо показати нашу снагу и нашу дисциплину, показати ћемо да сви исто мислимо кад су српски национални

интереси угрожени и показаћемо да се не бојимо издајничке власти.

Нема ни у Србији довољно затвора нити има довољно хашких трибунала да похапсе и осуде све српске патриоте. Док је један српски патриота жив, док једно српско јуначко срце куца у грудима, ми нећемо поустати. Нећемо се помирити са издајом, нећемо поклекнути.

Ми, браћо и сестре, захтевамо ванредне изборе одмах. Ја знам, браћо и сестре, многи су и од вас били кивни на нас који смо били у претходној власти. Били сте нестрпљиви, тешко се живело, мучно је било, једва смо састављали крај са крајем, а ови су обећали да ће народ под њиховом влашћу боље живети. Живи се много горе, живи се горе него икад. Све су слагали, само су нам понижења и невоље наметнули, и зато, браћо и сестре, не верујте празним обећањима, јер нигде на Западу нема ништа дабе, нема ништа бесплатно.

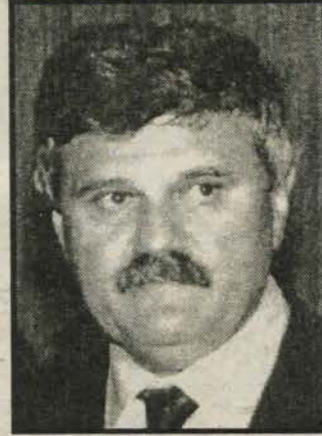
На Западу се бесплатно само сир налази у мишоловци. Србија није за мишоловку, Србија није на продају, Србија неће на колена. Ми ћемо из економске кризе и социјалне беде да изађемо сопственим снагама у сарадњи са братском Русијом, у сарадњи са пријатељским братским народима, у сарадњи са братском Кином, са братским Ираком. Тамо где нас не уцењују, где нас не понижавају, тамо ћемо склапати послове. Нећемо дозволити да нам продају српске фабрике будућности, да опљачкају и ово мало што је Србији остало.

Браћо Срби и сестре Српкиње, и српски радници, и српски сељаци, и српски ђаци, и српски студенти, и српска интелигенција, сви морамо заједничким снагама оборити издајничку досовску власт, успоставити демократију и слободу, и поносно опет да се вијоре српски барјаци. Снажни смо, браћо и сестре, снажнији него икада. Ништа нам не могу, јер у нашим редовима издајника нема.

Издајници су концентрисани у ДОС-у. Неки се, попут Зорана Ђинђића, поносе својом издајом, а неки, попут Војислава Коштунице, праве да ништа нису знали. Коштуница је све знао и Коштуничине мачке су све ово знале, а камоли он. И зато, опраштања нема, ми ћемо стрљиво и чврсто корачати до потпуне победе сви као један свесни да се Србија обнавља у српским грудима.

**Србија је вечна док су јој деца верна!
Живела Србија!**

ДОСМАНЛИЈЕ

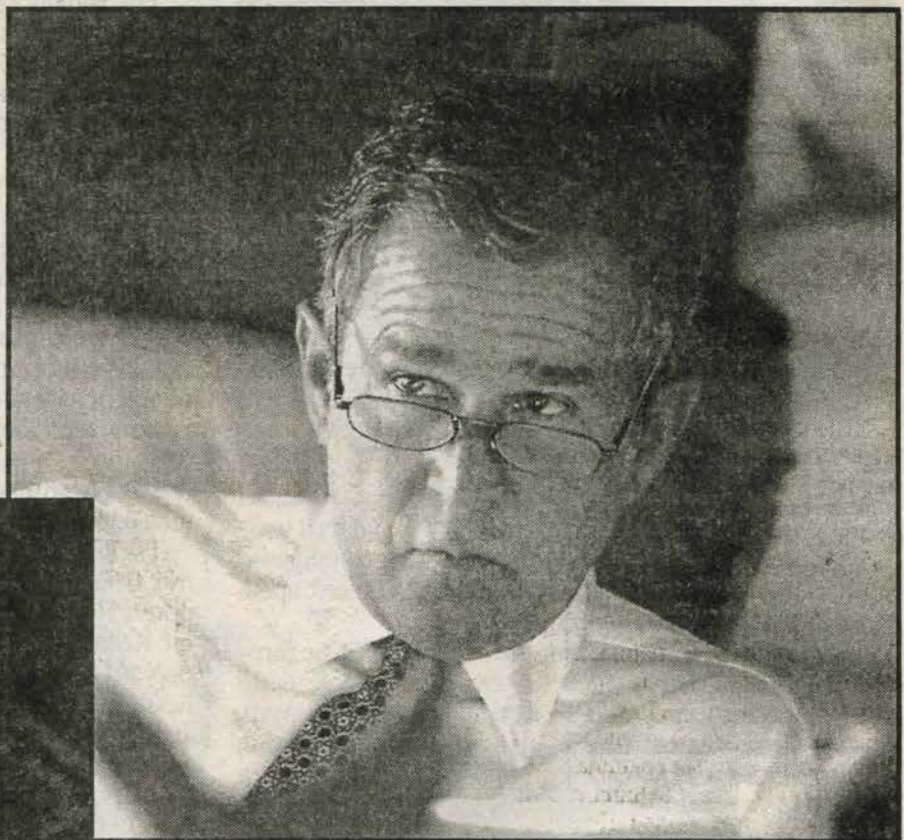

КИСИНЦЕР ЈЕ РАТНИ ЗЛОЧИНАЦ

Слободан Милошевић ће се повлачити из пред Међународним кривичним судом у Хагу, док Роберт Макнамара обилази америчке колеџе промовишући своју најновију књижу о томе како да се постигне мир у свету, а Хенри Кисинџер, за дебелог хонорара, савештује корпорације како да послушу са диктаторима

Очигледно је да је, када се постави питање ратних злочина, Америка изнад закона. Сједињене Државе су наметнуле норму званичног морала за свет, а истовремено весело инсистирају на томе да ниједан амерички лидер не може никад бити сматран одговорним по тој истој норми.

Аргумент који се упорно износи још од суђења у Нирнбергу после Другог светског рата гласи да ми треба да судимо, али не и да се нама суди, зато што смо ми демократски и слободан народ који је по дефиницији одговоран по највишим могућим нормама. Бацање атомских бомби на јапанске цивиле

по томе је био мирољубиви чин јер је скратио рат. Зар не бисмо ту тврдњу оценили као варварску да је извела нека друга земља како би оправдала употребу тог оружја?

Како је показао рат у Вијетнаму, Американци су дубоко привржени идеји о оправданости рата против цивила, али само онда када су они ти ратници. Сада ће пресудити да је Милошевић ратни злочинац зато што је он урадио то исто. Какве год страхоте да су нанете цивилима за време Милошевићева власти, оне бледе када се упореде са оним

што је учинио Макнамара за осам година док је руководио ратом у Вијетнаму у којем су милиони изгубили животе због лажи које је он изговарао и политике коју је наређивао.

Милошевић је опгужен да је користио војну силу да би водио кампању терора против цивилног становништва на Косову. Међутим, Макнамара је био тај који је највећи део унутрашњости Вијетнама, у којој живе сељаци, дефинисао као "зону слободне ватре". Ни у једном тренутку становништво Косова није било систематски гранатирано бомбама против живе силе нити пржено напалмом као што су то били Вијетнамци за време Макнамаре.

Макнамара је 27 година пошто је отишао са дужности министра одбране одбијао да разговара о својој улози у Вијетнаму. Међутим, поступци за које је признао кривицу у својим мемоарима објављеним 1995. године свакако би могли да послуже као основа за покретање истраге о ратним злочинима и Макнамаре и председника Линдона Џонсона којем је он служио. У тој књизи Макнамара отворено каже да ни он ни Џонсон нису мислили да САД имају морално право да користе тепих-бомбе како би покорили Вијетнамац и постигли ирационалне циљеве америчке политике.

У писму које је написао Џонсону 1967. године, министар одбране Макнамара је признао да САД "кокерита" са ратним злочинима и упозорио председника да "постоји граница коју многи Акмериканци и већина света неће дозволити Сједињеним Државама да пређу". У писму пише и ово: "Слика о највећој светској суперсили како убија или тешко рањава хиљаду цивила недељно у покушају да натера једну сићушну, заосталу земљу на покорност по питању чије се вредности жестоко оспоравају, није нимало лепа". Међутим, Џонсон и Макнамара никада нису били позвани на одговорност пред судом који је првржен тим лимитима у домену људских права, а њихови наследници, Ричард Никсон и његов главни ратник Кисинџер, брзо су ескалирали тај рат, засувши тепих-бомбама северновијетнамске сељаке и потпуно уништивши нормалан животу у неутралној Камбоџи. Жестока бомбардовања у којима је уништен рурални део Камбоџе такође су срушила та-

мошњу цивилну управу, утрвиши пут Пол Поту, масовном убици који је побио више од милион својих сународника, а ипак касније постао савезник САД. Тек када су амерички политичари престали да га сматрају корисним за своје циљеве, прогласили су да заслужује да му се суди за ратне злочине. У то време он је већ био болестан.

Свакако да Милошевић испуњава услове да се квалификује за ратног злочинца, али његово насилно извођење пред суд док Макнамара и Кисинџер уживају репутацију државника ветерана равно је скрнављењу норми моралне одговорности. Макнамара је био присиљен да одговори на питање ратних злочина прошле недеље пред

Конгресом. Рекао је да би волео да су међународне норме постојале у време када су САД биле у Вијетнаму. Па, норма јесте постојала. Она је утврђена у Нирнбергу, а Макнамара и друштво су је очигледно прекршили.

Што се тиче Кисинџера, његови преступи нису ограничени само на један континент. Он је недавно изјавио да је презаузет да би могао да се одазове судском позиву и појави пред судом у Паризу који води истрагу о злочинима Пиночевог режима у Чилеу којег је Кисинџер подржавао.

Милошевић лако може да буде ратни злочинац, али каква је то ароганција осуђивати српског "ратног злочинца" а ослободити све америчке.

БОЉЕ "ДРНОВШЕК"

Без обзира шта говорили о Американцима, код њих владају институције власти а не закони мафије, тако да су, по мишљењу аналитичара блиских тамошњим званичним круговима, Ђинђић као највећи "дужник" на Балкану, али и Ђукановић, за Американце већ политички мртваци

Окреаторима светског поретка и "балканској крчми" већ годинама се шпекулише на медијском небу Србије. Тако је у једном београдском недељнику, осим промоције Ђинђића у српског Пијемонта, било речи и о светским "бастионима" и тајним центрима моћи. Теорија о три стотине оних који данас кроје карту Балкана, по речима неких аналитичара, само је условно тачна. По њима, светом влада 10-15 породица а велика концентрација моћи лежи у енглеској круни, која преко Америке, као своје некадашње колоније, покушава да поврати изгубљено место у Европи. Рушењем берлинског зида створена је велика Немачка, данас водећа европска сила која са деведесет милиона људи и свим технолошким преимућствима то и треба да буде.

Подсећања ради, њен технолошки реноме није новијег датума тако да би географска карта данас другачије изгледала да их Американци само за два дана нису "претекли" и украли "мозак" који је знао формулу атомске бомбе. Немачка интелигенција је доминантна и пред-

ставља опасност по свет, и у Европској унији где они воде главну реч. Енглези немају шта да траже. Као острвска земља покушавају зато да свој утицај у Европи остваре преко свог прекоокеанског пријатеља.

Американци при том нису највни и свесно улазе у тај "дил" где ће Енглези извући дебљи крај. Американци их сада "пуштају", али како су их отерали са америчког континента тако ће их "дистанцирати" и од Европе. Јер, Енглеска је изузетно конзервативна и успорена земља која губи корак са Европом, а поготово са Америком која зна шта жели, и то хоће све, сада, и одмах. Енглеска се из кризе данас извлачи зеленим новчаницама, јер како би осигурала свој утицај на европско тло, Америка је још увек подржава, али ће се Енглеска, као и после Другог светског рата, када су јој одузете све колоније, убрзо наћи на запећку историје.

Међутим, све што се дешавало и што је данас на политичкој сцени Србије договор је великих сила. Од сиде је до данас умрло 22 милиона људи и ником ни длака са главе не фали, зашто

би, констатују, због осам милиона, у светским размерама минорног броја, те велесиле долазиле у сукоб.

НЕГО АЛ КАПОНЕ

Ал Капоне

Зашто је Србија "три" у оку?

Америку данас не интересује Србија ни српско тле, њен једини "задатак" је да удовољи источном свету. Пошто дневно производи 800.000 барела нафте, да би са својом гломазном индустријом, почев од оне ратне, могла да функционише, недостаје јој још 1.200.000. Познато је

где се нафта налази, и да би им се удовољило Американци морају да им направе границе какве желе.

Дакле, мора им се дати део Косова, Македоније и Бугарске да би се створила Велика Албанија, донекле поклопила са картографијом некадашње исламске империје. То не значи да ће стићи до Земуна, али део јужне Србије и Црне Горе, као и Нови Пазар, ући ће у састав те велике Албаније. Желе да хомогенизују тај простор чак до Ирака, јер ислам тражи свој комад света. Желе да им се скроји парче планете сразмерно богатству које имају, и Америка мора да им направи компромисе. Србија се ту "случајно" нашла и потребна је само у том контексту.

Друго, Америка мора окончати и свој десетогодишњи рат са Ираком, и тај рат, попут оног у Вијетнаму, завршиће се поделом на две интересне сфере. Деоба са Русима (на Исток и Запад) је одавно завршена, на реду је подела на ислам и православље. У то име ће и Грчка и Босна, поред наведених територија, морати да се одрекну свог дела да би се велика Албанија прострла све до Ирака. Ту се опет поклапају интереси Америке и ислама, јер се ствара прстен око Европе, где су Америка и Енглеска с једне стране, горе је Русија, источно ислам. Они су тако "заокружили" Европу, а

слаба Европа Американцима и те како одговара.

У том контексту може се посматрати и "мисија" југословенских снага безбедности у пограничној зони и њихов стварни ефекат. Успех српске војске је, која је зашла у 5 километра своје територије са које је пре две године прогнана, маска за народ, испирање мозга, кажу даље аналитичари, и то поткрепљују примером у Македонији. Јер, колико је времена тамо прошло од уласка НАТО-а, да наводно нису у стању да спрече упаде терористичких група, него су македонска војска и полиција приморане да интервенишу. На Косову је највећа НАТО база у свету, а нико није луд да прави толику кућу да би у њој провео тек неколико година, тако да ће барем у наредних 75 година Срби морати да се одрекну тог дела своје територије.

Што се тиче Прешева и Бујановца, ту се води један други, рат нарко мафије, јер само Велики Трновац користи дневно килограм и по чисте дроге. Велики Трновац је главна нарко магистрала од Софије и Алабаније ка Западу и највеће европско складиште дроге. Срби ће се на крају хладно одрећи дела Косова и јужне Србије, и Санџака, и Војводине, а америчка подршка Албанцима биће још интензивнија, и пошто су завршили са овим делом Балкана, селе се лагао ка

Бугарској и Грчкој.

Свиђало се то неком или не, Срби су по слову свих анализа окупирани не само војно, већ и финансијски. Донације које данас пристижу Србији су наменске, одређено је где ће се трошити, у шта инвестирати и какво законодавство спроводити. Формула такве политике је једноставна, прво се понуди новац а ко неће милом хоће силом. Хусеин није желео да им се прода, чак ни своју нафту, и добија шамаре. Милошевић, такође, када

је схватио да је учинио доста, прекинуо је уступке и добио пацке. На српску политичку сцену доведени су они који ће слушати, и даље ће се доводити "слушати".

Из свега произлази да је о доласку нове власти и самог Коштунице најмање одлучивао народ Србије. Подсећања ради, само месец дана пре 23. септембра, за разлику од Ђинђића који је имао реноме "плаћеника" и "шпијуна", две трећине Срба никада није чуло за Коштуни-

цу. То говорје и кампање по унутрашњости, где се Коштуничино има везивало за филмске сцене, мислећи при томе на Кустирицу. У односу на Милошевића, који је освојио 50 одсто гласова, да ниједна од тих странака ДОС-а појединачно, рачунају ови аналитичари, не би прошла цензус од 2 одсто, тако да су сви они који данас кроје српску политику, у односу на Милошевића - станара Шевенингена, јако минорне личности.

Мањина у Скупштини, која се ништа не пита, и данас представља српску опозицију, реално је далеко моћнија јер су самостално прошли свој цензус. Јасно је, дакле, да је о томе најмање одлучивао народ. У преговорима о томе ко ће стати на чело државе, између Америке и тадашње опозиције, пре свега Ђинђића, типовало се на човека без "путера". У том смислу као заиста неокаљан, без репова у каријери и сенки у биографији, избио је у први план Коштуница.

Крвава јесен

Мада се неким најсвежијим потезима покушава да "демфује" пад стандарда грађана, чињеница је да Србија и даље тоне. Плате и пензије покривају се донацијама а оне имају свој рок трајања. ДОС нема кадровску структуру, привреда "тапка", а с обзиром да немају стручњаке, значајне полуге производње још увек су у рукама бивше власти. Народно је према овим предвиђањима брзо "пући" филм, доћи ће до изнуђених избора којима ће претходити социјални немири.

Коштуница, иако вољан да поштује дату реч о расписивању избора, притиснут жељом својих коалиционих партнера о пролонгирању, наћи ће се по ко зна који пут у небраном грожђу. По оној - чије паре његова и моћ, знајући да су паре у рукама Ђинђића, већина чланица ДОС-а биће окупуљена око ДС-а. Исту грешку коју је праврио ЈУЛ и СПС,

постављањем својих људи на кључна места, данас прави и Ђинђић. Али, примена силе већ је виђена ствар на српским просторима и то неће допринети освајању избора. Известан пораст гласова имаће СПО, Српска радикална странка, СПС и ССЈ, али убедљиву победу освојиће коалиција ДСС-НС, дакле Веља Илић. Јер, Кошћуница ће бити само "гарант", носилац листе, власт ће по први пут добити један привредник и приватник.

Што се тиче односа Кошћуница-Ђинђић, између њих већ десет година тиња рат. Да су имали исти програм они се не би ни раздвајали, у овом приближавању обојица су видели само своје интересе. С обзиром да ниједан од њих није глуп човек, свако покушава да направи корак испред Кошћуница, као частан човек који жели добро свом народу, сматрао је да би најбоље помогао Србији повратком Карађорђевића. За разлику од Ђинђића који жели Републику, Кошћуница у круни и монархији види "кључ" за Србију. Први корак у том смислу начињен је враћањем држављанства и пасоша принцези Јелисавети, што ће се учинити свим Карађорђевићима. Повраћајем круне на трон (како је то данас у Енглеској), завршиће се, по овим студијама, и политичка мисија Кошћунице. Повући ће се, а као свог човека од поверења, поставиће Вељу Илића на кормило Србије. И ма колико Европа "истурала" Ђинђића, америчка реч је увек последња, а пријем какав је у Белој кући приређен Кошћуници, имао је само Тито.

Ко "лобира" Кошћуницу?

Кошћуница је имун на новац, човек који поштује закон, и тај његов "педигре" "чистунца" је "детал" који се уклапа у америчке стандарде. Међутим, оно што је "пресудило" да избор падне на њега, јесте "лобирање" које је у америчком систему од капиталне важности. У свету филма, музике, моде (од Арманија, Версаија, Долчи Габане) и тако редом, влада геј лоби.

То не казује, сагласни су аналитичари, да су и Кошћуничина опредељења таква, али је чињеница да је имао подршку геј кругова, у светским размерама једног од најмоћнијих лобија, јер је у њиховим женским као мушким сферама данас највећи распоред новца и утицаја. То илуструје и спектакл приликом избора градоначелника Париза, који се по први пут тако јавно декларисао.

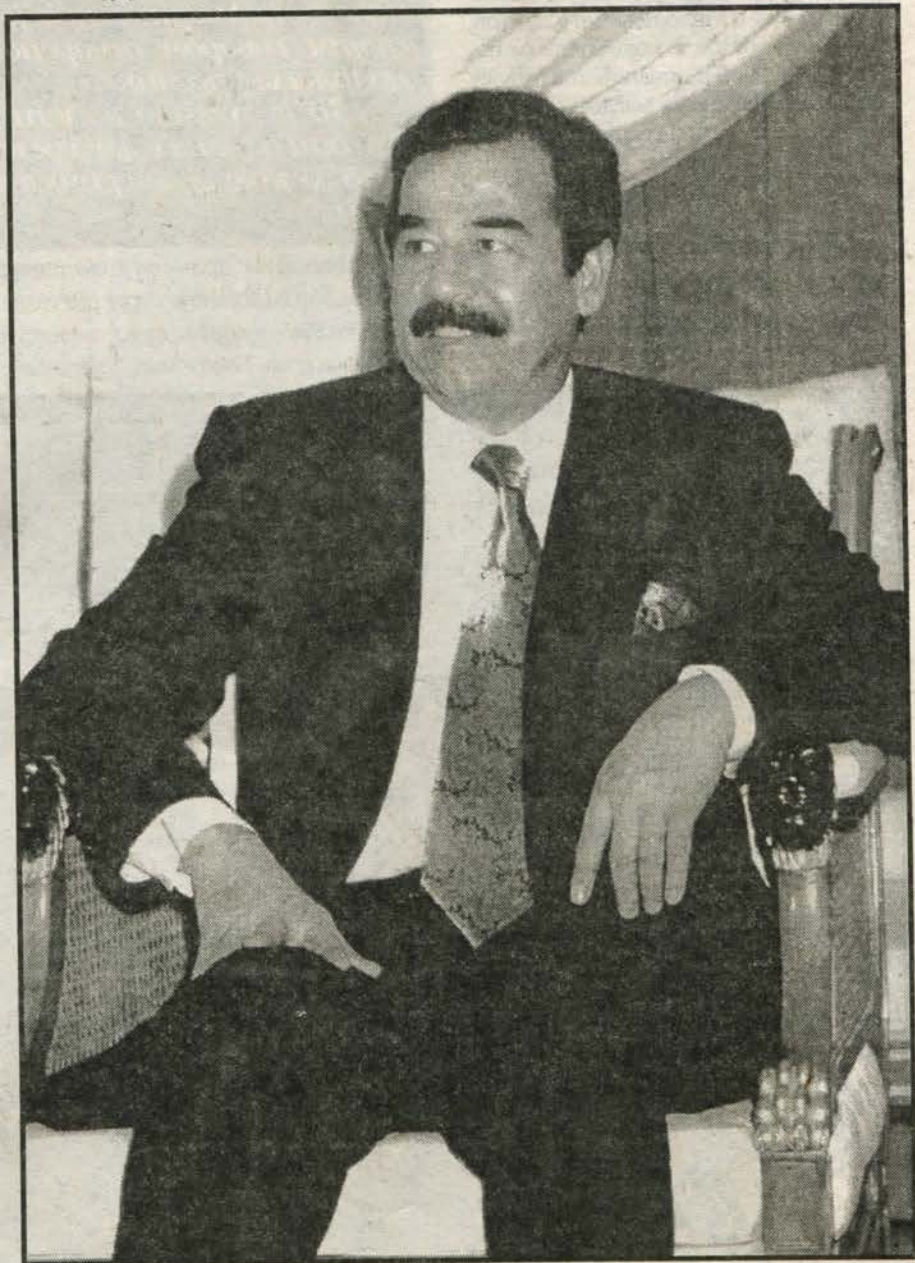
Затим, експресни улазак Словеније (на челу са Дрновшеком) у све европске институције, која је на овом простору прва легализовала хомосексуализам и дала им сва права. Списак таквих геј организација је познат, зна се ко их финансира, и то су подаци који се дају проверити.

Не тврдимо, подвлачи се у анализи, да је Кошћуница хомосексуалац или да је лош човек, али су га на површину изbacиле баш такве организације које данас у свету држе рејтинг, моћ, и што је најважније новац. У том правцу одмах је кренуло и српско законодавство, па је први закон донет под новом влашћу у Србији био онај о склапању геј бракова.

Иако су Срби до јуче у том смислу били јако конзервативни, данас постоји слобода. О томе се јавно пише и прича, приказује, рецимо, тамо неки "марш хомосексуалаца" и "травестига, подржавају трендови према којима су се донедавно односили са гађењем. Тим паровима омогућено је усвајање деце, и од једног конзервативног става, у Србији су о томе почели да се изјашњавају афирмативно. Слобода која се преко тих лобија пропагира у Америци, подводи се под законске норме и доживљава своју експанзију у свету, па и на Балкану.

Тако ће Кошћуницу подржати Америка, али и народ. Јер је за Србе далеко елегантније да прихвати председника који можда има другачије сексуалне склоности али је демократа, него оног чије сексуална опредељења нису под знаком питања, али има титулу мафијашког боса, балканског Ал Капонеа. Јер, и током Другог светског рата у Србији је постојала Влада коју је Европа подржавала, али се на крају наметнуо Тито кога је Америка желела.

Америчка реч превагнуће тврде и у овом случају, и на чело Србије доћи ће Веља Илић као Кошћуничин човек од кредибилитета. Репресија пак која се очекивала 5. октобра стићи ће "орочено" на годину дана, биће једна репризу страха, крви и људских жртава. Оно што предстоји Србији у следећих неколико месеци моћи ће да се пореди са катаклизмом у Немачкој уочи Другог светског рата.

Незапосленост је прошлог месеца у Србији достигла вртоглаву цифру од 1.700.000 људи, приватници затварају радње, цене скачу. Дићи ће се овог пута, став је аналитичара, кука и мотика, народ ће изаћи на улице, проваљивати радње, и дешаваће ће се оно што је било у Албанији. Кошгунџа неће у старту имати снаге да се одупре притисцима Ђинђића и ДОС-а о нерасписивању избора, тако да ће они бити изнуђени социјалним немирима. И овог пута народ ће повести Веља Илић.

Релације Србије и Црне Горе

Ђукановић и Ђинђић су за Америку људи прошлости, јер се амерички систем ослања на изузетно чврсте законе. Светом влада 15 породица, али кад хоће да "склоне" неког, не користе метак јер је 1963. убиством Кенедија, стављена тачка на такву врсту обрачуна. До сада су могли бити "смакнути" и Фидел Кастро, и Хусеин, и Милошевић, и Клинтон. Али једино оружје за којим се данас посеже јесу афере и новац, Клинтону су "спаковали" аферу са младом приправницом, која је четири године покушавала да му се приближи.

Успела је у једном тренутку његове слабости, али ниједна жена не чува трагове тог чина, ако није плаћена за то. По том принципу, пошто није имао ниједну "мрљу" и проневеру, да би га "склонили" направљена је афера и Вуку Обрадовићу.

Хомосексуалци кључно гласачко тело Америке

Боравећи у САД са супругом Драган Малешевић Таши залесено се у Њујорку баш за време велике параде хомосексуалаца.

Живописни "марш" неколико хиљада "топле браће" са њима је дефиловао Гришич Вилићом у коме станује и градоначелник Њујорка који је лично поздравно учеснике ове параде.

Куриозитет овог догађаја било је појављивање Хилари Клинтон, некада прве даме Америке, која је својим говором отворено подржала учеснике.

- То је требало видети, али они из дана у дан све више постају значајно гласачко тело за које се амерички политички врх беспштедно бори.

Ђинђић данас примењује америчке рецепте, али и Гестапо је користио такве монтаже према којима су и комунисти били мала деца. Ђинђићева "хладноћа",

по речима аналитичара, олудара од српског менталитета, зато га неки називају правим политичарем. Чињеница је, пак, да је он последњих десет година ја-

ко лепо живео, а да никада својим грађанима није објаснио од чега. Никада није био хапшен и малтретиран, што потврђује да је он у претходном режиму имао своје "партнере", Ђинђић је данас највећи дужник на Балкану, зато ти људи попуњавају његове редове, њима он данас чини дебеле уступке, каже се.

Педантни аналитичари уз све то везују и једну анегдоту која кружи обичним светом. Наиме, када се донесе злато у Србију да се прво понуди: Мири Марковић, Даници Драшковић и Ружици Ђинђић, јер Ђинђић је данас један од најбогатијих људи у Србији. А чиме је "задужио" Немце знаће се ускоро, јер је у току отварање досијеа источне и западне Немачке, кад све то буде доступно јавности

сне Пешић, која се борила за добробит народа попут Индире Ганди и Беназир Бутто, и која је једина испоштовала свој статут и после другог бирања "сишла", на српској политичкој сцени није било жена, већ "супруга", које су изазивале немили ефекат у српској историји омрзнути лик Драге Машин.

Земље које су и традиционално конзервативне када је опстанак нације у питању, бирају жене. Судећи по овим анализима, могуће је да ће се у Србији таква жена појавити после Веље Илића, пошто ће он спутаван од остатка Дос-а, будуће опозиције, на власти бити врло кратко. Биће оно што се дешава у Италији, да се владе сменују после сто дана власти.

се ухвати. По кључу "Кошгунџа" будући црногорски председник биће Предраг Булатовић.

Што се тиче закона о сарадњи са Хагом, разумљиво је што Црна Гора "затеже", с обзиром да би и сама била приморана на испоруку неких својих грађана. При томе се мисли на Момира Булатовића који је као председник Савезне владе имао, такође, барем формалне ингеренције. "Спуштањем" тог закона на ниво републике, Предраг најпре, и директно, штити Момира Булатовића.

Када ће тај суд бити стављен "ад акта"?

Хашки суд постаће део прошлости тек доласком Милошевића (ако стигне тамо). Само извођење по њима "главног кривца" на Балкану, биће довољно Американцима да се "оправдају" пред светом. До 1995. године плаћали су га, подржавали и дозвољавали му да ради шта хоће. У Дејтону, 1995. године, постаје "гарант мира" и "фактор" стабилности на Балкану да би се хитно и ретроактивно за период 1992/93. произвео у "ратног злочинца".

Дакле, онда када је удруживањем са Кинезима и Русима, од којих је очекивао помоћ за Косово, "издао" Американце, а тиме договор који је са њима имао, да ће им "дати" Косово. Да се ипак зна које је чије место у подели света, када су током бомбардовања Руси покушали да заузму неке базе на Косову, Американци су им лутили чврге, а Кинезима чак срушили амбасаду. Да их је до краја "слушао" могао је да влада доживотно, као Фидел Кастро на Куби.

Што се тиче самог Хага, Милошевић није силовао, убијао, и према "нашим анализама и сазнањима", како се истиче, није издавао наредбе за геноцид, према томе та колетивна кривица не "држи" воду. Американци под маском демократије држе Хашки суд, који је сам по себи конципиран на нелегалности. Јер, надлежност тог суда простира се тамо где постоји рат двеју нација. Југославија је у то време била једна држава и постојао је грађански рат, дакле исти онај који имају Руси са Чеченима, и Енглези са Ирцима.

Од постанка света једини меродаван суд за грађански рат је суд у властитој земљи, као што је Дражи Михаиловићу судила, рецимо, Титова власт.

Због утиска пред светом и имиџа демократије до кога држе, Американцима је једино битно Милошевићево појављивање тамо. Није им у интересу да "проговори" јер би тада многе ствари испливале на површину. Сврха постојања Хага данас је само "гола" испорука Милошевића. Убрзо по његовом одласку, Хаг ће престати да постоји, закључује се.

сазнаће се чиме се српски премијер, осим школовања, тамо бавио све време, тврде ове студије и додају:

- Уколико се у догледно време у политици не појави жена, у оваквом стању каквом је Србија данас, нација пропада. Катарина Велика је спасила Русију, Клеопатра Египат. Србима, по свим статистичким показатељима, прети изумирање за наредних педесет година, а да би се спречио нестанак нације, по неком природном следу на чело треба да стане жена која ће подстаћи породицу, рађање. Изумимајући лик Ве-

Што се тиче Црногораца који би волели да се одвоје, Србија и Црна Гора ће у било у којој форми државне заједнице остати заједно. Србија, ту се мисли и на Црну Гору, није до сада изабацила на површину ниједног зрелог политичара, јер нико није успео да предвиди потезе које вуку Американци. Можда ће то поћи за руком Кошгунџи, јер ће својим повлачењем, да не би био матиран, показати да је са Америком тешко на дуже играти шах.

Ђукановић је испуцао своју карту "Милошевића" и нема више за шта да

Извештај Војске Југославије о злочинима такозване
"Ослободилачке војске Косова" на просторима Косова и Метохије
у периоду од 1998. до краја НАТО агресије

ТЕРОРИСТИ СА КОСОВА

Заробљене војнике и полицајце ОВК држи због размене или откупа чија се цена креће од 15 до 25 хиљада немачких марака. Како је настала и како се финансира тзв. Ослободилачка војска Косова. КФОР и УНМИК имају тачне податке о томе где се налазе заробљени у утамничени Срби

Војска Југославије предала је надлежним органима Југославије комплетну документацију о настанку терористичке организације која се назива "Ослободилачка војска Косова", као и детаљне описе њеног организовања и тачним локацијама где се крију отети и заробљени Срби. Објављујемо најзанимљивије делове овог опсежног материјала.

Све је почело хаосом

"Ослободилачка војска Косова" први пут у јавности огласила се фебруара 1996. године, преузимањем одговорности за терористички напад на објекат у коме су биле смештене избеглице са простора Републике Српске Крајине. Прилику да их први пут виде наоружане до зуба и са амблемом "ОВК", јавност је имала 29. новембра 1997. у селу Лауша на сахрани терористе Хашиџа Геџија. Свет је имао прилику да припаднике ОВК први пут јавно види 10. децембра 1997. године у Бону.

У току 1998. године припадници ОВК извели су 1.017 напада на чланове МУП-а, када је убијено 117, а 400 полицајаца рањено. Чланови ОВК извели су 711 напад на грађане Косова и њихову имовину, приликом којих је убијено 175 лица, 162 је рањено, а 230 лица разних националности је отето. У 438 случајева напада и непосредних сукоба са јединицама ВЈ погинуло је 37, рањено је 106 војника. ОВК је у овом периоду киднаповала два војника од којих је један убијен, а други ослобођен - каже се у извештају ВЈ о злочинима ОВК на простору Космета.

Током 1999. године на Косову, у на-

падима шиптарских терориста, убијено је 116 припадника Војске Југославије, рањено је 132, киднаповано је 36, а нестало је 21 припадник оружаних снага. Највећа количина наоружања и војне опреме ОВК дошла је из Албаније након оружане побуне 1996. године, када је из војних ар-

сенала узето око 600.000 комада оружја разних врста. Главни канали за илегално пребацавање оружја и опреме на Косово, као и терориста из Албани-

Финансирање ОВК из иностранства

Две највеће организације за прикупљање новца за ОВК су "Фонд косовске владе у еџилу - АДК" и "Рајнски фонд ОВК". Први фонд, који постоји под девизом "Све за независно Косово - 3% за слободно Косово", формирао је 1991. године Б. Букоши, активан је у Немачкој, Швајцарској, Аустрији и скандинавским земљама. Процене говоре да је Букоши до сада сакупио близу милијарду немачких марака у овај фонд.

Други фонд основан је 1997. године у земљама заједно од делова албанске дијаспоре који су најуспешнији Букошијевоу "владу у еџилу". Фондом руководи извесни И. Кељменди, који је до сада сакупио близу 250 милиона ДМ.

Акције у Србији, Црној Гори и Македонији

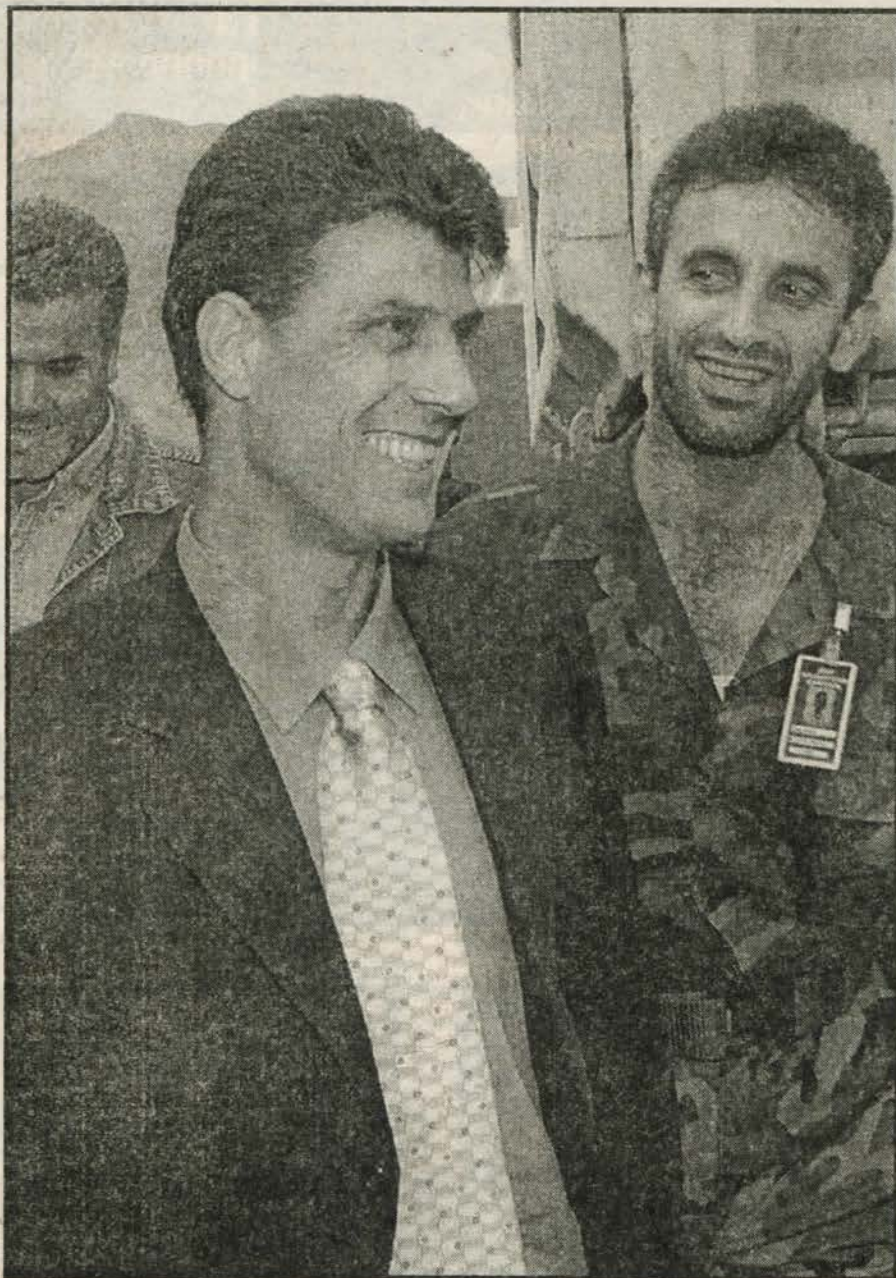
Министар одбране Албаније сасрџао се, 11. августа 1998. године, са Шабаном Шаљом, чланом главне штаба ОВК, када је подржан план о организовању серија терористичких акција у Србији, Црној Гори и Македонији. Почетком августа исте године одржан је сасрџанак у Олшину (Швајцарска), где је главни штаб ОВК издао наредбе у којим се наводи: поставити бомбу или извршити масакр у некој цамији на Космету; ликвидирати неколико хуманистичких радника или поштомача на Косову; убијати цивиле у близини српских снага и ићи њих сахрањивати у масовну гробницу...

је су: гранични прелаз "Хани Хотит" - Црна Гора - Косово и Метохија; Албанија - Гусиње, Плав, Руговска клисура; Тропаја - караула "Маја Чобан" - село Бабај Бокс; Влашна - караула "Ликен" - село Љубижда; Пагај - "Грожуп" - село Планајеа; Куке - караула "М. Стојановић" - Журска бачина - Жур.

Од априла 2001. године успостављена су два нова канала за шверц наоружања, оружја и муниције. Један води коритом Плавске реке према Драгашу, а други преко превоја из села Шингевац према Глобочици. Нови канали су успостављени, јер се досадашњи наводно добро контролишу од стране припадника албанске бригаде "Јулија". Главни дистрибутери су албански официри Хамди Алипај и Зеф Цуку, који су задуже-

Из Титоове војске у ОВК

Бивши мајор Мехмед Мехај данас има једну од главних улога у организацији терористичких акција на Косову, а све донедавно вршио је обуку диверзаната у Албанији. Његов колега по чину, Адеми Рахим, који се у међувремену окрстио чином генерал-бојнику у хрватској војсци, организује добровољце у центру недалеко од Зајреба и упућује их на Космет. У овом центру за обуку терориста главни координатор је Ахмет Краснићи, бивши поштовник ЈНА, заједно са Реџом Селими.

Међу пребезима из ЈНА у ОВК налазе се бивши капетани Ивица Стојановић и Скендер Будакова, који руководи обавештајним и логистичким функцијама на територији Швајцарске за потребе ОВК. У овом друштву је и бивши поручник Рамиз Бејић, који је у Сарајеву 1991. године прешао на страну муслиманске војске.

ни за складиштење и чување опреме у војним магацинима на територији Албаније.

Непосредно пре и током агресије НАТО, ОВК је бројила близу 25.000 терориста, којима је командовао "главни штаб" са седиштем у селу Драгобиље код Ораховца. Чланови главног штаба били су Хашим Тачи, Сулејман Селими звани "Султан", Јакуп Краснићи, Шабан Шаља, Сокољ Башота, Рам Буја и Бисаљим Дураку.

Где се налазе затвори за заробљене и киднаповане Србе на Космету и у Албанији

У десетинама радних логора, приватних и званичних затвора тзв. ОВК на Косову и Метохији тренутно се налази близу 2.000 киднапованих и заробљених српских цивила и припадника војске и полиције, док се један број лица српске националности налази у логорима у Албанији и Македонији, каже се у извештају Војске Југославије који говори о злочинима ОВК у пери-

Двојица резервиста зашточени у Сувој Реци

У затвору у Сувој Реци, од јуна 1999. године, налази се 15 заробљених Срба, за које локални команданти Исмет Тара чека размену. У писму од 10. априла 2000. године, Срећко и Срђан Вићановић говоре о двојици резервиста отпетих 13. септембра 1999. године. То су Ивица Јовановић из Панчева и Драган Рашиновић из Крушевца. Предмет Јовановића води се у одељењу за нестале особе УНМИК-а под бројем 1999-000199.

оду од 1998. до времена након повлачења војске и полиције са Косова и Метохије, а који је недавно Зоран Живковић, савезни министар унутрашњих послова, уручио КФОР-у и УНМИК-у.

На Космету у "радним логорима" ОВК налази се око 345 људи, пре свега отетих Срба. Они у току дана раде на изградњи порушених шиптарских кућа, а ноћ проводе у тим рушевинама под стражом. Радни логори налазе се у селу Матичане (15 километара од

Из ОВК у Косовски заштитни корпус

Представници КФОР-а и УНМИК-а постигли су споразум са тзв. ОВК да се из терористичке организације трансформишу у Косовски заштитни корпус (КЗК). Кадровску основу КЗК у "будућој Републици Косово" чине све сами првоборци ОВК:

Агим Чеку - начелник генералштаба

Сали Бериша - шеф кабинета

Шабан Шаља - начелник за инспекцију

Ахмет Исуфи - персонално одељење

Фадил Кодра - министарство информисања

Иљаз Деркути - министарство за обуку

Муса Јашари - начелник обавештајне службе

Садик Халиџана - министарство за цивилна питања

Команданти шест оперативних зона били би: Самит Луипају, Рамуш Харадина, Гезим Остреми, Рахман Рама, Рустем Мустафа, Шукри Баја. Командант гарде био би Сулејман Семми, док је за место команданта за обуку предвиђен Тахир Синани.

Приштине), у ширем реону Призрена и Дреници. Места ових логора се мењају у зависности од потреба за радном снагом. У Албанији се налази још око 350 заробљених припадника Војске Југославије и полиције подељених у више група, који су издвојени ради евентуалне замене.

У извештају се наводи и постојање приватних затвора у Приштини, Соје-

Помоћ из Америке и Канаде

Према проценама Војске Југославије, пред почетак агресије НАТО на СР Југославију, у Албанији се налазило између 10.000 и 12.000 наоружаних припадника тзв. ОВК. Интензивирање је пристизање добровољаца са Запада, од којих је око 500 требало да стигне из САД и Канаде. Тада су појачана илегална убацивања већих терористичких група са циљем да дејствују по Војсци Југославије и стварају услове за масовније убацивање терориста. Најчешће су коришћени правци Тропоја - Падеж - Ђафа Прушит и Врбница - Призрен. У исто време, у Македонији се налазило око 12.000 терориста ОВК, од којих је 8.000 било наоружано. Око 2.000 Албанаца су наоружали и обучили припадници НАТО снага у Македонији. Ове снаге биле су смештене у северозападној Македонији у селима на обронцима Шаре.

ву код Урошевца. Пећи, Косовској Митровици и селу Муштутиште, док на територији Албаније постоје приватни затвори у местима Тропоја, Бајрам Цури и Кукс и у Гостивару (Македонија) у којима се налази око 300 Срба. Локације ових затвора стално се мењају како их не би пронашле међународне хуманитарне организације. Ови затвори налазе се под патронатом шиптарске наркомафије који траже откуп од најмање 15.000 ДМ за заточене. Шиптарски нарко босови замерају чак државним органима СР Југославије што

Сви команданти тзв. ОВК

Тзв. Ослободилачка војска Косова непосредно пре и у току агресије НАТО бројала је између 10.000 и 25.000 терориста, којима је комадовао "Главни штаб ОВК" и била је организована у оперативне зоне:

- "Дреница", командант Сами Љуштраку
- "Лаб", командант Мустафа Рустем "Реми"
- "Дукађин", командант Харадин Рамуш
- "Паштрик", командант Љума Фатмири "Челику"
- "Подримска", командант Ђори Јетулахи "Гури"
- "Неродимска", командант Буја Шукрија
- "Шаља", командант Рама Рахмани.

не пронађу начин за непосредну комуникацију и договор, већ ослобађање траже преко КФОР-а.

Два одвојена логора су источно од Јуника, један за заробљене цивиле, а други за припаднике полиције и војске. Одобрење за улазак у ове логоре издају једино Агим Чеку или неко од високих команданата ОВК, уз кауцију од 15 до 20 хиљада марака. У зони одговорности италијанског контингента КОФР-а, у селима Река, Пљанчор, Пацај и Батуша налази се око 500 ухапшених и киднапованих Срба. Највећи затвор налази се у селу Дубрава - Исток, где се у објектима некадашњег пољопривредног добра налази 141 лице, за чију слободу треба платити 25.000 ДМ понаособ.

Приватни затвор за киднаповане Србе налази се и у селу Лабљане, који

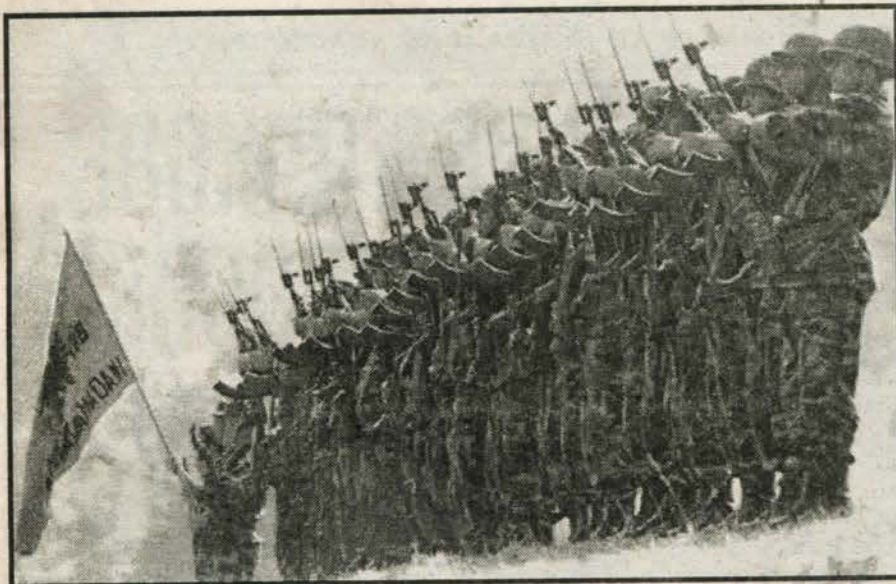
држе браћа Беким и Газмед Авдуљи заједно са Љаном и Рамаданом Абзијем. Затворени Срби налазе се и у приватним затворима у селима Мајанце, Срколе, Главник, Дуз и Орлане. За ове затворе све одлуке доноси Мустафа Рустем-Реми, Нуредин Ибиши и извесни Ариффи, власник ресторана на улазу Подујево. Затвор из села Злоћ недавно је премештен у селу Рачак код Штимља.

Команда КОФР-а располаже не само са прецизним подацима о већем делу локација затвора на Косову, већ и о лицима српске националности који су боравили или још увек бораве у овим казаматима.

- Ови подаци чувају се у најстрожијој тајности, како се не би сазнала истина о шиптарским злочинима над Србима. То би уједно представљао и директан доказ о саучесништву дела међународне заједнице - каже се у извештају Војске Југославије.

Специјална терористичка организација "Шиптар" за борбу против Срба

Хашим Тачи, заједно са својим сарадницима, Селими Рецепом и Аземом Силом, формирали су прву обавештајну службу ОВК. У касније самопро-

кламованој Тачијевој влади поменута двојица добила су места министра унутрашњих послова, односно одбране. Тада је за новог шефа обавештајне службе постављен Љатиф Гаши, док је према подацима Војске Југославије главну улогу у овој служби одиграо Весели Кадри, који је након преговора у Рамбујеу формално обављао посао министра безбедности.

Помоћ при формирању обавештајне службе ОВК је имала од стране обавештајне службе Албаније - ШИК (Sherbini Informatik Kombtar), као и од западних обавештајних служби, пре свих ДИА и ЦИА (САД), ДГСЕ (Француска), МИ6 (Велика Британија) и БНД (Немачка). Агенти ових служби радили су на обуци и организовању обавештајне службе ОВК на читавој територији Косова.

Непосредно пред бомбардовање на Косову је формирана и посебна терористичка организација "Шиптар", у којој су се налазили само Шиптари рођени на подручју Дренице. Циљеви "Шиптара" су хапшење Срба, Шиптара који раде са Србима, тражење откупа за киднапована лица и извођење терористичких акција против руских мировних снага на територији Косова.

- Ова терористичка група отела је 11. априла 1999. године Драгољуба Танацковића, Жарка Филиповића и Драгана Вучетића. На територији општине Подујево, припадници "Шиптара" су, 10. јула 1999. године, отели Владимира Јовановића, Томицу Васлова и Свету Тодоровића. Вођа ове терористичке групе из Подујева је Јакуп Краснићи, заједно са још тројицом синова, од којих Зелен Краснић данас ради у полицији УНМИК-а. Ова група у селима око Подујева и Обилића и данас држи око тридесетак заточених Срба - каже се у извештају Војске Југославије.

Војска Југославије располаже подацима да је након уласка међународних снага на Косово руководство ОВК донело одлуку о формирању неколико сличних терористичких група и изван Дренице. Тако су планирали нападе против руских и француских војника КФОР-а. Вође новоформираних група су Реџеп Селими и Нуредин Ибиши, познатији као "Лека", који данас ради у полицији УНМИК-а.

- Свака од формираних терористичких група има своје конспиративно име. Тако је група "А-Катана" одговорна за ликвидацију Срба у селу Церница, општина Гњилане. У овој групи налазе се браћа Мехмети, који су у Турској осуђени на затворске казне, и Африм Зеџири, директни извршилац убиства у Церници који се налази у затвору америчке базе "Бондстил". Шиптарски преводилац у цивилној мисији УН, организовао је притисак на Србе како би променили своје исказе не би ли се Зеџири пустио на слободу. Један од сведока, Зоран Столић, про-

Формирање ОВК задатак Немачке

Још у раним деведесетим, Немачка и САД су се удружиле како би успоставили засебне сфере утицаја на Балкану. Тајна поддршка косовској побуњеничкој војсци организована је као заједничка акција обавештајних служби Америке и Немачке (ЦИА и БНД). Задаћак да се формира и финансира ОВК дао је првобитно Немачкој. Тако су терористички са Косова носили немачке униформе, користили искључиво немачко наоружање и делимично се финансирали новцем од прљавине дројом, а ЦИА се касније инструментализовала у обуци и опремању ОВК у Албанији.

менио је првобитну изјаву, док Коста Денић није подлегао притисцима. Кључни човек ОВК у Гњилану је Шемси Суља, који се отворено хвали да је лично убио 40 Срба. Пре рата Суља је био професор у Косовској Каменици - каже се у извештају Војске Југославије.

Обука терориста у Албанији

Терористички ОВК обучавали су се у 15 центара у Албанији, од којих је део лоциран у непосредним или најужим касарнама њихове војске у реони-ма Круме (села Влахна и Сахан), Кука (села Банине и Хас), Бајрам Цурија (село Бабин), Елбасана (села Лабонић и Белс) и у албанском Дебру, на тромеђи СР Југославије, Македоније и Албаније. У Војној академији "Скендер Беј" у Тирани изводила се убрзана обука 250 припадника тзв. ОВК. Према насловном плану који је одобрило Министарство одбране Албаније, терористички су припремани за терилски рај, уз насловнике официре из Албаније, САД, Немачке и Турске. У Полицијској академији у месту Саук (предграђе Тиране) школовало се 120 будућих терориста ОВК.

НОВА ВЛАСТ ОЖИВЉАВА ДУХОВЕ А НЕСТАЛЕ СРБЕ ГУРА У ГРОБОВЕ

Према подацима Удружења породица киднапованих и несталих особа, на Космету је отето 1.300 љица, углавном Срба, и о њима се ништа не зна. Према подацима Савезне владе, од 10. јуна 1999. до 7. маја 2000. године киднаповано је 936 особа, од чега 860 Срба и Црногораца.

За време НАТО агресије нестало је 50 припадника МУП-а и Војске Југославије. Само за првих 12 дана од доласка КФОР-а отето је 140 људи.

У "радним логорима" (бивше ОВК), према извору из Војске Југославије, утамничено је око 350 особа. Срби, углавном отети из својих кућа, налазе се у три "радна логора": у селу матинане, 15 километара од Приштине, у рејону Призрена, насељу "Ортакол" у објекту на путу према Баковици, и у Дреници. Основано се сумња да "радни логор" постоји и у селу Брод, у општини Драгаш.

Заточеници током дана раде на изградњи порушених албанских кућа, а ноћ проводе у тим рушевинама, под јаким стражом. Зависно од потреба за радом снагом, места логора се мењају. Живот заробљених Срба и неалбанца у "радним логорима" је изузетно тежак, дисциплина сурова. Према киднапованим се поступа сурово и нехумано, немају лекарску негу и довољно хране. Приступ логорима је строго забрањен, чак и Шиптарима, а чак и причање о њима је тежак преступ који се строго кажњава.

Два одвојена логора су смештена у селу Јуник, у шуми поред Јуничких планина. У једном се налазе заробљени српски цивили, а у другом припадници МУП-а и Војске. Активни су и логори у селу Драгобиље, у непосредној близини Малишева, и у селу Жур.

Припадници КФОР-а су, својевремено, у брдима изнад Качаника "случајно" пронашли логор тзв. ОВК. Међутим, заробљени Срби нису ослобођени, јер их је "чувало много шиптарских терориста"?!

У селу Стровце, код Вучитрна, шеф и организатор киднаповања у овом региону је извесни Гама Имерџи, високи официр тзв. ОВК. У подруму робне куће у Вучитрну налазио се сабирни центар из кога су отете особе одвођене у логоре широм Космета. Шесточлану породицу Шмигић, из села Леочина код Србице, отео је официр тзв. ОВК, гама Ђеља, учитељ из овог места, под чијом су командом и затвори у србичком крају. Откривен је и логор у котларници и гаражи иза зграде бившег социјалног у Косовској Митровици. У Студеници код Истока заточено је између 100 и 200 особа.

Како не би била откривена стварна намера логора приликом обиласка ху-

манитараца или припадника КФОР-а, заробљеници су обучени у униформе тзв. ОВК. Одобрење за улазак у неки од логора може дати једино Агим Чеку, бивши официр ЈНА, или неко од високих команданата Косовског заштитног корпуса. Уколико жели да види заробљеног члана своје породице, родбина мора да плати од 15.000 до 20.000 марака, зависно од положаја који је заробљеник имао за време рата на Космету.

Следбеници Хашима Тачија и Агима Чекуа више логора за Србе основали су и у Албанији, а највећи је у Пишкопеји. Анониман извор тврди да се тамо, и у забитим селима око градова Тропоја, Бајрам Сури, Кукс и Селимај, као и на Проклетијама, налази око 350 особа отетих на Космету. Постоје индиције да се део наших војника, заробљених и рањених за време НАТО агресије, налази у ширем рејону Кошара. Логор за Србе шиптарске банде су

основале и у Гостивару, у Македонији, где их држе под лажним именима.

Логори у Албанији и Македонији су посебно значајни за Шиптаре јер се у њима налазе и припадници МУП-а и Војске Југославије, односно "значајни људи". Они су издвојени ради евентуалне замене за Албанце који се налазе у српским затворима, а заточеници у албанским државним казаматима подељени су у неколико група.

На Косову и Метохији постоји и више приватних затвора, у којима су утамничени цивили неалбанци, али и припадници МУП-а и Војске Југославије. Овакви затвори за Србе налазе се у Приштини, Сувој Реци, селима Сојево и Језерце код Урошевца, Пећи, селу Муштугиште, Косовској Митровици, у рејону Батлавског језера поред Подујева, згради земљорадничке задруге у селу Маћине код Урошевца, као и у Малишевцу, где је управник тамница Јакуп Хотини из Црног Луга. Приватне затворе у селу Лабљане држе браћа Беким и Газменд Ардуљи и Љани и Рамадан Абази. Приватним затворима у селима Мајанце, Срколе, Главник, Дуз и Орлане, у општини Подујево, до погибље је командовао Рустам Мустафа Реми, а десна рука су му били Нуредин Ибиши и извесни Ариф, власник ресторана на улазу у Подујево.

У селима Глођане и Избица, у атару општине Србица, и у месту Стрвце код Вучитрна, шиптарски терористи имају затворе у којима држе 50 Срба, од којих је 28 отето после доласка КФОР-а. Отети неалбанци затворени су и у подруму ресторана "Афродита", где их чувају конобари, као и у једној згради иза Ауто-мото друштва у Приштини.

На територији Албаније постоје најмање три приватна затвора са око 300 Срба, и то у градовима Тропоја, Бај-

рам Цури и Кукс. Приватни затвори, по градовима и селима, најчешће се налазе у подрумима, гаражама и шупама, где је заточено од 10 до 15 особа. Ради обмане хуманитарних организација њихове локације се често мењају, а УН-МИК и КФОР не интересују се превише за судбину киднапованих Срба.

Стање отетих Срба, пре свега психичко, очајно је. Вође шиптарске наркомафије, под чијим су патронатом сви затвори, дозвољавају ослобађање отетих Срба откупом или, додуше ретко, разменом са Шиптарима на издржавање казне у СР Југославији. За заточене припаднике МУП-а и Војске Југославије траже најмање 15.000 марака. Међутим, вође наркомафије државним органима СР Југославије мерејају што не траже начине за непосредну комуникацију и договор око откупа, већ заточенике покушавају да ослободе преко КФОР-а и међународних организација.

НОВЕ ГРАНИЦЕ

Однедавно у домаћој штампи колају маје нових граница на Балкану, при чему се део Босне и Косова са српским становништвом пријајају Србији, а југозападни део Косова по којој маји иде Албанији. Томе је, како је процурело у јавности, био посвећен и сасијанак на Балканолошкој конференцији у Вашингтону, којем су присуствовали Овен и Кисинџер, након чега је Овен за енглеску ТВ станицу изјавио да је стварање нових граница на Балкану не само могуће, већ и једини расилеј, јер би свако друго решење водило новим рајовима

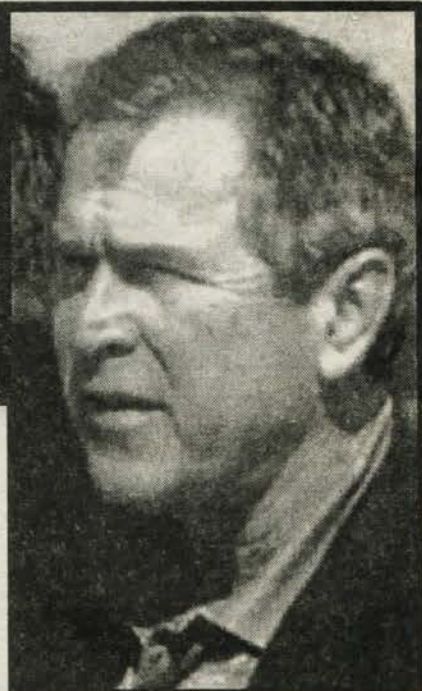
Ову изјаву пренеле су готово све светске станице, да би је тек после неколико дана пренео и дневник наше државне и новосадске телевизије. Иначе, Овен је члан елитног Билдербешког клуба, који по мишљењу упућенијих представља "невидљиву" светску владу, тако да ова изјава има тежину, али и функцију "пробног балона", дакле "припреме терена" за касније "деловање".

То практично значи да Запад приводи крају "трагичну" балканску фарсу, чиме би се етничко чишћење, против кога су се толико вербално декларисали, сада озаконило. У "том грму" лежи смисао ових десет балканских година, из којег су као највећи губитници изашли управо косовски Срби.

Да се историја понавља, закључили су и они када су по ко зна који пут од Косовске битке наовамо, своје уточиште после бомбардовања морали да потраже на северу. Последњи пут у двадесе-

том веку бежали су од Шиптара 1941. и читав Други светски рат провели у избеглиштву. Повратак им је декретом Народне скупштине ДФЈ, из 1946. го-

дине, забрањен. Њихове куће предате су Шиптарима а они колонизовани углавном у Војводину.

У лето 1999, после НАТО бомбардовања, крећу избегличке колоне ка Србији, а у њихове домове усељавају се Шиптари, многи право из Албаније. Са новим "власницима" станова и кућа прогнаници са Косова могли су да се чују телефоном, након чега су измењени и телефонски бројеви на Косову, што је још једна потврда политике Запада ка фактичком отцепљењу Косова.

Да би легализовали бесправни улазак у српске домове, неки Шиптари су накнадно изразили интересовање да их откупе, у шта су донедавно биле укључене и бројне агенције некретнина у Србији. Међутим, УМНИК-овим новим прописима, на штету Срба који су данас по избегличким центрима и код рођака, онемогућене су ове трансакције.

УМНИК-овим прописима о забрани овере пуномоћја код наших судова онемогућена им је продаја некретнина на Косову, а некима и доживотно предређен боравак у колективним центрима. УМНИК-ове забране трансакције некретнина на Косову, у складу са Овеновом најновијом изјавом о промени граница на Балкану. Чека се, дакле, на поделу Косова на енклаве, прекрајање граница Србије у корист велике Албаније.

НАТО У СЛУЖБИ ВЕЛИКЕ АЛБАНИЈЕ

Тексашка агенција наводи да Северноатлантски савез не одустаје од покушаја да посредује у склапању споразума између македонске владе и побуњеника, према којем би земља била трансформисана у двонационалну државу, док би НАТО надгледао процес разоружања побуњеника

Како би избегао жртве и конфронтиције, НАТО врши притисак на македонску владу да попусти пред захтевима побуњеника, оцењује "Стратфор" и истиче да ће улазак НАТО-а у Македонију представљати победу екстремиста, јер ће им то омогућити да остваре још већи број својих захтева.

Агенција такође сматра да ће протести који ће неизоставно уследити због уступака побуњеницима довести до обарања прозападне владе.

У анализи се такође оцењује да НАТО планира да уђе у Македонију и да је трансформиса у двонационалну државу, чиме ће створити ново Косово у тој земљи, где ће екстремисти практично моћи да контролишу све делове земље у којима Албанци чине већинско становништво.

Међутим, истиче "Стратфор", снаге НАТО-а неће моћи да зауставе кампању терора екстремиста против неалбанског становништва и све ће то довести до фактичког одвајања од остатка земље већинских албанских делова, у којима ће управљати екстремисти и синдикати организованог криминала.

Тексашка агенција још оцењује да ће као и у Босни, снаге НАТО-а у Македонији морати да остану на неодређено време или ће, у противном, борбе бити обновљене одмах након њиховог одласка.

Македонска влада ће бити растрзана између неопходности да очува интегритет земље и захтева НАТО-а за успостављање примирја са албанским побуњеницима, сматра тексашка агенција за стратешка истраживања.

У настојању да се избегне сукоб, НАТО се нехотице ставља на страну побуњеника, што ће, наглашава "Стратфор", водити даљем погоршању ситуације у Македонији и на Блакану.

Пошто већина Македонаца жели да влада уништи екстремисте и да очува садашњи статус земље, треба очекивати масовне протесте или чак побуну, која ће вероватно водити свргавању председника Трајковског и македонске владе, што ће, затим, отворити пут конфронтицији између следеће владе и НАТО-а, наводи се у анализи.

Додаје се да ће НАТО трупе вероватно бити изложене нападима у непријатељском окружењу, док ће их

становништво доживљавати као сараднике албанских екстремиста.

"Уколико се нова македонска влада не конфронтира са НАТО-ом, Албанци ће остварити победу", наводи тексашка агенција.

Додаје се да ће Албанци, оснажени подршком НАТО-а, учврстити своју власт над Косовом и једном трећином Македоније, док ће истовремено проширити своју кампању за велику Албанију на друге делове Балкана, као што су јужна Србија, Црна Гора и северна Грчка.

У анализи се подсећа да албански екстремисти настављају да нападају српску полицију на југу Србије, упркос договору о њиховом повлачењу из Копнене зоне безбедности.

Док приморава Македонију да прихвати захтеве Албанаца, НАТО изгледа не разуме да ће то ићи на руку албанским екстремистима у региону, који ће постепено преузети политичку, економску

и војну контролу над великим делом Балкана, користећи НАТО као потпору, оцењује "Стратфор".

Америчка агенција још наводи да иако имају различита имена, албанске побуњеничке снаге на Косову, југу Србије и у Македонији заправо представљају јединствени фронт, са војним структурама Ослободилачке војске Косова у основи свега.

Побуна Албанаца у Македонији не би била могућа без озбиљне подршке са Косова, наводи "Стратфор".

Тексашка агенција на крају опширне анализе још истиче да искусни борци са Косова могу да пређу порозну границу са Македонијом кад год желе.

ПРВА ЏАМИЈА У СЛОВЕНИЈИ

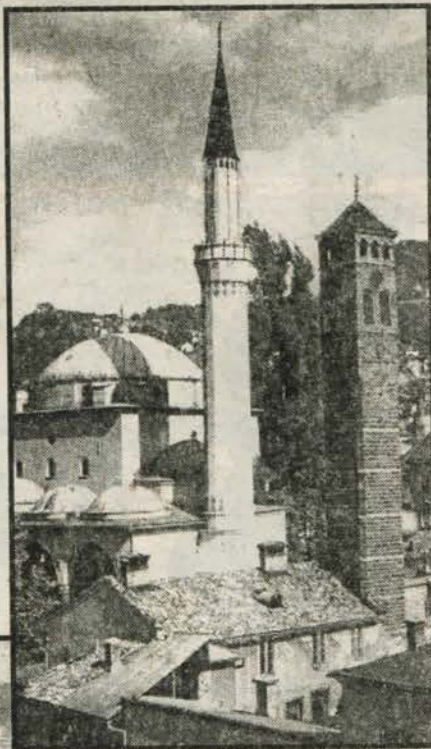
Муслиманска заједница у Словенији обновила захтев да гради прву џамију на словеначком тлу - Љубљански имам запретио да се овога пута неће одустати - Међународна помоћ за верско право?

Љубљана - Деценијама стара идеја муслиманске заједнице у Словенији о градњи џамије на словеначком тлу, и то у Љубљани, поново је узбуркала јавност.

Најновији захтеви муслиманске заједнице, која у Словенији броји око 50.000 људи, да свој верски симбол и исламски културни центар подигне наомак једног од најelitнијих делова Љубљане - Мургле, изазвали су бројна негодовања широм словеначке државе, док званичници углавном ћуте, или невољно потврђују уставно право на слободу вероисповести.

Дотле љубљански имам Вахид Бродар јавно упозорава да ће муслимани у Словенији "овога пута истрајати", за разлику од претходних деценија, када су сви планови за градњу џамије пали у воду.

"Ако нас овог пута преваре и ускрате нам право на градњу исламског цен-

тра, упозорићемо на то иностранство", каже љубљански имам.

Да би се "ствар пресекла", словеначка власт планира да о том питању организује јавну расправу, која би требало да започне током лета, а конкурс за архитектонско решење би био расписан следеће године.

Љубљанске градске урбанистичке власти су, међутим, пожуриле да убеду Љубљанчане да градња џамија неће бити "ништа посебно", већ као градња "раскошније куће". Чак кажу да ће о висини минарета "слушати глас" жигеља и да ће ускладити њихове жеље када буду радили архитектонско решење.

И то су бројни противници дочекали лавином негодовања - од верских до чисто националистичких. Изречени су страхови да ће разна верска здања у Словенији "појести изворне Словенце", али и упозорења да је "граница Словеније на Купи и да тамо треба и да остане". Има и оних које брине што ће се минарет видети издалека.

"Тако би страни туристи били уверени како је Љубљана на Балкану", кажу они.

Неспорно је, међутим, да сви указују како држава Словенија велику пажњу поклања верским правима и слободама, тврдећи да је "извикана традиционална нетрпељивост" Словенаца према несловенцима.

Као доказ се наводи и чињеница да центар Љубљане скоро пуно столеће краси велелепна Српска православна црква, која је међу најуређенијим историјско-културним споменицима у главном граду Словеније. У црквеном дворишту се окупљају Срби и масовно прослављају сви најзначајнији православни верски празници. Према проценама, објављеним у словеначкој штампи, у главном граду Словеније сада живи око 3.000 муслимана.

Званични подаци пописа из 1991. године наводе да се 52 одсто Љубљанчана изјаснило као католици, док је свега три одсто рекло да је исламске вероисповести.

ГДЕ НАС ВОДИ ДОСМАНЛИЈСКА ПОЛИТИКА?

► *Ђинђић "зове"
на усељење!*

◀ *Лаки је мало
нервозан*

► *Геј њарадом
у Европџу*

◀ *Ошварање досијеа
чистиа фарса*

Бела куџа узима данак

НАЈВЕЋИ "ДОМАЋИН"

Један од првих који је приметио да је премијер "успешан" и послован тип је посланик ДС-а и поклоник хероина Чедомир Јовановић. На "лаконску" "упадицу" Шешеља, "откуд Ђинђићу дворца у Бановцима", почетком априла у Скупштини, најпопуларнији Југо "наркос" је одговорио: "Није кућу Зорану Ђинђићу купила Влада Србије, већ ју је направио својим средствима, као што је и свој стан сам себи, обезбедио". И док је савесне "досовце" у скупштини тресла афера "лавински", а гладан народ замајавао свежим сексом и "потонулим" хладњачама, азурни премијер Ђинђић, није губио времена.

Наиме постарао се да себи за живота, односно наредних избора, сагради још једно здање. Тако да је велелнија од "стакленог" дворца у Бановцима (Београдској 50), брзином печурке за само два месец, у епицентру Београда, никла још једна његова кула под облацима. Ова маестрална грађевина на Сењаку у Дриничкој 1, својим холивудским гламуром (унутрашњи радови се приводе крају) у потуности баца у засенак екстеријер овог елитнијег београдског насеља. Сама капија која је направљена од специјалног шведског челика, у "ситном везу" кованог гвожђа, висине 3 метара, процењује се на стотине хиљада марака.

Иначе, кућа је формално регистрована на једног од Ђинђићевих џефова обезбеђења, па нас староседеоци овог насеља упућују на таблице паркираног мерцедеса, (видети фотографију). Како се не би хабале гуме овог на стотине хиљада марака вредног аутомобила, и још једног сличног који је у међувремену "надгледао" радове, постављен је и гланц нови асфалт.

С обзиром да је кућа на углу, "пресвучен" је прилаз из Дриначке као и Сање Живановић, и на том делу дужином од педесетак метара ударена је нова глазура. Да ли су чувени бисери, "имам кућу, само се још нису договорили где", или "онај ко моју кућу нађе, нека је узме", само ситни премијерови трикови или пак крупни блефови, уверите се сами.

ЂИНЋИЋ - НОВИ КРАЉ КРИМИНАЛА?

Британски *Сандеј Тајмс* преноси забринутост београдских дипломата у вези са, како се наводи, дијаметрално супротним ставовима Војислава Коштунице и Зорана Ђинђића о томе како изаћи на крај са криминалом. Док је Коштуница децидирано против било каквих компромиса о том питању, друго мишљење влада међу Ђинђићевим присталицама, гдје се сада налазе и не-

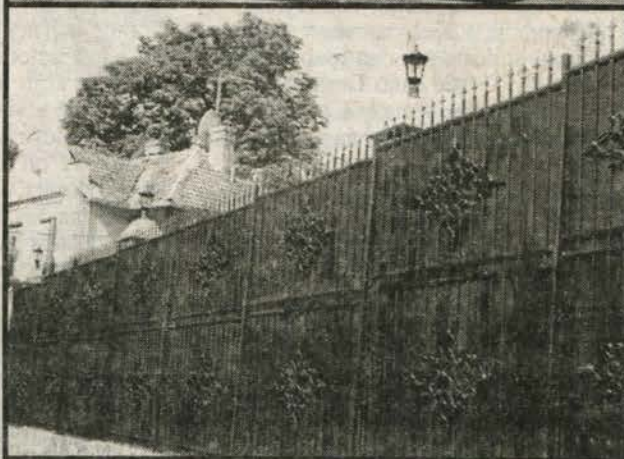
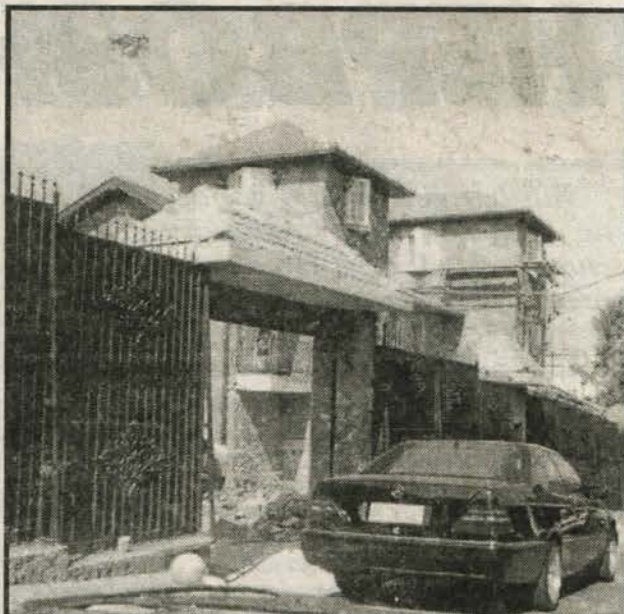
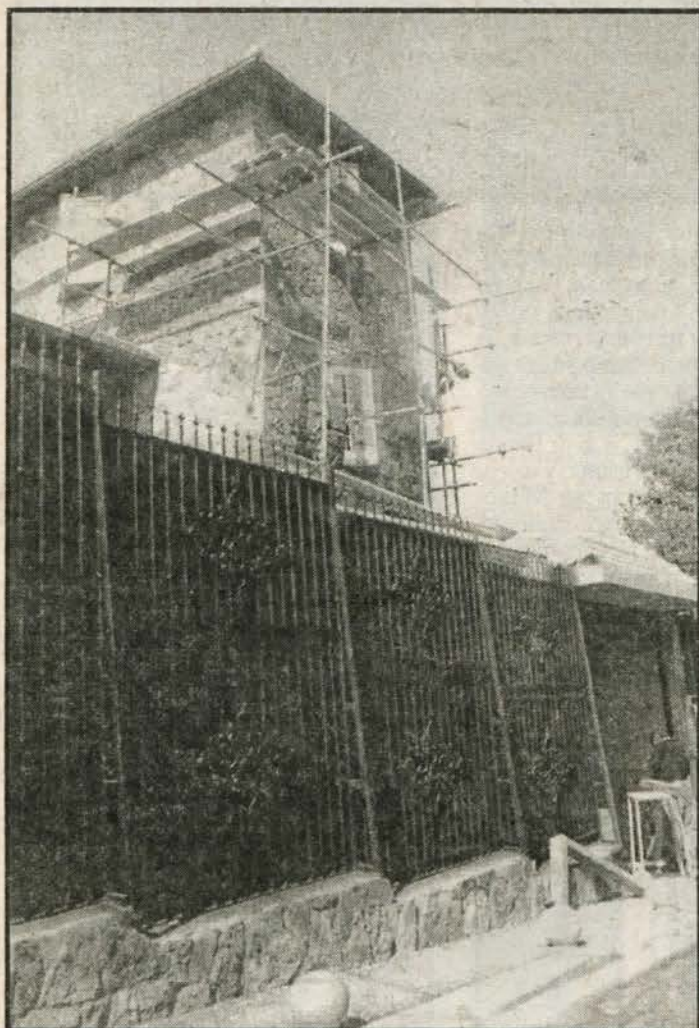
кадашњи припадници српских паравојних снага, које је црно тржиште годинама издржавало

Лакијев стаклени дворца у Бановцима у улици Београдској број 50

И БЛЕФЕР

"Ти који шире причу да имам кућу нех понесу само "Сведок" са мојом изјавом као доказ, и прејусићам им ако је наћу", одговара на оптужбе о свом "имовном стању", премијер Ђинђић у интервјуу за "Сведок" од 29 маја ове године. Дакле, људи ако имаће "Сведок" а не маће кућу, право у Дриначку 1.

Не зна се да ли је овај аутомобил блиндиран, али с обзиром да кабинет јесте, за очекиваћи је да ће и прозори ове хацијенде у којој се ових дана завршавају унутрашњи радови, бити под "блиндром". Блиндираће, кажу комшије, и своју кућицу за ње.

НЕРВОЗНИ "ЛАКИ"

Ђинђић се држи Макијавелових теорија, да циљ не бира средства. На свим позицијама где је полицијска и финансијска моћ, оставио је своје кадрове и институисао Владу. Покушава да пренесе одређене послове са министарства на агенције које нису под непосредном контролом републичког парламента, оцењују аналитичари

Одмах након пада Милошевића и победе ДОС-а, у штампи се огласио Александар Тијанић. Колико да "приземљи" победничко славу, "приметио" је да би Ђинђић могао постати нови "Слоба" и да Демократска странка већ прави медијски, финансијски и полицијски систем којим опкољава "принципијелног" Коштуницу.

Тијанић је у међувремену постао Коштуничин саветник за информисање, а причу о томе како Ђинђић данас хара политичком сценом Србије, ретко који аналитичар сме и да прекоментарише.

Они храбрији, пак, иду и даље, тврдећи да и у самом ДОС-у ниједан од тих назови лидера не сме да противречи Ђинђићу, осим Веље Илића.

- Цео систем функционише на основу тога да је Ђинђић неприкосновени господар Србије, и да му се нико не меша "у посао". Оперативна политика је апсолутно у његовим рукама, и он то и не крије. Он заправо влада изван институција и закона. Та оперативна политика није ни у рукама генералштаба, политбироа ДОС-а, или Владе Србије, већ искључиво и једино у његовој надлежности. У односу на Милошевића који је поседовао харизму, Ђинђић је нема, што га не спречава да иде ван институција и да их злоупотребљава. И он зна да је његова власт краткорочна, без обзира колико покушавао да манипулише јавним мњењем, својим непрестаним појављивањем у јавности. Он дневно даје више

НОВИ ДИКТАТОР

изјава него сви досовци заједно, али ни таква пропаганда му неће помоћи да стекне харизму вође. Он ће се борити на све начине да не дође до избора, јер зна да ће их изгубити.

Поводом тога, најконкретније се изрази чачански градоначелник Веља Илић: "Дали смо "бланко" полуге власти одређеним личностима, не надајући се, притом, да од њега правимо новог Милошевића".

Ђинђић се држи Макијавелистичке теорије, да циљ не бира средства. На свим позицијама где је полицијска и финансијска моћ, поставио је своје кадрове и инструксио Владу. Покушава да пренесе одређене послове са министарства на агенције које нису под непосредном контролом републичког парламента, оцењују аналитичари.

На питање "како функционише ДОС", покушао је да одговори и соци-

олог Ласло Секељ:

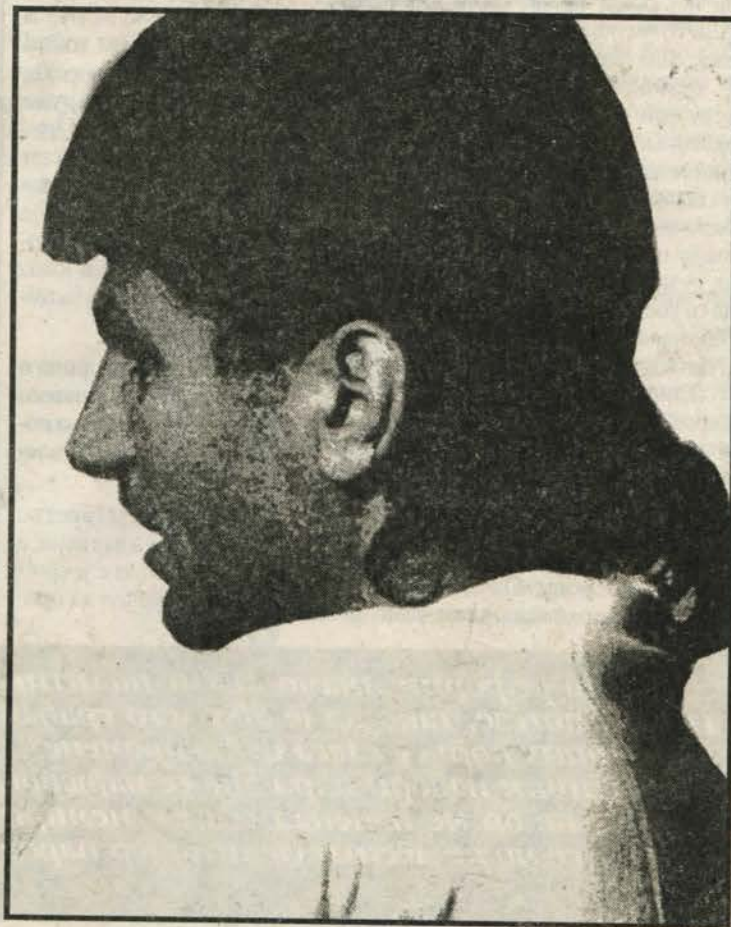
- Србија је данас као феудални посед, на коме Ђинђић ради шта хоће. Међутим, његови извори моћи нису искључиво везани за ДОС, већ за њему лојалне појединце. Ми данас немамо закон већ државу у којој полуге моћи држе они који су припадали Станишићевој струји Милошевићеве УДБЕ, који је уједно и Ђинђићев пријатељ. И само од Ђинђића данас зависи како ће тај репресивни апарат функционисати.

Што се тиче ових текстова у "Националу" претпостављам кад се усвоји закон о екстра опорезивању да ће прво испитати Ђинђићеву имовину, пошто је имао ниже звање од мене, и до пре годину дана као и ја, у Институту за филозофију радио за плату од двеста марака.

Из досовских редова, међутим, све гласније се чује порука упућена Ђинђићу: "Ми нећемо бити гарант и "покриће" некоме ко под кишобраном ДОС-а злоупотребљава власт, крши правне норме и прави паралелну и своју личну мрежу власти".

Лаки је знао да буде и послушан

ЋИЊИЋ НИЈЕ НОРМАЛАН

"Ћинђић је преотео све ресоре, па би и здравство јер и ту има пара које се обрћу. Зато, ако паднем ја, пада ДОС", недавно је изјавио Обрен Јоксимић, оптужујући Ћинђића и одбор ДС-а да воде рат против њега

Већ шест месеци медијима колају написи лишени сваког основа. Да сам крао, пљачкао, отимао, да сам разбојник, само што нису казали да силујем и једем малу децу. Ћинђић је што-шта покушавао да не будем министар Владе, а кад му то није пошло за руком, његови општински одбори почели су да продукују лажи о мени. Жели да буде господар још јачег формата него што је то био Милошевић. Он и Ђукановић би да од Црне Горе и Србије праве своје кнежевине. Али то им неће проћи, властодршци су овде сада диносауруси.

Демократска странка у бирачком телу има, рецимо, 10 одсто, а да је и 25 одсто, могао би највише да има шест министра. Не знам шта у Влади тражи и господин Каса који нема ни 1 посто бирачког тела, или Кораћ, Човић, који имају по 0,5 посто бирача. Чини ми се да ту нешто није у реду, па предлажем да се уведе закон по коме ће онај ко добије најмање гласова дати председника и бити власт.

Ћинђић спрема нешто са чим ће се народ тек суочити, то потврђује и његова изјава, након Милошевићеве испоруке Хагу, да је спреман и да ратује, како би истерао своју злу вољу. То се ни Милошевићу није дешавало, ни њему није падало на памет да покреће рат унутар Србије. Од такве изјаве сваки нормалан човек може само да се

"заледи", и то више није ствар "одговорности", већ здравог разума. Питање је да ли је Ћинђић нормалан.

• **Помињали сте да вам се "ради о глави"?**

Да не потенцирам сада то, направљена ми је диверзија на колима, срећом ништа ми се није догодило. Пријавио сам СУП-у, и још увек нисам добио званичан одговор од оних који су били дужни да то испитају. Прете ми још од кад сам постао министар, знам да ми се прислушкује телефон, и врше психолошки притисак како би одустао од функције.

• **Кажете да је прича о кинеским лековима завршена, да ли она потиче из кухиње "Галенике"?**

За Министарство здравља је завршена, а ко је скувао нек' је срце. Неко је желео да про-

тури своје лекове на овом тржишту, да их у својој режији купи негде, и продаје овде, а то је велика пара неких двадесет милиона долара.

Што се тиче "Галенике", она је од октобра, чувеним кризним штабом, окупирана од INC-а. Галеника која је некада имала 46 одсто укупне производње лекова код нас, једно време није производила ништа, а данас ни 20 од-

Уместо реформи имамо квази-политику и фингиране потезе, тако да је 80 одсто грађана Србије, истих оних који су гласали "за промене", огорчено. Републички избори одржаће се највероватније на јесен, а не би ме изненадили ни немири дотле. У Србији се може десити свашта, јер народу је свега доста

сто. Још увек "Галеника" нема директора, о чему сам проследио свој предлог Влади, а докле се са тим стигло још увек ме нису обавестили. Не знам чак ни шта се догађа тамо, иако је "Галеника" формално-правно власништво државе, дакле под ингеренцијом републике и министарства. Као што ми доносе материјале и обавештавају о састанцима у Влади пола сата пре, тако су ме искључили и из приче о "Галеници". Али нисам једини, јер више нико не зна шта се ради, у Влади се одлучује, ад хок и фингирано.

• **Кога видите као мандатара Савезне Владе?**

Жижић је часно поступио, волео бих да то сада буде Дреџун или Шоћ. Можда би било добро да они уђу и у Републичку владу, да се за почетак, за тај прелазни период, направи неки мост између две државе. У том смислу не бих био против ни да неког из ДПС-а подржимо за председника Савезне владе како би направили заједничку државу.

• **Кад смо код ДПС-а, говори се да ће Ђинђић и Ђукановић имати своју коалицију на следећим изборима?**

Нека праве шта хоће, победник на следећим изборима биће ДСС, што не значи да ће кад победи, сама држати власт. У Црној Гори ко год победи биће добродошао, а желели би, такође, да се овде укључи што више српских политичара. Притом мислим да нећемо сарађивати са СПС-ом, или Српском радикалном странком на нивоу Владе, што не искључује договоре око неке платформе или закона рецимо, ако је у интересу државе. ССЈ има исти

проблем као и Српска радикална странка, али ја сам за коректне односе.

• **А Веља Илић?**

Он је добар Србин, има велику политичку снагу, и могућ је као коалициони партнер. Што се тиче Црне Горе, било би добро да се у њој створи другачији распоред снага, рецимо да странка господина Шоћа направи неки савез са Ђукановићем, па да се НС поред

СНП-а, нађе у коалицији са ДОС-ом, садашњим несретним. Зашто да се у подељеној Црној Гори не створи мост између те две струје.

Да ли су у "међувремену" између ДОС-а и СНП-а односи захладнели?

Ми смо као и СНП били за то да се у погледу Милошевића испопштује законска процедура. Али, направљен је државни удар. Поништили су највиши правни акт државе, упали у Устав и све савезне законе. Ђинђић не поштује ниједну институцију, још изјављује како би ратовао због тога.

• **Зашто то Коштуница није спречио?**

Одлука Републичке владе о Милошевићевом изручењу донесена је у 16,30 часова. Као што у њој и пише, да би ступила на снагу требало је да буде прво објављена у "Службеном гласнику". Откуд је Коштуница могао да зна да су они већ донели "Службени гласник" у коме је то написано. Издали су "Службени гласник" са тим "написом" пре него што је донета одлука Владе, а то је првокласан криминал.

• **Као човек из струке, шта мислите о "духовима" и лешевима који походе Србију?**

Јавност "назире" смисао тих прича, и да у њима нема ни два посто истине. Ми немамо чак ни званичан извештај о томе, такав извештај морао би бити поднет Влади, а он до сада није презентираан.

ЦЕЦА-БОЉИ

"Не знам на шта сам све трошио, али се, у односу на многе, зна где сам и како зарадио, па би прича о томе како су дошли до пара за већину народних посланика била ноћна мора". Овако о "педигреу" нове власти и мутним водама југословенског фудбала каже бивши фудбалер "Звезде", "Радичког" и "Напретка", сада директор "Обилаћа" и републички посланик ПДП-а, Драгиша Бинић

Каса Савезне фудбалске репрезентације, у коју су се претходних година сливале огромне паре, функционисала је по систему вреће без дна. А судећи по ономе што се данас ван терена дешава, нова власт је начинила само један салто мортале - фудбал као нашу најпрофитабилнију грану и дугогодишњу краву музару, у светским размерама југо-атракцију, гурнула је у запањак.

- Мислим да ова власт треба да пружи коначно народу оно што је обећавала, јер у Скупштини влада реваншизам, а у народу огорчење. У политику сам ушао да бих помогао спорт, и из моралних обавеза према команданту са којим сам био кућни пријатељ, и морам да наставим оно што је он за српски народ од деведесете наовамо чинио, објашњава Бинић.

• Кажете да у Скупштини критикујете кад за то има разлога. Ипак, "оћутали" сте у случају Вука Обрадовића?

- У Скупштини се мора отворено о томе расправљати и навести прави разлози његове политичке егзекуције. Сви знамо да оно што је пласирано нема благе везе са истином, и дато је било "зелено светло" да неко баш у том тренутку лансира аферу.

• Ипак, били сте неутрални (ПДП) и поводом смењивања Владана Батића?

- Могуће, тог дана нисам био у Скупштини већ у иностранству. Свеједно, наши гласови су сувишни, они имају дво-трећинску већину и могу да изгласавају

оно што хоће. Кад смо предложили да се прекине расправа о малим и средњим предузећима и хитно на дневни ред стави Косово, они су прекинули седницу у једанаест, састали се у четри, и одлучили да се то расправља у понедељак, с тим што је и тада било одложено.

Програм наше странке апострофира српство, и мислимо да је важније видети шта је наше и омеђити границе, а онда разматрати остале проблеме.

• Када говоримо о "мисији" наше власти на Косову, мислите ли да су то поени без покрића?

- Народ је осетио ону, али бога ми и ову власт, која је за разлику од претходне смењива. Мислим да немамо довољно патриотизма, барем не оног који је имао Аркан, јер би се он борио и за последњу кућу на Косову.

Пример за то је настојање наше власти на безусловну сарадњу с Хагом, према коме су Црногорци иако немају своје грађане које би "качио" тај закон, показали више патриотизма.

• Премијера познајете лично, многе изненађују приче да као дугогодишњи опозиционар има толико богатство?

- Не знам о његовој имовини ништа, а замерам му што је укинуо Министа-

рство за спорт, јер је од деведесете наовамо наша химна једино преко спорта улазила у друге земље. Док су наши политичари били омрзнути, једини споп светлости на нашу нацију бацали су спортисти. Само је наша странка имала праве спортисте, па им није одговарало да та министарска столица припадне нама.

• У спорту се врте и велике паре?

- Квалификацијом за светско првенство наша држава од ФИФЕ и УЕФА аутоматски добија 30 милиона долара.

Затим, ту је рејтинг нашег фудбала, рекламе, продаја играча, а то износи сто милиона долара. Ако не одемо на светско првенство у Јапан, изгубићемо тих 130 милиона колико износи награда наше репрезентације и продаја играча, а то онда више неће бити спортски већ национални проблем. Зато ће неко морати да одговара. Они се одричу тог новца а иду, моле и клањају се Западу да би

МИНИСТАР ОД ЂЕРИЋА

им уделио коју кинту и позајмицу. А, ако одбацујеш сто милиона који ти, тако рећи, с неба падају, а молиш за десет, плаћаш "кирије", камате, и изручујеш своје људе, онда ту нешто није у реду.

• Каже се да је највећи посао од деведесете навамо била продаја наших играча?

- Мислио сам да ће у име онога што су годинама обећавали, промене ићи много брже, али резултати изостају, а они се стално ваде да им је мало времена. Најближи нашем статуту је програм ДСС-а и мислим да ћемо са њима ући у коалицију на наредним изборима. По садашњим анкетама имамо већ 40 посланика, видели смо слабости претходне и

спорту. Упитао бих зато оне који су по 20-30 година у државним клубовима, који су у односу на "Обилић" имали сто пута већу продају играча, где су те паре отишле. А то питање ће се поставити кад они који су засели у ту фотелју нашег спорта, једном оду.

• Зашто ова власт није одговорила на то ?

- Не интересује их и не капирају да је спорт најбољи пласман и највећа реклама града и државе. Али ако нема фер плеја, и уколико се не ради поштено, ту се и најбрже пада. Да им се управо то не би догодило, они су оставили ту грану по страни. Обратили смо се Чеди Јовановићу кад су укинули Министарство спорта. Нисмо инсистирали да ту уђе неко из наше странке, већ да буде име и презиме у фудбалу. Нисмо хтели неког попут Ђерића који је постао министар тако што је делио бесплатне ћевапе овима из СПС-а, па се код њега јело и пило "на лер". Међутим, Чедо је изгледа имао преча посла. Опоменуо сам га да се не деси, да му укидањем министарства спорта, изађе сутра три милиона људи на улице. Није имао реплике.

• Цеца је, претпостављам, стално у клубу?

- Запоставила је каријеру, јер је сваког дана са нама, она је мајка и отац нашим играчима. Као жена познаје фудбал боље од 95 посто спортиста, од тактике до продаје играча.

• Мислите ли да би Цеца била добар министар спорта?

- О фудбалу може равноправно да говори не само са нашим, већ и шведским спортистима. Вероватно би била далеко бољи министар од Ђерића. Коце треба да вуку људи који су од свој имена направили нешто, не можеш пролетерима давати функције.

- Ми смо најталентованија нација у Европи у фудбалу и у другим спортовима, и делимо прво и друго место са светским силама. Међутим, паре које се сливају од спорта су јавне, и тај човек који плати играча мора у својој земљи да оправда где је новац дао. Наше спортске функционере можда баш из тих разлога не интересују цифре које би стизале, јер не могу да се "склоне".

• Шта је сад спорно око тог изласка на првенство?

- Нико нам конкретно то не спори, али је сада таква политика у фудбалу. Била је промена у врху државе, и лакше је било променити председника државе него Фудбалски савез Југославије. Неки су похватили корење, сматрају да им је ту дедовина, седе ту по двадесет година, није им у интересу фудбал и држава, и не жури им се да оду.

• Милошевић је добио 2,5 милиона гласова, а већина данашњих патуљастих странака не би пробила ни цензус. Међутим, они данас кроје судбину државе?

уверили у "домете" ове власти, тако да нећемо правити исте грешке.

• Кад би ваша странка добила рецимо Министарство полиције, како бисте се обрачунали са криминалом?

- Није ту битан само министар полиције, већ онај који га поставља, шта тражи од њега, и шта хоће да он направи. "Змија" се бије у главу.

• Да се вратимо фудбалу, где су те паре које су стизале ових година?

Па ево, "Обилић" је последњих година био првак земље у конкуренцији "Звезде" и "Партизана". Од тих пара направљен је стадион, спортски центар као што је италијански "Милано" са три помоћна терена, хотелом и карантинима за играче. Наш стадион данас нема ни "Бајер" ни "Реал Мадрид", и човек који није био спортиста толико је пружио

НАРОДНИ ТРИБУН НЕДА АРНЕРИЋ

Почетак - рођена је 15. јула 1953. године у Књажевцу (на исти дан родиле су се и Бригит Нилсен, 1963, и Поли-та Давидович, 1961). Отац Славко био је естетски хирург, мајка Милица домаћица, мада они који знају породицу Арнерић кажу да би истини био ближи опис мајчиног "занимања" - Пера путник. Недина потичу од чувене племићке фамилије Арнери с Корчуле и припадају широкој групи Срба из Хрватске. Сходно томе, делили су њихову судбину. Тетка по мајци јој је песникиња Јованка Хорваћанин. Има старијег брата Мишу...

Детињство - расла је неспутана мајчиним сталним надзором, па ипак, од мале "дивљакуше" постала је госпођица за пример...

Националност - била је југона-сталгичар, више није. "Нисам, као неки од мојих млађих колега, васпитава-на у космополитском духу... Увек сам осећање националне припадности до-живљавала као нешто интимно. То је моја најинтимнија и најприватнија ствар", навела је, и другом згодом до-дала: "Да се у овој земљи више читало, да се неко бавио нама, а није, да нас је научио како се политички размишља, како се на прави начин земља воли... до свега овога не би дошло. Али, не. Ми смо из комунизма, који је од нас пра-вио аполитичне дебеле и кретене, уле-тели у рат и немаштину.

Мислили смо да нас води неки јако мудар политички врх који тачно зна шта ради, док нису почеле издаје, про-даје... А онда смо рекли: "Аман, доста више! Ви сте само људи, и то глупи, се-бични, незаинтересовани за земљу. Марш!" Коначно смо схватили да власт није Богом дана, смењива је и

требало би да служи народу, а не ми њој."

Верска опреде-љеност - није забеле-жена, не бар јавно, али сваку другу ре-ченицу почиње оним "Боже!". Једном је рекла: "И надам се, кад дође судњи дан, да ћу рећи: Па, ниси се, Недо, цаба роди-ла."

Образовање - глуму (на Факулте-ту драмских уметно-сти) уписала је са 16 година, али није је завршила, јер снимала је филмове, а по он-дашњем Статуту фа-култета није могло "и јаре и паре". Ди-пломирала је на Фи-лозофском, на Гру-пи за историју умет-ности.

Каријера - глумила је у 13 филмова. Сада, после свега, каже: "Ретке су уло-ге које сам одигра-ла, а да их баш во-лим." Године 1966. заиграла је у филму "Сан". Уследиле су роле у серији "Ох, дивљино", у филму "Јутро", па њен знак распознавања - "Ви-цпња на Тапмајдану", серији "Сачулатац", "Подне", "Време

без рата", "Дивљи анђели"... Глумила је у некад обавезно-празничним "Ужичкој републици" и "Сутјесци". У међувремену, снимила је и "Без", "Бо-гати и лепи", "Scaft in Africa", "Уклети смо, Ирина". Било је и у култним сери-јама "Отписани" и "Грлом у јагоде". Они који је воле, памте је по улогама у "Балади о једној застави", "Два друга-ра", "Љубавни живот Будимира Трај-ковића, а они други не могу да забора-

Искрена изјава

"Дижем руку и не размишљам много, јер се и не разумем у материје о којима се говори", кажу да је рекла и стекла епитет "плавуша у Скупштини".

И Војислав Шешел, вођа српских радикала, не остаје равнодушан, тако би се могло схватити, иако се шалио кад је изговорио оно: "Кад год видим Неду у скупштинској клуби, ја се сексуално узнеми-рим."

ве како је изгледала у "Исправи се, Делфина". Сви смо је, бар једном, споменули цитирајући реплику "И тата би, сине", посвећену њој у делу које је најсликовитије описало наше нарави - "Ко то тамо пева".

Као по неписаном правилу, каријеру је правила мало на великом, мало на малом екрану. И, наравно, на даскама које живот значе... Била је Оља Мирановска у "Варљивом лету 68", Надица у "Крају рата", Меира у "Вечерњим звонима" и попадија у "Времену чуда". Њој, а и многим мушкарцима, најмилија је рола у филму "Халоа - празник курви". Ангажовали су је и редитељи филмова "Атоски вртови - преображење", "Три карте за Холивуд", "Пун месец над Београдом", "Птице које не полете", "У име оца и сина", "Точкови", "Небеска удица". Пре ове, тренутно последње, улоге Наташине мајке Биљане у филму "Наташа", иако је увелико била митингашица, играла је у многобројним позоришним представама, па и у Бањалуци ("Глумац Едмунг Кин", 1998).

Словила је за југословенску Лолиту, а и данас у неким местима славе је као параметар женске лепоте. На пример, у хрватском издању "Космополитена", где су је уредници описали као "секс бомбу која је вечито остала млада и лепа". Наши суседи заиста су јој наклоњени, чак и на Интернету на једном сајту прогласили су је једном од 17 најлепших жена света свих времена. Ову ласкаву титулу поделила је с Мерлин Монро, Брижит Бардо, Авом Гарднер...

Страначки ангажман - члан је ДС-а. Од промена је и ДОС-ов посланик у Скупштини Србије. "Дижем руку и не размишљам много, јер се и не разумем у материје о којима се говори", кажу да је рекла и стекла епитет "плавуша у Скупштини".

Занимљивости - "Тврдим да се с 46 година нисам никад, никоме, нимало продала, нисам дозволила ни моћницима, ни идеолозима, ни некаквим божјим изабраницима да ме поткупљују," закључила је глумица, политичарка, и некад власница Галерије. Упркос "признању" из мрачне прошлости: "Благо псима. Наравно, оним удомаћеним. Пси су једноставни, отворени, предодређени за љубав. И живе достојанствено. Они, у ствари, живе људски, онако како у нормалним земљама живе нормални људи. Волела бих да се ујутру пробудим као пас, поготово као мој пас Паја."

Удата је за Милорада Мешгери-вића, лекара. Немају деце.

ЗАПОСЛЕНИ ЦВОКОЉУ

Скупштинска расправа у вези новог Закона о приватизацији прекинута је већ првог дана због недостатка кворума, да би последња два дана јуна била остављена због Видовданских прослава (читај испоруке Милошевића). Тако Закон који данас много више на народне посланике потреса фирме и грађане, може бити усвојен најкасније за две до три недеље. Шта ће се после тога догађати иако сада не знају, на својој кожи ће најбоље осетити ко други него радници

Наиме, Закон предвиђа продају 70 одсто фирме, а остатак деобу у виду акција запосленима и грађанима. Предвиђа, даље, два облика приватизације, тендерску и аукцијску. Прва је намењена продаји фирми у државној својини (око 150), а друга осталим друштвеним предузећима (око 7000). Тако овим законом Србија и формално постаје капиталистичка земља, и његова практична примена довешће до драстичних промена у свим сегментима. Неки ово називају и "политичком операцијом", у сфери економије, а многи "прљавим" послом, због кога треба добро "зачепити" нос и широм отворити очи.

Иако је закон прављен по искуствима других земаља које су започеле процес транзиције, судећи по већ "виђеним" потезима ове власти, тешко се може закључити да ће приватизација у Србији донети само добре резултате. Приватизација државних фирми иде према стра-

тешким партнерима, односно мултинационалним компанијама, које би показале интересовање за сарадњом "на дужу стазу". Тако ће Србија страном партнеру прво понудити најбоље, дакле "добростојеће" фирме, како би се капиталом добијеним од њихове продаје купила, наводно, "шминка" за фирме које су у безнадежном стању.

Осим страхова о успешности те транзиције, постоји оправдана бојазан да ће се велике своте тог новца слити у приватне министарске џепове. Доминира, наравно, и страх да ће многи радници остати без посла, како се за сада наговештава чак пола милиона, што уз армију од 1.700.000 незапослених представља социјални колапс. Ни приватници, рекло би се, нису баш превише обрадовани, јер су се до сада углавном богатали на рачун осиромашене друштвене имовине.

Многи који су такву пословну каријеру започели у прошлом режиму, данас

су управо на посланичким и потпредседничким функцијама ДОС-а.

Иако су спарни дани страх од кога данас "цвокољу" запослени, то је и могућност да привреду без пара купе лоши момци с парама, који ће "искрснути" у "другом кругу", кад се акције појаве на тржишту.

Оно што се везује за просец приватизације и од чега данас највише зазиру српске фабрике, јесте предиквациони поступак. Као творевина новијег датума, изум досовске власти то је правна формула за распродају друштвене имовине и "кавер" за остале "радње" у вези са њом. А како то у пракси изгледа, погледајмо на примеру запослених ЈИК банке.

КАТАНЦИ У ЈИК БАНЦИ

Решења о отказима службеницима ЈИК банке у Лесковцу и Горњем Милановцу, почетком јуна, била су повод и осталим филијалама да од 6. јуна "окаче" катанац на банку и "заледе" своје активности са Заводом за обрачун и плаћање. Радници су, тврде, принуђени на овакав потез, јер се ланчано уручују решења о отказима, а да претходно према њима није испуњена ниједна законска обавеза. Да је на "делу" бесправно и незаконо, радници ЈИК банке тумаче недостатком оправданих разлога за ликвидацију банке

А судбина ЈИК банке нашла се у рукама београдског Привредног суда који је из (не)објашњивих разлога убрзавао поступак ликвидације, истовремено "есквирирајући" наплату потраживања од 26 милиона динара, од Републичких робних резерви, што би ЈИК "повратило из мртвих". Банкарски су као могућност предлагали и да им се тај дуг врати путем компензација и репрограма, али то ником "горе" није ни пало на памет.

Очигито, оно што су предложили запослени није одговарало онима који су бацили око на непокретну имовину банке, тешку 16 хиљада квадратних метара новог пословног простора у ексклузивним градским зонама, плус 2,5 хиљада квадрата у бившим републикама. Само један од тих објеката у Београду, који поседује специјалну сеф салу у два нивоа, за чување крзна и осталих драгоцености, процењен се на 17 милиона долара.

Запослени сматрају да сав тај пословни простор није неопходан, па решење како би се дошло до обртних средстава виде и у могућности његове продаје.

Захтевали смо да се утврди имовинско стање ЈИК банке, и да то уради ревизорска кућа која је конкурсом изабрана. Незванично сазнајемо да је тај поступак стопирао Привредни суд у Београду, каже један од председника синдиката.

Коме не одговара да се утврди право стање ствари? - питају се запослени у ЈИК банци.

Уместо проналажења модула који би вратио посао радницима, сада су ретроактивно почела да им пристижу решења о отказима. Стечајни поступак покренут је још у јулу прошле године, али на решења о отказу нема никаквог датума. Постоји само потпис ликвидационог управника који је у децембру прошле године смењен са ове функције. У правној поуци стоји да се радници могу жалити ликвидационом већу, дакле оном ко је решење и донео. Пошто су запослени у Лесковцу и Горњем Милановцу одбили да дођу у Београд како би потписали решење о отказу, сада им пристижу на кућну адресу. Они најупорнији, који су успели да преживе последњих пет година, без исплаћених зарада, пореза и доприноса за пензијско-инвалидско осигурање, нису поустали. Тврде да по новом закону, који је на снази од 1. јуна, не могу бити отпуштени док им се не намире сва социјална давања, што је само још један у низу пропуста оних који су донели решења о отказима.

- Банком влада отимачина, а према нашим сазнањима било је и правих мафијашких обрачуна који се везују за

Курс код Дафине: како стећи велике царе за кратко време?

преузимање банке, каже директор једне њене филијале.

Према неким сазнањима, има банака које су заинтересоване да преузму пословни простор, сервисирање старе штедње и све раднике. Најчешће је помињана једна француска банка која је у замену за пословни простор спремна да преузме све раднике и омогући им знатно пристojније зараде, као и исплату старе девизне штедње, до висине вредности имовине ЈИК-а.

Међутим, Горан Кљајевић, председник Привредног суда у коме се води стечајни поступак, нема слуха за то. Јер, овај суд има више користи од издавања пословног простора него да ЈИК банка поново оживи.

- Ово је највећа крађа на Балкану. Крајем осамдесетих били смо на листи двадесет најуспешнијих светских банака, а само једна пословница тада је доносила и по осамдесет милиона марака дневно. О имовинском стању банке најбоље говори и чињеница да и после пет година нерада и огромне крађе банчаних средстава још увек постоји огроман капитал за који се сада сви отимају. Све што се у овом тренутку чини, потврђује да неко жели под најповољнијим условима, дабе, преотме банчину имовину, закључује један од њених директора.

Зато је у неким пословницама одлучено да банка остане закључана, а запослени само дежурају по 24 сата дневно, све док се не повуку решења о отказима, не испуне захтеви о запошљавању радника и поновном отварању свих шалтера ЈИК банке у земљи.

**БАНКА НЕ ЋЕ РАДИТИ
ДОК СЕ НЕ РЕШИ
СТАТУС РАДНИКА!**

УМЕСТО СТАНОВА "РИБЊАК"

Иако се "нова" власт још званично није изјаснила шта ће бити са стамбеним програмом бивше Дирекције за обнову земље, сасвим је извесно да од десет хиљада станова за младе брачне парове, стручњаке и полицајце (под изузетно повољним условима), нема ништа

*Добили су оно што им је у предизборној кампањи обећао СПС и даље ни ма-
кац*

У неколико градова од ископаних темеља, сада (после девет месеци досовске власти), остале су само рупе. То се догодило и у Коцељеви, али мештани овог градића нису дозволили да рупчага, названа Мркоњић бара, остане бескорисна.

Наиме, велике падавине које су до врха напуниле "рупу", нагнале су их да у њу убаце рибљу млађ. Последњих дана ово је, кажу, постало и омиљено са-стајалиште пећароша овог краја, а најбоље, кажу, ради "бабушка". Пећарошка "сезона" тек почиње, тако их има много више од шеснаест, тачније од броја станара које је требало да нађу кров над главом у несуђеној згради.

"Синдикалци" траже смену Александра Влаховића

Шести најсвежије регистровани синдикат у крагујевачкој фабрици аутомобила, наишао је на негодовање и подозрење синдикалаца ове аутомобилске индустрије, који су упутили поруку Ђинђићу да се мане неозбиљних пројеката и "ситњења" већ постојећег у земљи највећег Самосталног синдиката. Синдикалци су изричито захтевали и промену чланова експертског тима, као и смену Министра Влаховића, за кога тврде да је учествовао у изradi програма трансформације "Заставе", 1996, 1997. и 1998. године.

У саопштењу за јавност, које је потписао председник овог синдиката Драган Остојић, између осталог наводи се да је ова "фирма" експерата предвидела да у фабрици аутомобила 2000. године буде десет хиљада запослених, а 2005. тек 4.600 радника. Синдикат "Заставе" аутомобила не дозвољава, тврде, ни појединачну распродају "Заставе", јер није, кажу, у складу са програ-

мом Владе Србије за оживљавањем производње у Фабрици аутомобила и њених кооперанарта.

На саопштење овог синдиката Влаховић је посредно, држећи се оног "пси лају каравани пролазе", одговорио, да не зна о ком се синдикату ради, и да је са "релевантним" синдикалним организацијама већ "пао" договор о понуђеном моделу трансформације.

Власт и лова

Ништа без мита - оцењују и истраживачи неких агенција након истраживања на узорку од 1.500 грађана. Половина испитаника сматра да је корупција постојала у претходном режиму, а чак две трећине сматра да она постоји и сада. Сваки трећи испитаник сигуран је да су актуелни функционери "слаби" на мито, па да би се искоренила корупција у Србији, предлажу да се крене од "врха", уједно сматрајући да ова власт то није способна да учини.

"Отпораши" у акцији

Кампања против криминала, коју је најавио "Отпор", званично је већ отпочела. Разлог за "акцију" отпораши виде у чињеници да никаквог помака нема и да мафија и организовани криминал не јењавају. Отпораши ће тако сакупљати, кажу, доказе, и организовати трибине, а сакупити су и доста документације на основу којих ће подносити кривичне пријаве. Ипак, о "именима" оних са којима ће "сао-

браћати" преко тужилаштва, активисти Отпора још увек не желе да причају.

Иначе, огранак крагујевачког "Отпора" повео је већ кампању под називом "Голуби, превртачи", што симболизује прелетање социјалиста у партију ДОС-а, уз голубове које ће, кажу, пуштати да лете по читавом граду.

СПО поручује градоначелници

Очекујемо од Радмиле Хрустановић, председнице Скупштине града Београда, да хитно наложи уклањање незаконито постављених локала грађанке Радмиле Хрустановић, на Миријевској пијаци. Наиме, 7,5 метара које је добила по уговору са ЈКП "Градска пијаца", она је "изградила" три локала од 64,5 метара квадратних. Локали су "смештени" изнад отвора за топловод, што изазива општу опасност, па се надамо да ће на ово, као и своје вишемесечно дуговање од 15 хиљада динара за коришћење тог простора, Радмила Хрустановић у догледно време одговорити.

ВЕЛИКЕ СУМЊЕ У ТАЈНЕ ПАПИРЕ

Грађани Србије могу од 18. јуна да изврше увид у своје досијее вођене од оснивања Службе државне безбедности па до 31. маја ове године, наравно, уколико то буду желели и под условом да су такви документи о њима вођени

- Свесни смо да Уредба Владе Србије о омогућавању стављања на увид грађанима досијеа није свеобухватна, али и да имамо обавезу да овај посао што пре обавимо како због жеље људи да се истина обелодани тако и због захтева јавности који су се чули преко медија.

У припреми је и Закон који ће прецизније регулисати ову област, а ми журимо како грађани не би чекали дуго односно ступање на снагу поменутог закона. Желимо да РДБ раскрсти са прошлосту - каже начелник Ресора државне безбедности Горан Петровић.

Он је објаснио да постоје одређени технички проблеми за реализацију овог посла наводећи да више од 50 грађана неће моћи истовремено на једном месту да се упозна са садржајем својих досијеа. Николић, је објаснио да нема толико људи који би могли да обезбеде већем броју грађана да у већем броју разгледају документе.

- Ту постоји и друга врста проблема.

На пример Добрица Ђосић и Вук Драшковић имају досијее који су тако обимни да би им било неопходно да читају и десетак дана. Грађани ће телефоном моћи да добију информацију о томе где могу да се обрате како би тамо на лицу места у центру сазнали да ли имају досије и могли да обаве увид.

Податак да неко има досије неће моћи да се добије телефоном - рекао је саветник начелника СДБ Милош Теодоровић.

До Четвртог пленума 1966. године досијеи су вођени централизованом, док је од те године па до 1974. извршена децентрализација. У том периоду многи документи завршили су у личним збиркама и архивама појединаца па у архиви недостају неки из тог периода. На пример, недостаје 16 досијеа породице Азема Власија. Од 1992. досијеи су опет централизовани. У архиви има докумената и уговора из времена Краљевине СХС и Краљевине Југославије,

затим микрофилмована документација за 6000 лица коју је водио за време Другог светског рата Гестапо, те да постоје и непотпуни спискови жртава немачког стрељања у Крагујевцу 1941. године.

- Имамо и микрофилмовану документацију о четничком покрету на 141 фишу, а један фиш садржи око 60 страница текста. Међутим многи фишеви нису попуњени тако да је број страна сигурно мањи. У архиви су и подаци о Драгославу Михаиловићу, нарочито о суђењу које је обављено од 28. јуна до 11. јула 1946. године, али недостаје документација о извршењу пресуде. Претпоставка је да се ова документација налази у Архиви Југославије. Поседујемо и податке о СС Ханцар дивизији.

За послератни период постоје спискови и подаци за 15.000 лица из времена ИБ-а, а постоји и досије Милована Ђиласа. Ту су и досијеи везани за Четврти пленум Александра Ранковића, Светислава Стојановића и Сретана Лукића.

Међу досијеима из времена либерализма РДБ има досијее Коче Поповића и Марка Никезића. Грађани ће моћи у документима само да нађу шифровано име доушника, а тек из контекста можда схватити ко их је шпијунирао. Новинари су се интересовали и за евентуално постојање досијеа Слободана Милошевића и Јосипа Броза - Тита, али људи из РДБ су истакли да су они шпијунирали своје политичке противнике и да не знају да ли такви досијеи постоје.

Страх од СДБ-а

Рад државне безбедности до пре неколико месеци био је за многе извор страха, у последње време, још једно од предизборних обећања ДОС-а које чека испуњење, ствар знатније а понајвише ових дана, чини се и престижа, почев

Чеси баи прећерали

У Чешкој се прећерало да има 900.000 људи којима су ошворени досијеи, али коначан збир ошворених је 60.000. Такође у Мађарској је у првом кругу поднеио 1.300 захтева за увид у тајни архив, чешке државне прећерало је имало прилику да види свој досије, 350 није имало досије а за остале је постојао само запис који сведочи да је досије ошворен али нису пронађена докумената.

Шећероски СПС-ов сателит

- Приликом доласка у телевизију Београд у Абергаревој улици, где су председнички кандидатаи представљали своје програме, својим сам видео очима, Николу Шећероској како излази из црној мерцедеса заједно са Петром Шкундрићем, високим функционером СПС. Тако су комунистички радиши, представљали су своје сателите на сва поштенцијална места која би могла да их угрозе - каже Живан Хараван.

од појединих политичара који су се јавно дичили сазнањем да имају отворен "картон".

- Отварање досијеа је једно од предизборних обећања ДОС-а што је подразумевало да се отворе одмах и у потпуности. Такође, да се донесе Закон а не некаква Уредба која је просто милост Владе. Закаснило се, не само временски него судећи по поузданим подацима тај материјал је уништван, преправљан. Тако, да мене сада лично више не интересује да видим мој досије. Волео бих да видим аутентичан - каже Жарко Требјешанин, професор на Дефектолошком факултету.

Наводећи примере других земаља Требјешанин наводи и свој лични став да је отварање тајног архива не само симбол раскида са тоталитарним системом него и суштински предзнак да се таква пракса не понови, што би у нашем случају требало да буде коначни раскид са "балканским шпијуном".

- Али, плашим се да ће цела ствар испасти као и са члановима Отпора који су из тајних досијеа сазнали када су рођени и колико су тешки. Речено је да постоје три врсте досијеа а Уредба се изгледа односи само на најбезазленију групу. Доушници су под шифрама а верујем да је у међувремену много тога по документима изопачено. До сада цела ствар изгледа као бацање прашице у очи.

Отвара се нека рупица кроз коју се не може видети. Отварање досијеа на овај начин, свакако није раскид са прошлотишћу - сматра Требјешанин.

Божидар Спасић, власник агенције "СИА" и некада инспектор СДБ додаје:

- Треба поздравити било шта што се добија од државе јер она обично ништа не даје. Мени лично смета што се отварају досијеи из протекле две године, значи, из времена Радета Марковића тако да цела ствар изгледа као тактичко оперативни процес због суђења која се воде, посебно ако се зна да је гро досијеа грађана и челника ДОС-а отворен почетком деведесетих година, практично од 9. марта.

Објашњавајући систем рада Спасић наводи да је отворено доста досијеа од 1991. године од како постоји Управа за питања проблематике унутрашњих не-

пријатеља и екстремизма.

- Од 9. марта сигурно је отворено око 50.000 досијеа учесника само тих демонстрација. Преко 10 одсто грађана Београда по разним основама има отворен досије. Уколико се суди на основу система рада службе, да један оперативни радник прати 10 до 15 обрада, (оно што чини досије - праћење, прислушкивање и слично) око 700.000 људи прошло је кроз досијеа. Плашим се да ће бити понуђени само такозвани аналитички досијеи такозване непријатељске активности грађана где се неће видети ни ко је пратио ни где - сматра Божидар Спасић.

Наша Уредба најсличнија је Закону који је донешен у Македонији прошлог лета, где након отварања тајних архива није дошло до значајнијих потреба. У Македонији првих годину дана досијеима располаже полиција а након тога прелазе у архивску грађу где посебна комисија утврђује шта је од материјала вредно. У Чешкој, Мађарској постоје посебни институти који се баве овом материјом чиме она добија вредност документованог материјала. Немачка и Румунија саградиле су чак посебне зграде за тај архив који је доступан грађанству а на пример у случају да но-

Селекција досијеа!

- Југословенски комитет правника за људска права тражиће оцену уставности ове Уредбе и Уредбе о изменама и допунама јер сматрамо да су неуставне. Ми смо покушали у МУП-у Србије, према старој Уредби да обавимо увид у наше досијеје. То је покушао и господин Ласло Секељ, али нам је господин Чолић, који је испред МУП-а задужен за односе са јавношћу, рекао да у том погледу не може да нам помогне - каже Жарко Петровић из ЈУКОМ.

Он је напоменуо да је најпре у Службеном гласнику објављена сада већ "стара" Уредба о садржају ознаке државне тајне са тајних полицијских досијеја 25. маја, али да је убрзо након тога донета Уредба о изменама и допунама којом је практично у члану један враћена ознака државне тајна на поменуте досијеје.

Постоји бојазан да ли ће грађани моћи да добију на увид своје комплетне досијеје или само њихове делове који се односе на период Титове владавине, али не и оне сачињене у последњих десет година Милошевићевог режима.

винар изучава материјал захтева се приликом писања деперсонализација.

Како би се што боље регулисала ова проблематика, Милан Николић, социолог и директор Центра за проучавање алтернатива сматра да је неопходно основати комисију, вишестраначку коју би чинили и некомпромитовани стручњаци између осталих историчари, социолози, правници, психолози.

Очи у очи са СДБ

Служба државне безбедности је Живану Харавану прво заказала "рандеву", да би га потом обавестила да нема свој досијеје у овом служби. Након претходних неколико позива и остављених

података имена, презимена, име оца, број личне карте и матични број, телефонски број Харавана позвала је служба СДБ.

- Дobar дан господине Хараван, Служба државне безбедности Београда на вези. Обавештавамо вас да смо вам заказали термин за 20. јун између 10 и 16 сати у улици Булевар АВНОЈ-а 104 улаз Б.

Зашто Хараван сматра да га је СДБ Србије тајно пратила и о њему отворила досијеје?

Као истински задојен левичар прве проблеме Хараван је имао као студент Више школе за социјалне раднике у време протеста 1968. године. Након изјаве

"да се стиди што живи у држави која је као комунистичка, а на чијем се челу налази најбогатији човек на свету, одмах иза цара Хаила Селасија", колегијум партијске организације на факултету тражио је његово хапшење. Његово име нашло се и у Шуваровој "Белој књизи", а на почетку вишестраначја формирао је Странку социјалне правде и био председнички кандидат на изборима 1990. године.

У заказано време на заказаном месту испред зграде Државне безбедности Београда стајао је младић, а у фоајеју испред пријавнице седела су још двојица кратко ошишаних.

- Поред ове двојице ту је било и још једно лице задужено за информације. Са личним кратима пришао је двојици момака, који нису имали више од 25 година, и рекао једном од њих им: "Поштовани господине, у име Државне безбедности саопштавамо вам да нема те досијеје". Исто је рекао и другом младићу, који су покупили и изашли напоље. Потом је од мене узео личну карту, и после само минут-два поновио исто што и оним клиницима, само што ме ословио по имену. Рекао сам му да бих ја волео да немам досијеје, али га, нажалост, ипак имам - каже Хараван.

Службеник се трудио да објасни да уколико би рекао неистину истог тренутка би изгубио посао и предложио Харавану да се писмено обрати министру полиције Михајловићу. Отварање досијеје за Живана Харавана, који је лично дошао на заказни састанак да би му радници СДБ рекли да нема досијеје представља невероватну фарсу. Наш саговорник сматра да тајна полиција намерно зове људе који имају досијеје службе да би им приредили представу са лошим глумцима које обавештавају да немају картон у СДБ.

На крају Хараван каже: "Или стара власт покушава да испере своје грехе и покаже нам како је она у ствари била добра и како нас нису пратили, или ови нови чувају стару гарнитуру. Једино ми је стало до истине! Ако имам досијеје, а сигурно знам да он постоји, нека ми га покажу".

Мали број њосмаираних

Од 1.032 грађанина Србије, који су се обратили Служби државне безбедности, тражећи увид у свој досијеје, за само 31 лице утврђено је да њосијеје досијеја, саопштило је Министарство унутрашњих њослова Србије. Телефонским њуштем за свој досијеје се њиштересовало 866 грађана, док се 166 грађана за ове њодаијеке њиштересовало личним доласком на објављене адресе надлежних њодружних центара Ресора државне безбедности. У досадашњој комуникацији, како њуштем њелефона њако и у личној, грађани су у највећем броју изразили задовољство, ѡре свега због сировођења самог њосијујека, а њоштом и њубазношћу која им се њом ѡриликом указује, нарочито исказујући њзненађење њосијујеањем и експедитивношћу ѡријадника РДБ. Догаје се да су режисирована "само ѡтри случаја арогантног и агресивног ѡношања грађана, као и неколико случајева изражене сумњичавости у њошгледу ѡтачношти информација о њосијујању, односно њишосијујању досијеја грађана".

ОТВАРАЊЕ ДОСИЈЕА ЧИСТА ФАРСА

Као реализација предизборних обећања ДОС-а, Уредбом српске владе од 22. маја ове године, и њеном изменом осам дана доцније, досијеи су наводно напокон отворени за грађане. Уредбом није предвиђено да се јавности обзна-ни колико је број досијеа ипак вођен, колико је у ком тренутку било "активних", а колико је у архивама.

Брзометна промена извршена је у другом члану ове Уредбе, којом је првобитно било предвиђено да МУП објави списак свих грађана Републике Србије који су имали досије, и то она која се односе на проблематику унутрашњих непријатеља, односно унутрашњег екстремизма и тероризма.

Оно што је зачкољица ове Уредбе, је да МУП не сачињава никакав списак нити обавештава грађане, него се они сами интересују, што само на први поглед делује као техничка баналност. Наиме, грађанима је остављено да сами проценују да ли су били предмет интересовања политичке полиције па да се онда распитују прво телефоном, а онда директно, имају ли досије. Онима

који "оману", остаје само да о себи мисле да су параноици. Дакле, да и даље носе консеквенце за оно за шта су најмање криви.

Тако контроверзе које су деценијама пратиле оно што се (није) знало о тајним досијеима које је

**Доследност Душана Михајловића
"Ако не ухватим отишчаре Милорада
Мишковића до 15. маја - подносим
оставку"**

водио ресор Државне безбедности, раније КНОЈ, ОЗНА, УДБА, СДБ, нису много мање ни после наводне одлуке да се грађанима Србије омогући да виде шта је у њима као сумњивим лицима забележено.

Зато одлука Владе да на овај начин отвара досијее није ништа друго него једна врста цинизма и фарсе. На констатацију новинара да су многи лидери ДОС-а били у контакту са некадашњим начелником ДБ-а, Јовицом Станишићем, министар Михајловић одговорио је да су сви актери ДОС-а, изузимајући Свилановића и Коштуницу, имали одређена искуства са Милошевићем. Да ли та "дружења" подразуме-

Увид у досије - седмица на лутрији

МУП је објавио и број на који се могу грађани обратити. То је 01/33-76-388. Али, с обзиром да је телефон константно данима заузет, била би седмица на лотоу чути глас с друге стране жице. И новинар овог текста, који је данима, упорно, покушавао да ступи у контакт са "надлежнима ове службе", није имао више среће.

вају и део досијеа о сарадњи са ДБ-ом.

То је закључио и саветник начелника РДБ-а Србије, Горана Петровића, који каже да постоје основане сумње да је у периоду од 5. октобра па до смењивања Радета Марковића са места шефа РДБ-а нестало огромни део документације те службе. Војно-политички аналитичар, Љубодраг Стојадиновић, додаје да нема никаквих назнака да ће досијеи контраобавештајних служби ускоро бити отворени и да јавно-

политичке промене али резултата, барем оних позитивних нема.

Неке источне земље, у којима је одавно почело отварање полицијских досијеа, показале су много више разумевања за интересовање својих грађана, тако да је и њихова штампа пребукирана текстовима и упутствима како да грађани сазнају појединости о себи које су годинама чуване у полицијским фиокама.

Наиме, више од 500 страница садржавао је досије који је о новинару Л. својевремено начинила источнотемачка државна безбедност. Он је више година провео у Источном Берлину као дописник једне велике западнотемачке новине. Отворивши "белешке" које је о њему водило озлоглашено Мини-

старство за државну безбедност - скраћено "Штази", није био сигуран да ли су детаљи који су ушли у његов досије заслужили смех или очај.

На стотинама страница били су наведени не само детаљи о његовом писању, контактима и разговорима са источнотемачким пријатељима, већ и бизарни детаљи о томе шта је његова супруга плела за бебу док је била трудна или о чему је овај западнотемачки пар разговарао са продавачицом млека у оближњој радњици.

Источнотемачка државна безбедност имала је 90.000 тајних и преко 170.000 тзв. неформалних сарадника. Када је непосредно после уједињења Немачке, на основу посебног закона, установљен уред опуномоћеника савезне владе за бригу о актима "Штазија", утврђено је да је у архивама тајне полиције било похрањено 180 километара докумената.

Архиви садрже 39 милиона картица и више стотина хиљада магнетотонских трака. У бурним догађајима у време пада источнотемачког режима Ериха Хонекера уништено је много докумената "Штазија", па се сада у архивима налази и 16.600 цаква општећеног материјала. Од тога су стручњаци успели да поново "саставе" преко пола милиона страница.

Под присмотром источнотемачке тајне полиције налазили су се превасходно припадници опозиционих група, цркве и њених организација, писци, уметници, новинари, професори, али и припадници свих других професија - укратко сви за које је тајна полиција мислила да би могли да мисле другачије од режима.

Уред опуномоћеника савезне владе за бригу о актима "Штазија" постао је у годинама након уједињења институција од великог значаја за расветљавање источнотемачке прошлости. До сада је око 2.350.000 људи затражило увид у досијеа која је о њима водила полиција. Нешто више од половине захтева је и обрађено. Сваки грађанин има право да затражи свој досије.

При томе, већина грађана жели не само досије, него хоће да зна и имена оних који су у њиховој непосредној околини радили као жбири.

сти, углавном, није ни познато одакле та служба (бившег КОС-а) добија мандате за своје деловање.

Дакле, сва питања о тајним досијеима и даље су без одговора. И по речима сарадника Филозофског факултета у Београду, Драгана Радуловића, који је, говорећи недавно о отварању тих досијеа и могућих консеквенци на трибини "Кум, дим и свастикин бут" у Медија центру, оценио да су у правцу демонстрације бившег система извршене

КО ЈЕ СЛЕДЕЋИ?

Злочин над новинаром Миланом Пантићем узбуркало је јавност јер је, после смрти Славка Ђурувије, ово прво убиство новинара у Србији које, судећи по криминалу у коме су огрезали поједини челници ДОС-а, неће бити и последње
У редовима ДОС-а има "оних" који мисле да се злочин данас и те како исплати, тако да се до краја јесени предвиђа још оштрија "егzekуција" и жртви ове професије

Што се тиче Милана Пантића, дописника "Вечерњих новости", иако истрага још није завршена, у Јагодини нико не сумња да је баш писање, коме су претходиле претње, одвело Пантића у смрт. Са тим претњама већ је био упознат СУП и Окружно тужилаштво, а с обзиром на криминалну атмосферу садашње власти, општа је неверица да ће се злочинац у скорје време наћи пред лицем закона и правде. Јагодински новинари, невољни у разголићивању појединости које би указале на траг злочина, упутили су само званични протест, у коме стоји:

- Тражимо да се зауставе злочини према недужним новинарима, који професионално и одговорно обављају свој посао, и пишући за мале паре о астрономским пљачкама и великим проневерима, свакодневно стављају главу у торбу, рескирају своје и животе својих најближих. Ако криминал постане организованiji од државе и надлежних државних органа, онда је борба новинара за истину беспредметна а новинарске жртве узалудне.

Прецизнији од јагодинских новинара били су "Репортери без граница", где се

секретар ове невладине организације, Робер Менар, "сугестивно" обратио Душану Михајловићу, наводећи да је новинар Пантић "управо објавио низ чланака који могу помоћи у истрази убиства".

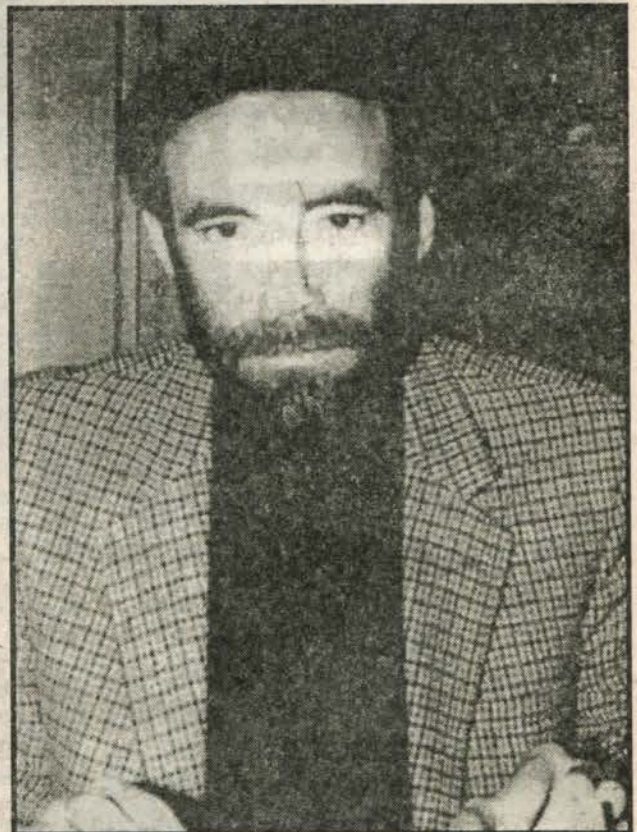
Да у Пантићевим текстовима треба тражити починиоца злочина, мисли и Драган Марковић, власник телевизије "Палма", заменик председника Странке српског јединства и шеф посланичке групе ове странке у Скупштини Србије:

- Само током прошле године новинар Милан Пантић написао је неколико текстова који се директно или индиректно односе на Миодрага Николића Фемана и његово предузеће. Писао је о невиђеној пљачки задруге "Вихор", коју је високи функционер ДС-а, Миодраг Николић, узимањем девизних кредита, а враћањем обезвређених динара, оштетио за више стотина хиљада марака. Објавио је у "Новостима" о авиону који је Миодраг Николић Феман, савезни посланик Дос-а, купио парама зарађеним у бившем режиму, који му је, како иначе каже, силно "сметао" да стекне толико богатство. Пред прошлогодишње изборе, додаје Драган Палма, Феман је планирао да купи и воз, како би, с обзиром да му је пруга близу, смањено трошкове пословања. У његовој фирми, како је писало у "Новостима", штампало се и фото-копирало на хиљаде немачких марака.

Милан Пантић писао је и о нелегално подигнутој фабрици "Феман" у индустријској зони Јагодине, без дозвола и плаћених обавеза. Само неколико дана пре него што је убијен, Пантић је писао и о захтеву високог функционера ДС-а, Миодрага Николића Фемана, за сменом новопостављеног начелника СУП-а Јагодине, Божицара Ђорђевића, јер му није одговарало да он буде на таквом месту. На Феманову интервенцију, такође, нешто раније сменен је и Милан Рајчић који је, захваљујући Феману, на месту начелника СУП-а Јагодина остао само четрнаест сати.

"Због прљавих и нечасних радњи везаних за пословање његове фирме последњих петнаест година, разумљив је и Феманов грозничав страх", закључује даље Палма, и додаје:

- Новинар Милан Пантић управо је припремао текст о екстра профиту

БОЛЕСНЕ У БОЛНИЦУ

Доласком нове власти знатно се изменила и слика Србије. Гласачи нису више пензионери већ се треба "умилостивити" и педерима, лезбејкама, наркоманима и осталим нашим "здравим" популацијама. Улазак у Европу и свет требало је представити и на улицама Београда, у виду геј параде која је у моди више година по метрополама широм света

У свету се "геј деј", односно "дан хомосексуалаца", слави као највећа годишња манифестација ове популације. Тако се на пример у традиционалној геј метрополи у Берлину нашло чак 500.000 људи. Како је главни град Немачке, престоница хомосексуалаца од I века, ове године се на паради појавио и председник немачког парламента Волфранг Тирс.

У Бечу се ове године окупило преко 250.000 бораца против хомофобије који су своју параду организовали под именом "Дуга". У Паризу је геј манифестација била гламурозна и величанствена, а париски градоначелник Бертлан Беранос био је и учесник параде (он је први високи европски званичник

који се усудио да јавно искаже своју сексуалну склоност према истом полу). У Канади се на прослави дана хомосексуалаца окупило преко 800.000 људи док је Сан Франциско оборио све рекорде са 1.000.000 заљубљеника у исти пол. У том граду су се на манифестацији појавила чак и деца хомосексуалаца, носећи транспарентне са натписом "ја волим своју маму".

Светски дан љубави, пријатељства и толеранције, 30. јун, код нас је прослављен на српски начин.

Прва парада хомосексуалаца у нашој земљи прекинута је бруталном тучом на београдским улицама. Припадници разних патриотских организација "Образ", "Делије", "Гробари", нави-

јачи ФК "Рад", подмладак Српске радикалне странке и омладинска организација "Генерација 21", нашли су се са једним истим циљем – спречити геј параду.

Око 15,00 часова, код споменика српском Кнезу, појавила се група момака и девојака који су се издвајали својим изразом и стилем – прате светске трендове у свом сексуалном опредељењу, углавном офарбани у црвено и плаво. Објашњавају да су дошли да се изборе за људска права, међу која сврставају и право избора партнера.

У Србији сукоби истомишљеника нису новост, па се овога пута омладина Србије поделила на оне бројније – верне традицији и српству, и мањину – који

Жарко Кораћ главни геј лоби?

Парада хомосексуалаца у Београду представља стварни доказ успешности реформи демократских промена које је у Србији извео режим Кошћунице и Ђинђића. Пошто им нису довољне економске реформе које су уродиле плодом, на такав начин што све мање предузећа и производних погона ради, грађани живе све теже, а политичке реформе су се сведе на испоручивање српских глава онима који су убијали српску децу, ДОС-ов режим, предвођен хомосексуалним лидером Жарком Кораћем, покушава да противприродни блуд uvede у Србију као нешто нормално, нешто што представља чак и демократску тековину и решење проблема о будућности Србије.

– Интересантна је чињеница да лидер ДОС-а, Жарко Кораћ, најпре протежира хомосексуализам, а тек када се грађани томе супротставе он се одриче своје улоге у свему. Истовремено, посебну занимљивост представља саопштење СУП-а Београд, који је у онима који су се супротстављали хомосексуалцима препознао чланове Српске радикалне странке. По њима изгледа да су грађани који нису желели да дозволе марши хомосексуалаца у Београду, у једној руци носили карте Српске радикалне странке, а другом су се обрачунавали са штићеницима досовог режима – наводи се у саопштењу Српске радикалне странке.

хоће да буду становници света. Након неколико провокативних речи између геј момака који су јавно размењивали

Папа Иван Павло Други осудио је поворку хомосексуалаца у Риму и рекао да је то повреда хришћанских вредности и да католичка црква сматра да су хомосексуални односи у супротности са законом природе. Обраћајући се десетинама хиљада ходочасника и туриста на Тргу Светог Петра, Папа је рекао да црква сматра хомосексуалност објективним поремећајем.

Холандско удружење хомосексуалаца поднело је тужбу против папе Ивана Павла Другог суду у Амстердаму због дискриминације на коју подстичу његове изјаве против хомосексуалаца. Удружење пријатеља холандског хомосексуалног магазина, "Геј крафт", покренуло је судски поступак након ове папине изјаве.

нежности и младића са друге стране, "геј" је добио, ни мање ни више, пуну пивску флашу у главу.

Полиција је стала између сукобљених страна и тако раздвојила побеснелу масу која је наставила да пева четничке песме и да скандира: "Зовите Жарка Кораћа да вам држи говор". Полицијци су од линча спасили једну лезбејку која је једном од њих ударила чак и шамар.

– Само нека их бију. Они дошли у Србију да пропагирају педере, а код нас наталитет пада. Нека и Запад узме нешто од нас. Ми смо здрава нација. Нећу да нам шаљу разне болештине. Највише сиде има међу наркоманима и међу овим изродима – показује прстом на групу окупљених хомосексуалаца старија Београђанка, која је на скуп

Хомосексуалци у Србији захтевају бољи третман у држави

Ситуација са хомосексуализмом у правосудју СРЈ је лоша – једино позитиван помак учињен је 1994. године, када је укинут закон о забрани хомосексуалних односа између особа старијих од 18 година, чиме је хомосексуалност у Србији практично легализована. Међутим, тражићемо да се законски регулише и питање укидања дискриминације, односно да се изједначи положај свих грађана без обзира на њихову сексуалну опредељеност – рекао је Атила Ковач на завршеној конференцији посвећеној сексуалним мањинама, најављујући да ће се наредни скуп на југословенском нивоу одржати у октобру. Са скупа је упућен и захтев надлежним државним органима да се обезбеди бољи положај хомосексуално опредељених људи у југословенском правосудју.

Конференција под геслом живи и пусти друге да живе, прва оваква код нас, била је отвореног типа, а позиву организатора скупа асоцијацији "New Age" олазвало се око 40 геј и лезбо активиста из Србије, Црне Горе, Хрватске, Словеније, Мађарске, Румуније, Немачке и Енглеске. У разговорима су учествовали и хетеросексуалци, а на завршном партију у једном новосадском ноћном клубу заједно је ђускало око 250 људи. Члан парламента покрајине Северна Вестфалија, Jens Petring, био је пријатно изненађен јер је новосадски самит први на коме су потпуно равноправно учествовали и хомосексуалци и хетеросексуалци оба пола. "То нигде у свету нисам срео" – изјавио је Петринг.

ШТА МЛАДИ МИСЛЕ О ХОМОСЕКСУАЛЦИМА

дошла да подржи здраву српску младеж која се бори против овог друштвеног зла.

Неуспелој геј паради присуствовала је и Лепа Млађеновић, председница лезбејског удружења "Лабрис", која је од полицајаца тражила да боље штите окупљење хомосексуалце.

Коначан исход скупа

Четрнаест повређених лица, од којих седам полицајаца, и то два са тежим повредама, и седам цивила. У просторије Секретаријата унутрашњих послова приведена су тридесет и два лица, од којих шест малолетника, против којих ће бити покренута законом предвиђена мера.

Протојереј др Жарко Гавриловић, у своје име и у име Српске православне цркве, осудио је окупљање хомосексуалаца на Тргу Републике: "Знам да се многи од њих представљају као верници, али Бог, вера и хомосексуализам не иду заједно. Ко је год читао свете књиге зна зашто је Бог уништио Содому и Гомору. Ово је један од највећих божијих грехова. Не можемо да подржимо оно што није од господина Бога и што је мимо Божије воље. Улога свих нас је да горимо као свећа, чисти и прави пред Господом. Довољно би било да се врате здравој памети и хришћанском моралу. А тај морал није сигурно оно што су данас геј момци. Њима није циљ рађање деце и продужетак потомства, него уживање на најперверзнији начин".

Маја: Ја их прихватам. Хомосексуализам није ништа неприродно, догађа се чак и међу животињама.

Нела: Ја их прихватам. Имам и пријатеља хомосексуалца, али морам признати да се то донекле коси с мојим моралним начелима. Немам ништа против хомосексуалаца, али имам против оних који се понашају неодговорно према себи и свом здрављу па тиме и према својој околини. Сматрам да међу њима има оних који често мењају сексуалне партнере и не пазе на ширење сиде и других болести.

Теа: Фуј је кад се љубе на јавном месту, али ако се сакрију никоме неће сметати.

Игор: Немам ништа против, али ипак бих радије да се држе мало даље од мене.

Марија: Неки од њих су ми и пријатељи. И то бољи од других. Истина је да се понашају помало као цурице, али боље ме разумеју од других мушких пријатеља. Знам да их привлачим једино као пријатељица. Нису претња нама девојкама. То не значи да момке доживљам као претњу, али за хомосексуалце сам сигурна да неће ништа од мене.

Златан: По мом мишљењу хомосексуалци су добри пријатељи, јер имају више женских хормона.

Шта сте напали те људе? То је нормално свуда у свету, зашто не би било и код нас.

Смотра педера на Западу

Никола: То није нормално. Није нормално ни што гледамо на Телевизији водитеље за које сви знамо да су педери, а они треба да нам служе као идоли и узор. У томе предначи "Пинк" телевизија, а њихов водитељ само што јавно не каже: "Треба ми мушко".

Весна: Мало им је што нам креирају моду, од нас девојка су направили полумушкарце, сад хоће још и јавно да се шетају, нека остану на Калемегдану, где им је и место.

Злата: Код нас се мушкарци деле на оне који воде политику и због тога немају времена за жене, и ове друге које жене не интересују. Значи, код нас је жена сексуално угрожена, само не знамо одакле да увеземо мушкарце када је пун свет педера.

СРБИ КАО ЉУБАВНИЦИ

Нови светски поредак најозбиљније запретио да нам до темеља поруши мит о нашој мушкости. Империјална агресија спада у мушке особине, до душе не баш хвале вредне. Срби све више постају губитници, и то непосредно условљава и кризу мушкости. Мушкарац добитник увек је успешан код жена, јер у њима буди наду да су заштићене и као личности и као ствараоци потомства. То важи и у природи, јер женке се паре с добитником, победником, зато што његов генетски код гарантује одржавање врсте

Политичко-економска ситуација, каква је наша, у непосредној вези је са кризом српске полности уопште, са белом кугом којој кумује општа несигурност. Наши мушкарци, и дању и ноћу, дебатују јалово и наивно о дневној политици, о малим платама, спортским клубовима, а жене још мало ко помиње, јер оне обавезују на љубав и секс. Баш тога се данас плаше српски мушкарци и беже од тога као ђаво од крста. Србин се добро осећа само ако издржава жену и тиме себи даје за право да се према њој понаша кабадахиски. Из ове чињенице може се закључити само то да Србин не жели никакву еманципацију и да му је драг турско-оријентални однос према жени. Само господарење ситуацијом стимулише му хормоне и чини га сигурним у сексу.

О кризи српске мушкости говори и наша чувена псовка, односно да такав речник нема ниједан народ на свету. Наспрам пребогатог српског псовачког речника, стоји јако скроман удварачки речник. Иако Србин има раскопан ерос и емоције, он има и хендикеп да их адекватно исказе жени јер му се чини да ће тада бити мање мушкарац. Значи, код нас је све предмет псовке и основни сексуални глагол који почиње са великим "ј", сеже од неживих ствари па до самог Бога. Узгред речено, други народи не псују Бога нити имају потребу да му припишу сексуално активне особине.

Ако би се анализирао српска псовка, открило би се да у подвести постоји неки комплекс да је полни акт нешто подло, прљаво, грешно, што би се могло приписати хришћанском опрећивању сексуалности теретом кривице. Срби су разапети између еротске

жеље и строгих религијских кодекса, који су морбидно окрутни према сексуалности. Није случајно да се балкански примитивизам може упоредити са чувеним Балзаковим описом сировог мушкараца у чијим рукама жена делује као виолина у крилу орангутана.

Уколико се повреди Србин као љубавник, он ће ту нарцистичку повреду тако трауматично да доживи да читава

легија психијатара неће моћи да је сапира. Један од темеља тог нарцизма јесте осећање инфериорности и несигурности, и то је још један доказ колико су Срби стварно велики љубавници који славе себе, а жене сматрају тврђавом коју су растурили и прегазили. Да се то разарање заиста и догађа, види се на нашим женама које брзо вену и пропадају, и физички и психички, чега би требало да се стидимо, а не да се тиме поносимо.

БЕЛА КУГА УЗИМА ДАНАК

Завршен је упис у први разред основне школе. Основна школа "Стари град", која се налази у најгушће насељеном делу Београда, уписала је ове школске године 25 првачића (и словима: двадесет пет). Толико ђака се уписивало, доскора, у најудаљенијим селима Србије. За двадесет година, када стаса та генерација, то ће бити само дванаест породица. Влада се здушно забавља овим проблемом предлажући законе о легализацији дроге, легализацији хомосексуалних бракова (који ће, нормално, моћи да усвајају децу, а не да добијају), забрани абортуса и доношењем сличних популарних решења која ће "увећати" наше породице

Вишегодишња политика "одбране националног интереса" узела је данак од свих нас, а највеће жртве и неми сведоци њене промашености, били су и остали деца. Према извештају УНИЦЕФ-а, од свих европских земаља деца у Југославији су најугроженија. У Србији има око 1,7 милиона деце до 18 година. Према подацима Југословенског центра за права детета, њихов положај у оквиру система друштвене бриге о деци, социјалне заштите, образовања и здравства је на изузетно ниском нивоу. Почев од обавезе државе према деци, чије накнаде, попут материнског, породичног или децијег додатка, касне и по две године.

У ништа бољој ситуацији није било ни око 30.000 деце у систему социјалне заштите, на чије се принадлежности такође чека по 20 и више месеци. Друго, треће, четврто дете у породици, у Србији звучи као машта.

Иако су Срби вековима традиционално били окренути породици, родитељству и блиској вези са потомством, статистички подаци показују другачију слику. Брачни парови данас у Србији немају у просеку ни по једно дете, а у периоду од 1950. до 1997. године број рођене деце смањио се за 50,9% у ужој Србији, односно за 51,9% у Војводини.

Према неким пројекцијама које су рађене, већ 2050. године у Србији би се изједначио број Срба и Албанаца.

Суморна предвиђања демографа да Србима прети судбина Хазара због ниског наталитета и алармантних података по којима у Србији већ деценијама влада бела куга, указују на неопходност организованог обнављања нације подстицањем развоја породице. А та, тек основана породица, суочена је са многобројним проблемима – материјалним, стамбеним, незапосленошћу,

чекањем на листи за упис у обданиште.

Мајка је, због лоше материјалне ситуације, у дилеми да ли да се окрене каријери и новцу, или да се само брине о детету, а зараду препусти глави породице. Суочени са сталном алхемијом како преживети овај месец, родитељи у просеку детету посвећују 10-15 минута дневно.

Југословенски центар за права детета дошао је у својим истраживањима до запрепаштујућих података. Дете се најнебезбедније осећа у својој породици и жртва је различитих облика како

физичког, тако сексуалног и других облика злостављања управо у својој породици. А законодавство му, са друге стране, не пружа могућност заштите у тим хитним случајевима и одвајање злостављача од детета. Сваких десет дана једна до три девојчице узраста до 18 година, сексуално је злостављана. Деца су највеће жртве насиља, кажу у "Склоништу за жене и децу жртве насиља".

Модел насилничког понашања се учи, па често виђамо како малолетни син, по узору на оца, злоставља мајку. Већина особа које су се обратиле овој установи за помоћ, претходно су је безуспешно тражиле од државних институција, па је "Склониште" за њих остало једино решење.

И окружења у којима се деца васпитавају уобичајена су за наше прилике. Од 1.600 школа у Србији, њих 50% није прикључено на водовод и канализацију, 25% их је старо више од 40 година, док је опрема коју користе школе купљена још одмах после рата. Све то има повратно дејство на најмлађе, а да не спомињемо мотивацију за учење и њихово виђење перспективе након вишедеценијског учења.

Борба за оздрављење наше нације мора подразумевати и систематску борбу против малолетничке деликвенције, алкохолизма и дроге. Према прошлогодишњем истраживању Института за ментално здравље и Завода за бо-

У централној Србији прошле године је рођено 56,6 хиљада деце, а умрло 73,8 хиљада. Једино на Косову број рођених је већи од броја умрлих, а последњи подаци, из 1997. године, кажу да се родило 43 хиљаде, а умрло 8,7 хиљада.

лести зависности, 70% средњошколца у Србији имало је контакта са дрогом. Чак су и основци суочени са овом опасношћу. Деца су и сведоци препродаје дроге у школским просторијама.

"Два дечака из наше школе нуде нам дрогу и стално нам прете", каже дечак из ОШ "Јелена Ђетковић". "Сви то знају али не смеју да им се супротставе".

"Околина наше школе сваки дан је препуна шприцева", каже девојчица из ОШ "Стеван Синђелић".

Шокантна је прича полицајца, кога су наставници једне београдске школе позвали да се позабави својеврсним случајем проституције, и то међу ученицима шестог разреда. У тој школи дечаки су својим другарицама орални секс у тоалету за време великог одмора плаћали доинтима марихуане.

Испред сваке основне и средње школе могу се видети ципови и остала скупа кола са времешном господом у њима која сачекују не своју децу, већ туђу. Поставља се питање како родитељи прихватају чињеницу да им кћерке долазе обучене по последњој моди, са мобилним телефоном, за који они нису дали паре. Да ли им деца плаћају и рачуне за струју?

Раширена појава наркоманије, секти и менталне манипулације омладином, морају се третирати као друштвено опасна и кривично санкционирана. Заштита омладине не заснива се на акцији појединаца, већ државе. Међутим, тешко је говорити о заштити малолетника од менталних манипулација у земљи где се укидају или спајају министарства која имају све развијене земље света, за спорт и омладину, за бригу о породици, деци и старима.

Рађање и подизање деце представљају жртву на коју је савремени човек све мање спреман. Држава треба да

створи услове за уравнотежење жеље савремене жене за каријером и материнством. Потпуно је неприхватљиво и за друштво погубно уколико жена треба непрестано да бира између ова два пута, а да је, притом, материнство далеко испод успеха у послу на друштвеној лествици вредности.

По мишљењу социолога, материнство, односно родитељство требало би да постане позив. То се може остварити ако се оно призна као радни однос за мајке са више деце. Многобројни су и други облици подстицања наталитетске политике – кредити, стан, бесплатно школовање, одликовање мајки са више деце.

Друштвена заједница би неминовно морала постати "трећи човек" у подизању деце. Као и све драгоцене ства-

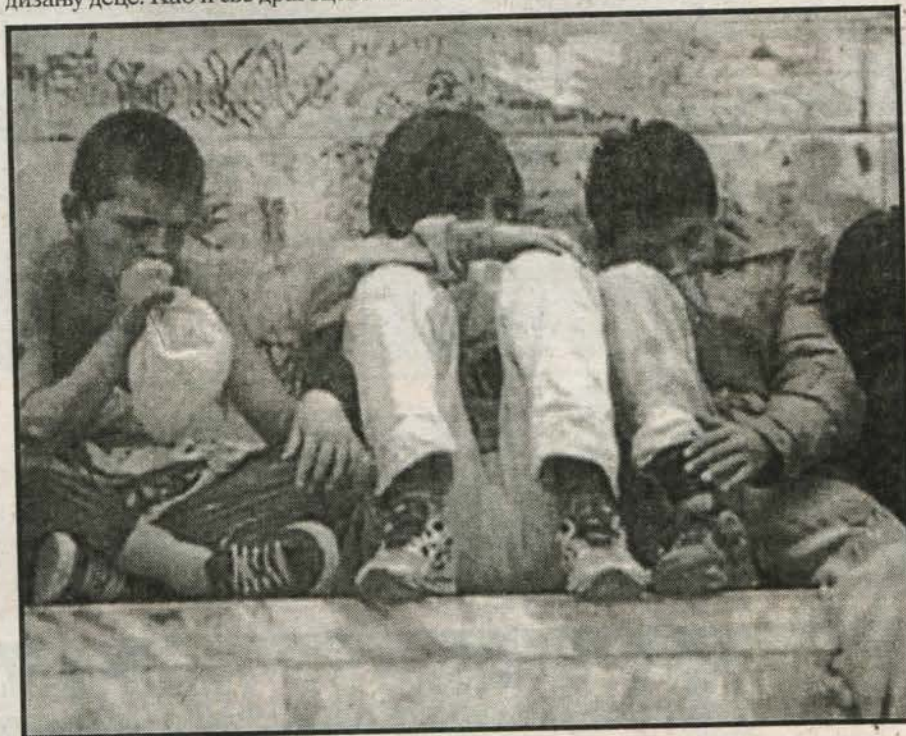
ри у животу, и материнство држава мора да плати, мора да створи услове да се деца рађају.

Покрет за демократску Србију недавно је обелоданио јавности Предлог закона о обнављању становништва Србије, који је изазвао приличну пажњу, али и различита реаговања. По том Предлогу, жене које се одлуче на рађање трећег детета стекле би право на новчану накнаду у висини просечне плате у Републици коју би могле да користе док не стекну услове за одлазак у пензију. Исто право предвиђено је и за жене које нису у радном односу.

Полазећи од принципа равноправности полова, предлагачи су ово право, уколико то желе, дали и очевима који би уместо мајке били уз треће дете до пензије. Образлажући овако радикалан предлог, у ПДС наводе да су се руководили све бржим старењем и изумирањем становништва које прети да угрози биолошки опстанак српске нације и државе. При томе, наводе да последњих година питању популационе политике од стране државних органа није посвећена довољна пажња, а у међувремену је дошло и до велике миграције младих људи.

Скупштина Србије последњи пут је 1983. године донела Резолуцију о обнављању становништва и од тада се о томе више није расправљало. Велики проблем представља неравномеран наталитет, јер је на подручју Косова и Метохије стопа наталитета највећа у Европи, док је у ужој Србији и Војводини, од 1989. године, константно негативан природни прираштај.

Предлог ПДС није наишао на размисавање у ресорном министарству, јер се поставило питање ко би финансирао рађање трећег детета.

Афоризми... Афоризми...Афоризми...

"Све је исто само Слобе нема"

(график на Дорћолу, јун 2001)

**"После 5. октобра, Србијом се шири мирис вазелина - директори су у вазелину, полицајци и судије...
Што је више вазелина, лакше клизи.**

(Чачански "Оштор" о новој власици, почетак јуна 2001)

Униформа је на овим просторима увек биле фатална за женски свет. Зато је тако много силованих.

Иво Мажуранић

Власт је сервис грађана - за сисање и пеглање.

Рајица Марковић

Нова власт је доскочила мафији. Измењала се са њом.

Радмило Мицковић

Сумњивом лицу је толико промењен лични опис, да га ни Нушић не би препознао.

Владан Сокић

Вероватно и Влада повремено чује да јој народ гладује. Само она не пада на то.

С обзиром да ми је данас стигла пензија, одлучио сам да гладовање почнем тек сутра.

Раде Ђорђевић

Лечење мрака

Пришискао мрак зуси као шесито, ирси ирег оком не видимо чесито, нигде шрачка, свешлосици, наге - штиа ли дружи с мрклим мраком раге.

Досадило живети у мраку, морали смо да смислимо цаку.

И смислисмо, мраку се не дамо. Зажмурисмо да мрак не зледамо.

Нађе излаз иамейна нам глава, жмуриње нас од мрака сјасава.

Овај метод иредлажемо сваком, оишци мрак се лечи личним мраком.

Растко Закић

ДОС ЈЕ НАЈГОРИ

Афоризми... Афоризми...Афоризми...

Часопис се може набавити у седишту
 Српске радикалне странке на Тргу победе 3
 у Земуну, као и у свим општинским одборима странке.
 До сада је изашло осам бројева. Цена једног примерка
 издатог 2000. године износи 100 динара,
 а за 2001. годину 300 динара.

YU ISSN 1450-8753
 UDK 1+3

8

СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

ЧАСОПИС ЗА ФИЛОЗОФИЈУ, ДРУШТВЕНЕ НАУКЕ И ПОЛИТИЧКУ КРИТИКУ
 ГОДИНА II • БРОЈ 2 • БЕОГРАД, МАРТ-АПРИЛ 2001. ГОДИНЕ • ЦЕНА 300 ДИНАРА

2/2001
 СРПСКА СЛОБОДАРСКА МИСАО

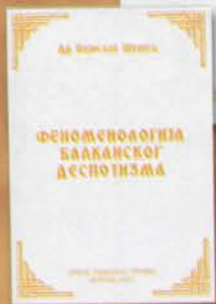

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Изрази двомесечно

Све информације на тел: 316 46 21

Књиге др Војислава Шешеља
 могу се купити у седишту
 Српске радикалне странке
 Трг победе 3, Земун

ТВРДИ ПОВЕЗ

ЗЛАТОТИСАК

**ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА
 ЈЕ 1000 ДИНАРА**

Све информације на телефон: 011/316-46-21

НАЈАМНИЦИ ХАШКОГ ТРИБУНАЛА

